

கல்சி

KALKI 10-6-79

75 ரூப

கோதள்ளி எளிக்கும் புதிய எவிக்ஸ்

பஞ்சு டிடர்ஜெண்ட்
வில்லை

உழைக்க ஏறவே
உதறுகிறது

மிகவும் எளிதானது

எவிக்ஸ் எந்திரப்படுத்த வேண்டிய
பொருள் ஒன்றாக மாற்றுக
எதிர்ப்பு உருவாக தவிர்த்து
ஒன்றாக மாற்றுக. அதன் பின்னர்
எவிக்ஸ் அதன் பண்பைப்பற்றி
பெறுகிறது. சிலர் வேண்டிய
எதிர்ப்பு உருவாக மாற்றுக
ஒன்றாக மாற்றுக.

எவிக்ஸ் எந்திரப்படுத்த வேண்டிய
பொருள் ஒன்றாக மாற்றுக
எதிர்ப்பு உருவாக தவிர்த்து
ஒன்றாக மாற்றுக. அதன் பின்னர்
எவிக்ஸ் அதன் பண்பைப்பற்றி
பெறுகிறது. சிலர் வேண்டிய
எதிர்ப்பு உருவாக மாற்றுக
ஒன்றாக மாற்றுக.

எதிர்ப்பு உருவாக

எவிக்ஸ்

பஞ்சு டிடர்ஜெண்ட் வில்லை

நிமித்து உழைக்கிறது

Many Happy
Returns to you,
Sweet Baby,

JOY TOY

On the occasion of Joy Toy's 2nd birthday, we give the chubby baby an affectionate hug, and a fond kiss. We are happy about our association with the Joy Toy organisation and look forward to a continuing relationship with this toy pioneer!

ROTOPLASTIC INDUSTRIES

5 Meher Bldg., Chowpatty,
BOMBAY-400 007

**We have been toying
with the idea.....**

While we already represent a colourful array of celebrated manufacturing houses, we have been eager to represent a top-class Toys - and - other allied goods manufacturer. After holding parleys with a good number of manufacturers in the country, we finally decided upon JOY TOY. Nothing could be more satisfying to us. Our greetings to the JOY TOY organisation. It's nascent, but its growth has been astounding. May it grow further!

B. D. V. Associates

178 Commercial St.,
Bangalore-560001

JOY TOY DISTRIBUTORS IN KARNATAKA

THE PRECOCIOUS BABY JOY TOY !

Mr K V Srinivasan
Chairman
JOY TOY Industries

A happy environment is as essential as a nutritious diet for the balanced growth of the child. Toys and dolls play a significant role in creating for the child an atmosphere of congeniality. But, the average Indian can hardly afford the luxury of providing the child with the requisite type of dolls.

It is this problem that agitated the mind of Mr.K.V.Srinivasan -- popularly known as "Joy Toy Man". As one of these few extensively travelled Indians, he put to purpose the rich knowledge he had acquired during his travels abroad. Wherever he went, he studied the children of that land, the types of dolls they played with, and the various types of playthings available to children there. The rich experience he thus gathered formed the JOY TOY concept.

"The Toy Revolution", as Srinivasan puts it, is intended to make toys reach the nook and corner of our vast land. The price of the dolls should be such that the economically weaker sections should afford them. "Dolls and Toys are more than playthings. They are, verily, the instruments of knowledge and education; carriers of smiles and laughter; gaiety and goodwill".

The JOY TOY product range is vast and unique. Innovation is the underlying theme of each JOY TOY piece. The most attractive in the range are the electronically motivated, cute-talking dolls. Some of them are fitted with very sophisticated, at times imported, components. Nevertheless,

they are economically priced for the poor Indian consumer. Others in the JOY TOY range are, Meccano Sets, ingeniously devised word-building sets, jigsaws, puzzles and the like that sharpen the intellect of the nascent mind; plastic bases of many attractive designs for children to put away their small savings and thus inculcating the habit of thrift and saving; an infinite variety of gift novelty articles like the JOY LIGHT-N-HOOT seven-fitted torchlight (familiar to "Lalki" readers), battery-operated gadgets of every description, desk and permanent calendars, pen sets, electronic metal detectors, electronic music makers, etc.

The list is long, long, indeed!

To cater to the expanding demand JOY TOY Industries is presently setting up an ultra-modern Rs.1 Million project at Tirupathi with the financial assistance of the Andhra Pradesh Government. This new plant is expected to go into production before the end of this year - the INTERNATIONAL YEAR OF THE CHILD. What could be a more fitting tribute to the children of today, citizens of tomorrow?

JOY TOY has been exporting its products even to some of the European countries amidst stiff competition from stalwarts like Japan, Italy, etc. But export of toys is a tedious task, according to Srinivasan who is also the Vice-President, Southern Region, of the All-India Toy Mfrs. Association.

This is because of the absence of a separate Export Promotion Council to attend to the needs of the Doll Exporters. Presently, exporters have to go through two separate Councils resulting in unnecessary duplication of work. Certain adjustments are also necessary in the Excise duty levies. The AITWA has already brought these anomalies to the attention of the Government and hopes remedial measures will soon be taken. Srinivasan has also been fighting for the removal of Sales Tax on children's playthings. On his representation, the Gujarat State Government has already lifted Sales Tax on this commodity. Other states should follow suit - Tamil Nadu, especially.

In view of the expertise and design facilities available with the JOY TOY organization, this firm is prepared to collaborate with other firms in the design and production of sales aids. To cite one instance, for a children's tonic capsule manufactured by a leading multinational firm, JOY TOY designed and supplied

an attractive, toy-shaped container which boosted the sales of this pharmaceutical firm. JOY TOYS children's small savings piggy boxes have been bought by many leading banks as 'give-aways' to juvenile account holders.

TOY TOY is 3 years now. It was set up in 1973 as a subsidiary unit of a larger industrial group. Later, it was converted as a partnership. The new company took over from the partnership two years ago.

"The naevelt organization is happily strutting ahead to the threshold of progress. On this happy occasion, the promoters of the Company thank its numerous friends, patrons and well-wishers. The JOY TOY baby prostrates before all of you for your continued support and blessings."

K.V. Srinivasan

கிள்கிளப்புட்டும் ஜாய் டாய் நவீனங்கள்!

நிர்வாக அலுவலர் தயாரிப்புத் திட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்கள் !

உருவகுறிப்புகள் ஆகும் தலைப்புகள் தரப்படும். இதைப் பட்டிப்பாசைத் தட்டிலும், தந்திரமும், கனம் இயற்பாற்றுப் பேரறிஞரும் பெருமையுடைய அன்புள்ளார். தனது இயற்பாசைக் குழந்தைகள் படிப்பதற்குப் பிள்ளைப் பள்ளியில் இருக்கும்போது பெருமையுடைய அன்புள்ளார். தனது இயற்பாசைக் குழந்தைகள் படிப்பதற்குப் பிள்ளைப் பள்ளியில் இருக்கும்போது பெருமையுடைய அன்புள்ளார். தனது இயற்பாசைக் குழந்தைகள் படிப்பதற்குப் பிள்ளைப் பள்ளியில் இருக்கும்போது பெருமையுடைய அன்புள்ளார்.

இந்த ஆதாரம் பொதுமக்கள் கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் பொது அலுவலகங்கள், ஸ்டாப் டாப் கட்டுப்பாடு அலுவலகம், இந்த திட்டத்தில் 600 பெண்கள் தேர்ந்தெ

[illegible]

இந்த விவரத்தை அறியுங்கள்.
அட்டிதா: 044 2551 3000 அல்லது 10479
www.ayyathar.com
அட்டிதா, 400 இராசசேகர ராஜகோட்டை,
தாண்டிபேட்டை 600 018,
31 மார்ச் 2008, வரையில் 800 018

சென்னை, 12.12.2019
சென்னை துறைமுக
ஆய்வுகாட்சி
புதுச்சேரி

1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324
 2325
 2326
 2327
 2328
 2329
 2330
 2331
 2332
 2333
 2334
 2335
 2336
 2337
 2338
 2339
 2340
 2341
 2342
 2343
 2344
 2345
 2346
 2347
 2348
 2349
 2350
 2351
 2352
 2353
 2354
 2355
 2356
 2357
 2358
 2359
 2360
 2361
 2362
 2363
 2364
 2365
 2366
 2367
 2368
 2369
 2370
 2371
 2372
 2373
 2374
 2375
 2376
 2377
 2378
 2379
 2380
 2381
 2382
 2383
 2384
 2385
 2386
 2387
 2388
 2389
 2390
 2391
 2392
 2393
 2394
 2395
 2396
 2397
 2398
 2399
 2400
 2401
 2402
 2403
 2404
 2405
 2406
 2407
 2408
 2409
 2410
 2411
 2412
 2413
 2414
 2415
 2416
 2417
 2418
 2419
 2420
 2421
 2422
 2423
 2424
 2425
 2426
 2427
 2428
 2429
 2430
 2431
 2432
 2433
 2434
 2435
 2436
 2437
 2438

ஜாய் டாய் கோடை விடுமுறை பரிசு திட்டம்

ஜாய் ஜூலி டால்ஸ் ரெட்

கலாச்சாரம் எழுத்து கோரிக்கும் விளைவாக, மன
மயிழைச்செயல், மூலக்கரு வேலையும் கூட இதுவரை
நீங்கள் கண்டிருக்காத நிலை. குழந்தைகளுக்கிடையே
புத்திசாலிமையை பிரதிபலிக்க செய்கிறது.
மேட்டிங் மாட்டிக்கூடிய 12 பொம்மைகள் இதில்
உள்ளன. பொம்மைகளுக்கு வேண்டிய கண்ணாடிகள்,
எழுத்துகள் பொறித்த 48 சட்டகங்கள் உள்ளன.
பொம்மைகளைப் பூட்டி உருவம் கொடுத்து, சட்டகங்களை
மாட்டுவது மூலம், மனதில் சட்டகங்கள் மேலேபெற
எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதால், பங்குபெற்ற
குழந்தைகளிடையே கலாச்சாரம் எழுதிக்கூட்டும்
போட்டி உருவாகிறது. இதில் ஒரு சிறிய ஆங்கில
அகராதியும் காணப்படும். ஜூலி ரெட் வந்தகமாவது
மூலமுதலில் காணப்படும். ஜூலி ரெட் வந்தகமாவது
விலை : ரூ. 42.00

ஜாய் பென்-ஆன் கைட்

டாக்கி கைட்டுடன் போதுமான கவர்ச்சிக்க
டாக்கி பார்க்கப் போகும் ஒரு "பென்-ஆன்" மாட்டிக்கூடிய
இயங்குபெறும். நன்றிமாவது. அருக்கமாவது.
வந்தகமாவது விலை : ரூ. 11.25 (மாட்டிக்கூடிய)

இவைவரைத்தவிர உங்களை விடப்பெரிய ஆழ்ந்த
மனதிலுள்ள ஜாய் டால்ஸ் பரிசு.
மேலும் மாட்டிக்கூடிய ஜாய் டால்ஸ் வந்தகமாவது.
பென்-ஆன்-கைட்டுடன் போதுமான கவர்ச்சிக்க
மாட்டிக்கூடிய. பரிசு விளைவிலே எழுதுகோண்டி. விடுமுறை
பரிசாக குழந்தைகளுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. ரூ. 60.00
மாட்டுமே. தபால் செலவு உட்பட (கட்டிவைக்க
உள்ள வந்தகமாவது).

ஜாய் கமரேட் "அமெரிக்க" ராணுவ டாங்க் கிள்

அரசு வேற ஆணி வேறாக
மேட்டிங். மனதில் பூட்டலாம்.
சிறைகளிலிருந்து உதாரணமாகிக்கும் அபிமானம் இதில்
உள்ளனாடிகள் அட்டைப்பெட்டிகளில் காணப்படும்.
வந்தகமாவது விலை : ரூ. 18.00

ஜாய் டாய் குழந்தைகள் கிளப்

இன்றே செல்லுங்கள். ஆண்டு சந்தா ரூ. 12.
இவ்வாறு வந்தகம் பரிசோதிக்க; மனதில் வந்தகம்
மனதில் வந்தகம். ஜாய் டால்ஸ் விருந்து நீங்கள் வந்தகம்
எல்லாம் பொருள்களாகும் 10 சதவிகித
தள்ளுபடி (இந்த "நேசண்ட்" பரிசு திட்டம்
உட்பட). இன்றே விபரங்களுக்கு எழுதுங்கள்.
18 வயதுக்குள்ளான குழந்தைகள் சேரலாம்.
30.6.79 வரை மாட்டுமே இந்த திட்டம்.
ஆதல் பிறகு வரும் விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்
கொள்ள இயலாது. ஆரம்ப காலமாகத்
பொருள் டாங்க். இன்றே மனதில் டாங்க் செல்லுங்கள்.
அப்போது தெரிவிக்கப்படும்.

அதிர்ஷ்ட பரிசு

ஜாய் டால்ஸ் விருந்து இதை வாங்கும்போது,
இதன் மீது சீர்தர பத்திரமாக வந்தகம்
கொள்வது உண்டாம். சீர்தர வந்தகம் குழந்தைகளைப்
போட்டு, ஜாய் டால்ஸ் விருந்து அதிர்ஷ்டப்
பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

முதல் பரிசு :
ரூ. 250 பணமாகவோ அல்லது அந்த
மதிப்புக்கு பன்னிப்பாடல் புத்தகம்/நேசட்
புத்தகம்/பூவிளக்கு/பன்னிச் சோளம்.
இரண்டாவது பரிசு : ரூ. 150 பணமாகவோ
அல்லது மேற்கூறியவற்றோ.
மூன்றாவது பரிசு : ரூ. 100 பணமாகவோ
அல்லது மேற்கூறியவற்றோ.

1979 ஸ்டீர் குழந்தைகள் ஆண்டு

ஜாய் டாய் JOY TOY
இண்டஸ்ட்ரீஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்.
தபால் பெட்டி 1007
51 எம்.டி.எஸ். ரோடு, மதுரை-18.

1940 ஜனவரி 7ம் தேதி

எனக்கு அமரர் கல்வி கைப் பட எழுதிய கடிதம் கிடைத்தது: "உங்கக் கதை விடையில் பிரகாரிக் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டுள்ளது என்பதை மகிழ்ச்சி அடல் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்". மூதல் கதை ஆதலால் சந்திராஷத்தால் துய்வினேன். அப்போது நான் வட்டாவில் மருத்துவக் கல்லூரியில் முதல் வருட மாணவி. எனது தாய் டல் தோழிகளிடம் பெருமை யாகக் கொல்வித் கொண் டேன். "தருத்த தண்டனை" என்பது கதையில் தரிப்பர்.

6X6

1955 டிசம்பர் 10ம் தேதி

சமீபத்தில் வெளிவரட்டுச் சிறுகதைகூடல் நிகுக்காழ்க்குள் தம் சென்றபொது கோயில் பிராகாரத்தில் பதித்துள்ள நிகு யாசகத்தைப் பார்த்ததும்

எழுத்தாள் லக்ஷ்மி தம்மால் மறக்க முடி யாத அது தேநிகைப் பற்றிக் கூறுகிறார்:

என்பது சம்பவம் ஞாபகத்துக்கு வத் தது. நிகை நிகுப்பிய தவறாக காத விழுதாய், கொலையில் சம்பந்தப் பட்டதாலும் ஓர் இந்திய இளைஞ னாகக் ஆப்பிரிக்காவில் தாக்குத் தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளித் தார்கள். நான் அங்கு சென்ற பொது. ஓர் இந்தியப் பிரகாசு என்ப தாய் என்னைப் பார்த்த அயல் ஆர் கம் காட்டினான். எனது மனத்தில் குறுகொண்ட கோகம் காரணமால் அவனைச் சந்திக்க மறுத்துவிட்டேன். அவனது 'பெரி யம்மா கேட்டுக் கொண்டதால்' "வேகக் கிளா" நிகுயாசகப் பதிக்கத்த எழுதித் கொடுத்தேன். "துக்க மோட ஏறு வதற்கு முன் அவன் இதைத்தான் கடைசி யாகப் படித்தாலும், திரைத்தானே தெரியுமா அடைக்கிறது.

1950 மார்ச் 12த் தேதி

நிகுச்சிக்கு அருகில் உள்ள பிராமதில் காவி கோயில் நிகுவிழா. எனக் குச் சாதாரண மாகவே பெரிய ஓசை. அதிர் வேட்டு என்ருல் ரொம்ப அலர்ஜி. அன்று விழா ஆரம்பத்தின் அழிகுறி யாக 27 அதிர் வேட்டுக்கள் போட்டார்கள். அதைத் தாங்க முடியாமல் நான் அன்று இரவு முழுவதும் அவத-அதைப் பார்த்து வேறு சிலரும் அவத, பலருக்கு என்வமோ ஏதோ என்று விசித்திர சந்தேகங்கள் எண்டியத்தித் தோன்ற ஆரம்பித்து விட்டது. மருத்துவன் கூட வந்து விட்டார்! இன்றும் அதிர் வேட்டு என்ருவே உடம்பு நடுங்குகிறது.

1977 அக்டோபர் 8த் தேதி

எனது அம்மா இறந்த நினைம். இறக்குதல் (வெள்ளிக் கிழமை மாலை) என்னை வரக் கொல்வி திட்ட தேரம் பேசிக் கொண் டிருந்தார். கைத்திவரீ என்ற முறையில் அவரைப் பார்த்து விட்டு அறுதல் கொள்ளேன். "தாளை எம்மை சரிவாகி விடும். இப்போது துய்ரு" என்று நான் சொல்ல. "எனக்கு தாளை என்று ஒன்று இருக்காது" என்று. நான் அதை தம்பவில்கை. அடுத்த தான் என்னை விடச் சிறந்த டாக்டர் என் பதை அவர் நிகுத்தி விட்டார். அவர் இல்லை. அவர் கொள்ள கொல்தான் இருத்தது.

1917 ஜனவரி 12ம் தேதி

தருஇரவு. சென்னைவில், எம்மன் எதிர் விட்டல் உள்ளவர், என்னை அவர் மனைவிக்குப் பிரகாசம் பார்த்த அமைத்தார். அப்போது நான் தரவுல் சரிஜல், பயித்திரான் பெற்று வந்ததாலும் மனத்தில் காதரி யத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு விடைப்பினேன். என் முதல் கெல் ஆப ரேஷன் வெற்றி. குறத்ததையக் கையில் எடுத்தவுடன், அதன் அரு குரம் எனக்கு இளை புரிவாத சத் தோஷத்தைக் கொடுத்தது.

1949 பிப்ரவரி 4ம் தேதி

விமானம் பம்பாய் தரைத்தைச் சந்திச் சந்திவந்து கொண்டிருந்தது. கைபட் "இன் னும் சில நிமிடங்களில் பம்பாயில் இறங்கு வோம் பம்பாயின் அழகை ரசியுங்கள்" என்று அறிவித்தார். ஆளுல் பம்பாயை 45 நிமிடம் விமானம் கத்தியே எவ்வோருக்கும் சந்தேகம் எழுத்தது. விமானத்தில் ஏதோ கொளாது என்று புசித்து போயிற்று. பிறகு பம்பாய் அழகை வார் ரசிப்பார்கள்? அசு வறியப்பரை சிசித்தாலும் உன்னுக்குள் எவ்வோருக்கும் கண்கம்தான். கத்த சங்கு கைசம் படிக்க ஆரம்பித்தேன். திரைரென்று விமானம் தரை தட்டும் "உக் உக்" சத்தம். எல் கோர் முகத்திலும் சிரிப்பு. ஒருவரை யொருவர் கைகூறுக்கிக் கொண் டார்கள். வெளியே டாக்டர்கள், ஆய்வகங்கள் வேள்களும் சூழ்ந்தி ருப்பதைப் பார்த்ததும் எவ்வளவு பெரிய ஆபத்தியிருந்து தப்பினோம் என்பது புசித்தது.

பேட்டி: "செகி."

பா.ரா. ஷார்!

செம்யன்

அமைச்சர் பா. ரா. தமது காரியாலய அறைக்குள் நுழைந்ததுமே, "நான் சொன்னது போல் அறிக்கை அனுப்பியாதி விட்டதா?" என்று கேட்டிருந்.

"ஓ மின் உற்பத்தி நிலை திருப்திகரமாக இருக்கிறது" என்று தங்கள் அறிக்கையை மாநில அரசுகள், பத்திரிகைகள், மத்திய அரசின் பல்வேறு மத்திராலயங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் அனுப்பி விட்டேன்" என்கிறார் காரியதரிசி.

"பேஷ்! பேஷ்!" என்று மழிச்செயுடன் மேசை எதிரே அமைச்சர் அமர்ந்தாரோ இல்லையோ, டெயிஸ்போன் மணி ஒலிக்கிறது!

"ஹல்யோ, நான் மேற்கு வங்க முதல்வர் டெக்கிறேன், இங்கு இரண்டு மின் நிலையங்கள் ஒரே சமயத்தில் பழுதடைந்து விட்டன. இரவில் மில்மினிப் பூச்சி வெளிச்சம் கவிர வேறு ஒளியே இடையாது, நீர் என்னடாவென்றால் மின் உற்பத்தி நிலை திருப்திகரம் என்று அறிக்கை விட்டிருக்கிறீர்?"

"அதனுமென்ன?" என்கிறார் பா. ரா. "இதிலிருந்து மின் நிலையங்கள் கவிர பராமரிக்கப்படவில்லை என்று தெரிய வருகிறதே யொழிய, மின் உற்பத்தி நிலை திருப்திகரமாக இல்லை என்று அறித்தமாதோ! நிலையங்கள் பழுதடைந்தாயில் இருந்தால் விளக்குகள் எரிபுறா இல்லையா?" என்று கேட்டிருந்.

வெளியெவ்வாறு போய், "அது சரி" என்று மேற்கு வங்க முதல்வர் ஸ்டோன் வைக்கிறார். மறுபடி ஸ்போன் ஒலிக்கிறது. மகாராஷ்டிர முதல்வர் பேசுகிறார். "ஏன் ஸார்! இங்கே நான் 56 சதவீதம் மின்செட்டு அமல்படுத்தி விடுகிறேன், நீங்கள் பாட்டுக்கு மின் உற்பத்தி நிலை திருப்திகரம் என்று அறிக்கை விட்டிருக்கிறீர்?"

"அதனாலென்ன? 56 சதவீதம் மின்செட்டுத் தானே? நூறு சதவீதம் இல்லையே? நூறு சதவீதம்

இருந்தால் நிலைமை எவ்வளவு அதிகுப்திகரமாக இருக்கும் என்று யோசித்துப் பாராய்கள்! அப்போது 56 சதவீதம் மின்செட்டு திருப்திகரம் என்பதை ஒப்புக் கொள்வீரா இல்லையா?" என்று கேட்டிருந் பா. ரா.

"அட்டா, இது என்னக்கு தெரியாமல் போய் விட்டதே!" என்று தம்மைத் தாமே நொந்துகொண்ட மகாராஷ்டிர முதல்வர் மெய்வத் தைரியத்தை வரலமைத்துக் கொண்டு, "அது சரி, ஆனால் இங்கே மின் நிலையங்கள் இரண்டில் நிலக்கரியை வைத்துப் பூ இல்லை, மூன்றுவதாக ஒன்றில் இன்னும் ஒரு நாளைக்குக் கண்டு வரக் கூடிய அளவு நிலக்கரிதான் உள்ளது" என்று குறைபட்டுக் கொள்கிறார்.

"நிலக்கரி அனுப்பப்படுவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறதென்றால் அதை ரயில்களே அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டும். அதனால் மின் உற்பத்தி சரியாக நடக்கவில்லை என்று கூறிவிட்டு முடியுமா? நிலக்கரி தட்டுப்பாடின்றிச் சமயத்துக்கு வந்தால் மின் உற்பத்தி ஐரம் ஐரமென்று நடக்குமா இல்லையா?"

"உண்மைதான்" என்று கூறி முதல்வர் ஸ்டோன் வைத்ததுதான் தாமதம், மறுபடி மணி அடிக்கிறது. "பீகார் முதல்வர் பேசுகிறேன்" என்று ஆரம்பித்தவுடனேயே, பா. ரா. உற்சாகமாக, "நீங்கள் மின் நிலையங்களுக்கு நிலக்கரி பதனாக்குகின்ற ஏங்க முடியுமோ! பீகாரே நிலக்கரி ஏராளமாக உற்பத்தி செய்கிறதே" என்று மட்டுக்குகிறார்.

"மறுக்கவில்லை ஐயா" என்கிறார் பீகார் முதல்வர். "ஆனாலும் இங்கே 750 மெகாவாட் உற்பத்தியாக வேண்டிய இடத்தில் 613 மெகாவாட் உற்பத்திதான் நடக்கிறது. நீர் பாட்டுக்கு மின் உற்பத்தி நிலை திருப்திகரம் என்று அறிக்கை விட்டுவிட்டீர்!"

"613 மெகாவாட் உற்பத்தியைத் திருப்திகரம் என்று கூறுமல் பீகர் 300 மெகா

வாட் உதயந்தியையவா நான் திருப்திகரம் என்று கூற முடியும்? என்னவா பேசுகிறது?" என்விரூர் பா. ரா.

"ஓயோ! அந்த தோக்கில் நான் கவனிக்கத் தவறி விட்டேன், சரி சரி" என்று அசடு வழிய சிப்போனை வைக்கிரூர் கோர் முதல்வர்.

மறுபடியும் சிப்போன் ஒலிக்கிறது. "ஆ! இது எம். ஜி. ஆராகத்தான் இருக்கும்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே சிப்போனை எடுக்கிரூர் பா. ரா. என்ன ஆச்சரியம்! அவரே தான்!

"சுந்தா! உத்தியிலிருந்தும் கேரளத்திலிருந்தும் மின்சாரம் கடன் வாங்காத நாய் இடைவாது. கூடும் மின்மெட்டு அறிவிப்பது இவ்ரு நாடாயா என்று யோசிக்கும் வேளையில் நீர் மின்சார உற்பத்தி திருப்திகரம் என்று அறிக்கை விட்டிருக்கிறீர்!" என்விரூர் எம். ஜி. ஆர்.

"என்ன இப்படிச் சொல்கிறீர்கள்? நீங்கள் பேசுவது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது" என்விரூர் பா. ரா. "தமிழ் நாட்டின் நிலைமையை மேற்கு வங்கத்தின் ஒப்பீட்டுப் பாடுங்கள்! மகாராஷ்டிரத்துடன் ஒப்புதோக்குங்கள்! அப்போது தெரியும், தமிழகத்தில் மின் உற்பத்தி நிலைமை எவ்வளவு திருப்திகரமாய் இருக்கிறதென்று!"

எம். ஜி. ஆர். பதில் பேச முடியாமல் திணறிப் போவிரூர், பிறகு மெல்லச் சுதாரித்துக் கொண்டு, "மேட்டுவில் மின் உற்பத்தி செயல்பட பவன்படும் தீரைக் கீழ் மட்டத்தில் மறுபடி மின் உற்பத்திக்குப் பவன்படுத்தவிரும்பும் என்றால் அதற்குக் கூட சுந்தாடகம் ஏன் ஆட்சேபிக்க வேண்டும்?" என்று கேட்கிரூர்.

"அடடா! கீழ் மட்டத்தில் ஆற்று தீரைக் குடித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆட்டிவிடம் தீரைக் கலக்குவது என்று பாய்த்த ஓநாய் கதை உடக்குத் தெரியாதா? சசாப் எழுதி வைத்திருக்கிரே, அதற்கு ஏதாவது திருபணம் வேண்டுமில்லையா? இப்படி சுந்தாடக அரக நடந்து கொண்டாய்தானே

சசாப் கதைக்கு மதிப்புச் செரும்?" என்விரூர் பா. ரா.

"நீங்கள் கூறுவது உண்மை என்று நான் உணருகிற வேளையில் என் ரத்தத்தில் ரத்தமான கழகக் கண்மணிகள்..." என்று எம். ஜி. ஆர். பதில் கூறி முடித்து முன்னர், பா. ரா. அமர்த்திருக்கும் அவதூறு விளக்குகள் அவித்து விடுகின்றன. ஏ.வி. சுவாமிநாதன் நின்று விடுகிறது. தட்டித் தடுமாறி இருட்டில் சிப்போன் லிஸ்தாவை வைத்துவிட்டு, "என்ன ஆச்சு? என்ன ஆச்சு?" என்று குரலொலி எழுப்புகிரூர் பா. ரா.

"புல்லியில் மின் விநியோக நிறுவன ஊழியர்கள் கொஞ்ச நாட்களாகவே கிளர்ச்சி நடத்தி வருகிறார்கள் அல்லவா? நீங்கள் மின் உற்பத்தி திருப்திகரம் என்று அறிக்கை விட்ட முகூர்த்தம் வேலை நிறுத்தத்தில் நிறுமாகவே திடீரென்று இறங்கி விட்டார்களே என்னவோ?" என்விரூர் பா. ரா. மின் காரியதரிசி.

"என்ன நீகூட இப்படியே பேசுவிரும்? புல்லி மின் விநியோக நிறுவன ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம், கிளர்ச்சி எவ்வெவ்வாடு செய்யாதிருந்தால் மின் உற்பத்தி திருப்திகரமாகத்தானே இருக்கும்?" யோசித்துப் பாசு!" என்விரூர் பா. ரா.

"ஆமாம்! ஆமாம்!" என்று அவசரம் அவசரமாகத் தலையாட்டுகிற காரியதரிசி. "இப்பே ரொம்பப் புழுக்குகிறது, நான் வெளியே சென்று நிற்கிறேன்" என்விரூர்.

"அதைச் செம்! அதோடு அந்த சப் ராணியை உள்பே ஒரு விநியூடன் வந்து எனக்கு விசிறச் சொல்லு!" அவ்விதமே சப்ராணி வந்து விசிறும்போது, "மின் உற்பத்தி நிலை திருப்திகரமன்று அறிக்கை விட்டுட்டால், ஆறு டங்களுக்கு விநியூப் போய் எனக்கு வேர்த்துக் கொட்டுகிறது" என்விரூர்.

"அப்படியானால் இங்கே ஒரு விசிற கொண்டு வா, எனக்கு நீ விசிறுகிற அதே தேரத்தில் உனக்கு நான் விசிறுகிறேன், விவரவை அடங்கினால் மின் உற்பத்தி நிலை அதிருப்திகரம் என்று உனக்குத் தோன்றவே தோன்றுது" என்விரூர் பா. ரா.!

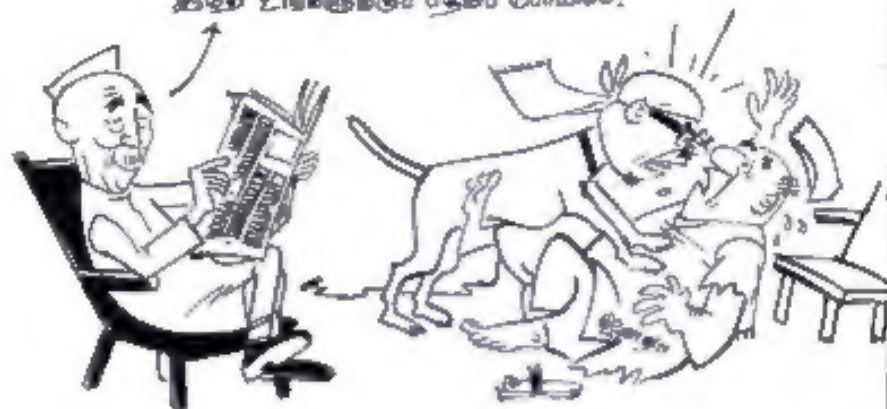

"அட்டைப்படுத்தில் உள்ள சூமாரி சரோஜாவின் பார்வையில் தேங்கி விடுப்பது வியப்பா? மருட்சியா?" என்று கேட்டால்

"தினகர்ப்பு கலத்த வியப்பு" என்று பதிலளிக்கிரூர்,

வண்ணப்பட்டு எடுத்த ஸ்கீன் 1

திரும்புத் தான் சிறு தினியாகம்! போகப் போக
இதே உங்களுக்குப் பழகப் போயிடும்!

குழந்தைகள் சின்னப்போ
ரன் குழந்தையும் தான்
நி சின்னப்போ போகலாம்!

புள்ளியை
சில க்கி
செய்யுங்க!

திரும்பு...
இப்போதெங்க
இல்லை திரும்பு!

Hand.

1979 ஜூன் 10
 நெதர்லாந்து நவம்பர் 27
 வலர்: 37 இதழ்: 45

தமிழ்நாடு 50-ம் தாண்டிப் பெற்ற - எங்கள் தாயகம் ஒரு மூலம் - பரந்திரம்,

வீரப்பனின் வருத்தம்

“வீரப்பன் காட்டிய வீரம்” என்ற தலைப்பில் கல்வியில் எழுதப்பட்ட ஒரு தலையங்கம் அமைச்சருக்கு வருத்தத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதாக அறிவினும். அவருடைய அலுவலகத்திலிருந்து எமக்கு வந்துள்ள ஒரு கடிதத்திலிருந்து இதனை நம்மால் உணர் முடிவிறது. கடிதத்துடன் 39-4-79 தேதியில் அமைச்சர் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவின் முழுமையான நகல் ஒன்றும் அனுப்பப்பட்டுள்ளது. முழு உரையையும் மறுபடியும் படித்த பிறகு இந்தத் தலையங்கம் எழுதுகிறேன்.

அமைச்சருக்கும் நமக்கும் சில அம்சங்களில் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. அவை யாவன:

எப்படி லாபம் பண்ணுவது அல்லது நஷ்டத்தைத் தவிர்ப்பது என்ற நோக்கிலேயே பத்திரிகைகளை நடத்துபவர்கள் சிலர் செயல்படுவதாகப் பத்திரிகைகளின் தரம் குன்றிப் போகிறது.

சில மாதப் பத்திரிகைகளும் வாரப் பத்திரிகைகளும் விமர்சிக்கத்தக்க அளவில் கூட இல்லாமல் சீர்கேட்டடைந்துள்ளன.

பத்திரிகைச் சுதந்திரமும் எழுத்துச் சுதந்திரமும் பணம் பண்ணுகிற நோக்கில் பலரால் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகின்றன.

பல நாளைகள் விற்றபின் நோக்கில் வால்போஸ்டர்கள் மூலம் மக்களைக் கவர் நினைத்துச் செய்தியுடன் சம்பந்தமில்லாமல் கூடத் தலைப்புப் போட்டுப் பரபரப்பை ஏற்படுத்துகின்றன.

ஒரு தலைவருக்குச் சாதகமாக அமைய வேண்டிய செய்திகூடப் பாதகமானது போல் தோற்றமளிக்கும்படி சில சமயம் வேண்டுமென்றே செய்தி திரித்து வெளியிடப்படுகிறது.

இவற்றையெல்லாம் திருத்த முடியுமா என்றால் பத்திரிகை சுதந்திரம் பூரணமாக உள்ள நாட்டில் மக்கள் எந்த அளவுக்கு இந்தப் பத்திரிகைகளை ஆதரிக்கிறார்கள் அல்லது ஆதரவு தர முன்க்கிறார்கள் என்பதையே பொருத்த திருக்கிறது.

அதிகக் கல்வி அறிவு பெறாத மக்கள் வாழ்நிற சமுதாயத்தில் திணர்சிப் பத்திரிகைகளுக்கு மிகப் பெரிய பொறுப்பு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு அமைச்சரின் மேற்சொன்ன கருத்துக்களை யெல்லாம் கரவொலி எழுப்பி சபாஷ், பேஷ், பவே, என்றெல்லாம் சொல்லிப் பாராட்டுகிறோம், ஆமோதிக்கிறோம்.

இதைத் தொடர்ந்து சமீபத்திய நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார் அமைச்சர். பொறுப்புள்ள தேசியப் பத்திரிகைகளுக்கு வருகிறார்.

விவசாயிகள் போராட்டத்தின் போது போலீஸ் அதிகாரி ஒருவர் கொல்லப்பட்ட இடத்துக்கு விசேஷ நிருபரை அனுப்பி, போலீஸ் அத்துமீறல்களைப் பற்றிய மக்கள் கருத்துக்களைத் திரட்டி வெளியிட்ட கண்ணியமிக்கதான அந்த ஆங்கில நாளைகள், பந்த் நடப்பது நியாயத்தானா, சாலைகளின் குறுக்கே மரங்களை வெட்டிப் போட்டு வழிமறிப்பதும் பால் வண்டிகளைத் தகர்த்துப் பாலைச் சாலைகளில் ஊற்றுவதும் நியாயம்தானா என்றெல்லாம் ஏன் அப்பிரயாயம் கேட்டு வெளியிடவில்லை என்று வினவுகிறார்.

இத்துடன் அமைச்சர் நிறுத்திக் கொண்டிருந்தாலும் நாம் ஆட்சேபிப்பதற்கில்லை. ஆனால், முன்னிருந்த ஆட்சிக் காலத்தில் அந்த ஆட்சியை எதிர்த்து

ஆனந்தவிகடன், குழந்தை, செவ்வாக்கு மிக்க
ஒர் ஆய்வினைப் பத்திரிகை (பெயர் குறிப்பிட
அமைச்சர் விரும்பவில்லை) ஆகியவை எழுதிய
தற்காக அமை தொண்டைக்கு உள்ளா
யின் என்பதை அமைச்சர் குறிப்பிட்டு, 'அது
போன்ற நிலை இன்று ஏற்பட்டால் பாது
காப்புக்கும் அமைதி காக்கவும் வாரை அமைப்
பீர்தான்? அவர்கள் நீது இன்று குற்றம் கமத்தி
விட்டால் நாளை அவர்கள் உங்களுக்கு எப்படிப்
பாதுகாப்பு அளிப்பார்கள்?' என்று வினவும்
போதுதான் அமைச்சர் தடம் புரண்டு விடு
கிறார்.

இதற்கு மாற்றாக அமைச்சர், 'அரசை

மீயர்வித்து, எதிர்த்து நீங்கள் எழுதினாலும்
உங்களுக்கு முத்தைய ஆட்சிக் காலத்தில்
தரப்பட்டது போன்ற தொல்புகள் தரப்பட
மாட்டாது. அப்படியே ஏதாவது தொல்
புகள் தேர்த்தாலும், போலீஸ் வகைமுறைகளை
நீங்கள் இன்று கண்டித்து எழுதிய போதிலும்
உங்களுக்கு மூன்று பாதுகாப்பைப் போலீஸ்
தரும்' என்று பேசியிருந்தால் எவ்வளவு
தண்டன இருந்திருக்கும்? அப்போது அவரது
தந்தையாகப் பண்பையும் பெருத்தன்மையையும்
தரம் மாறாட்டவராக அங்கவர
என்ன செய்வது, சித்தி தெய்வீக நிரட்ட.
சாரம்: செவ்வாக்கு நிரட்டவா முடியும்?

கண்ணதாசன்

மண்ணகம் முழுதும் இன்று
மனிதர்கள் நிலையா விற்று
கண்ணியா வாழ்க்கை வாழ்த்த
கவலர்க்கும் நிலையைத் தாங்கள்
எண்ணரும் தியாகம் செய்தார்களே
இடையிலே நிலைகள் வைக்க
புண்ணியப் புலம்பும் தெருவே
புனிதர்கள் நிலைபார்த்த தாயா?

மீட்டுகவே சொத்துச் சொத்து
வெறுமபெக்கப் பெரி அமுத்ததோர்
ஒட்டியே எழுந்த வெண்ணு
எழுந்ததெனாம் எழுதி வாழ்த்தோர்
பாட்டையிலே நிலையால் நின்று
பரிகரிக் கின்றார் தெருவே
தாட்டுக்கே வாழ்த்து மாண்டோர்
தலங்கெட்ட நிலைபார்த்த தாயா?

கார்ப்பணம் திருடிச் சேர்ப்பார்
உள்ளமே இருட்டாங்க் கொண்டார்
ஆர்ப்பரித் தளப்பார் இந்த
அவனின்வ வெங்கலார் போன
வெர்ப்புதம் வெட்டிப் போடும்
விண்கன் வாழ்த்தார் தெருவே
தேர்ப்பெரும் தெய்வங்கட் கோர்
கிணிலை நிலைபார்த்த தாயா?

புலியில் காத்தி நிற்பார்
முக்கெனிக் தெரு நிற்பார்
சாணிக் காறோ நிற்பார்
சலித்திரம் எழுதப் பாப்பார்
ஆய்விக் கரும்பைப் போன
அணுமெனாம் துடிக்கும் தெருவே
மாண்பைத் தெருவிக் கீகம்
மாவிடர் செயல் பார்த்ததாயா?

இருட்டுக்கு வெண்ச்சம் தத்தார்
இழப்புகோர் கடும் தத்தார்
குருக்குக் கண்கள் தத்தார்
குலவயப் பெருமை காத்தார்
அருப்பெரும் தலைவர் அன்றார்
வாரதி வார்கன் தெருவே
போருள்பெறும் வணிக் மாக்கள்
புகழ்தலை நிலைபார்த்த தாயா?

எவ்வதான் மூவற்ற போதும்
இத்காடு உருப்ப டாது
மண்ணவன் பசியிக் சாக
மண்டலர்கள் கொளுத்து வாழ
தென்னவர் தாடு செய்தால்
தீவியதால் காப்ப னாகும்
அவ்வையே தம்பிறு இந்த
அறம்பெய்க் வேண்டு கெடுதலை !

உங்களுடைய அன்றாட அலுவல்களை
மறுபடியும் துவக்க வேண்டுமா?

க்ளாக்ஸோஸ்-D®

களைப்புடன் போராடி உங்களுக்கு
இடனடி சக்தியைத் தருகிறது.

க்ளாக்ஸோஸ்-D சாப்பிட்டால் விட்டு வேலைகளைத்
துவக்க வேண்டிய அவசியம் இடுகிறதில்லை. க்ளாக்ஸோஸ்-D
உங்கள் உடனுக்குத் தேவையான இத்திசைகளைத்
சக்தியைத் தருகிறது. டாக்டர்களால் சிபாரிசு
செய்யப்படும் க்ளாக்ஸோஸ்-D கலடின் D,
கால்சியம் மற்றும் பொஸ்பரஸ் வரவும் செறிந்துள்ள
உயர் தரமான கல்கோஸ்.

க்ளாக்ஸோஸ்-D களைப்பைப் போக்கி நீண்டும் விட்டு
வேலைகளைச் செய்கிறதும் சக்தியை உங்களுக்குத்
தருகிறது.

க்ளாக்ஸோஸ்-D™
களைப்பற்றிணைத்து இடனடி சக்தி

குணங்கள் க.ராஜேந்திரன்

அந்நியாயம் 40

துவிர்தமாக சத்யா உடல் நலம் பெறவேண்டும் என்ற ஆவலில் கலோசன அலங்குப்பரிந்து பரிந்து உபசரித்தாள். அங்கு மணிக்குகொருதரம் ஏதாவது சாப்பிடக் கொண்டு வந்தவள், இப்போதும், "அன்னா ஹார்லிக்ஸ்" என்று கூறிய படியே வந்து பராவில் ஆற்றத் தொடங்கினாள்.

"இப்போலேனும் கலோ! பசியே இல்லை" என்று சத்யா.

"நோ! நோ! டாக்டர் சொல்லி இருக்கிறார். அவர் யோசனைப்படி ஒரு சார்ட் போட்டுத் தயாராக வைச்சிருக்கேன் பாரு" என்று கூறியவள் கவரில் தொங்கிய ஒரு கால் அட்டவண்ணையத் தன் நீண்ட அழகிய கழுத்தை ஒடித்தும் மலர்க் கண்ணின் பார்வையை விரிவடிக்கட்டிக் காட்டினாள். தாயின் மறைவும் சகோதரன் பட்டியேதையும் அளித்த துன்பத்தை மீறி அவள் இதயத்தில் இன்பப் பெருக்கெடுத்துக் கொண்டிருப்பதைவும் அதனும் அவள் உடல் மெருகேறிப் போலி வதைவும் சத்யாவின் பட்டியேதையும் அந்நிகுக் காரணம் தரவே தேர்த்தெடுத்த சிறந்த வாழ்க்கைத் துணைக்கு அங்கொரம் கிடைத்து விட்டது. இவையுள்ளிக் காதலனுக்குத் தன்னைப்போலமாக ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்ளும் நாள் வெகு தூரத்தில் இல்லை என்ற உறுதிப்பாடாக அன்றி வெறெண்ணவாக இருக்க முடியும்? விண்ணு நிரை ஆற்று வெள்ளம் அடித்துக் கொண்டிருக்க போக முடியாதுதான். ஆனால் முடி மறைத்துவிடு மல்லவா? கலோலின் துயரங்களை வற்று மழைச்சிப் பிரவாகம் மறைத்துக் கொண்டிருந்தது. "பிரியா துன்பம் மனைந்து கொள்ளவும் இதே போல் அவள் பெற்றோரின் முழு மனைத்துடன் கூடிய அங்கொரம் கிடைத்து விடுமானால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்?" என்று எண்ணும்போதே சத்யாவுக்கு நெஞ்சு குறுகுறுத்தது. பிங்கி தன் பெற்றோரையும் சிறித்துக் கொண்டு தன்னுடன் வாழ வரலாம். தானும் அதில் உறுதியாக இருக்கலாம். என்னாலும் இருதரப்புப் பெற்றோரின் மழைச்சி மிக்க அங்கொரமும் இருந்தால் அதனும் ஏதும் மனைன்றவுக்கு எடாருமா?

சத்யா ஒரு நீண்ட பெருமூச்சை வெளியிட்டுத் துடைக்க. பட்டியல் கவரில் மட்டுமல்ல. தன் மனைத்திலும் புதித்திருக்கிறதா என உணர்த்துபவள் போல் கலோசன மனமளவேன்று சொல்லிக் கொண்டு போனாள். "இப்ப மணி ஆறரை. ஹார்லிக்ஸ் சாப்பிட்டேற. அடுத்து எட்டு மணிக்கு சூப்பருப்பு சாதம். கோல் கறி. தயிர் சாதம்; அப்புறம் ஒன் பதுக்கு ஓவல்; ராத்திரி நடுவே எழுந்தால் குளுகோஸ் வாட்டர்..."

ஹார்லிக்ஸ் அருந்தியவதைப் பாதியில் திறத்திடம்என்ற கவத்துவிட்டு. "சில சிவா! என்னை ரோட் ரோலாக்கி விட்டுத்தான் கட்டிய விட்டு இதக்குறியை போலிருக்கே! புனி மூட்டை மாதிரி ஆயிட்டேன் அப்புறம் எனக்கு யார் பெண் கொடுப்பாங்க?" என்று வேடிக்கைவாகக் கூட்டான் சத்யா. கோல்வி கவத்தாற் போல் அந்தச் சமயம் பார்த்து வெளியே, "கார்!" என்று குரல் கேட்டது. கார்ஸ் பக்கம் எட்டிப் பார்த்துத் திரும்பிய கலோசனா. "அன்னா! யார் பெண் கொடுப்பாங்க" என்று கேட்டியே, உடனே குரல் கொடுக்கிறார் பார்த்தியா, போகேஷ்!" என்றும், பரபரப்பும் ஆனத்ததடன் கூடிய ஆச்சரியமும் அடைந்தவளாக.

சத்யாவின் மனைத்தில் ஒரு விருதினப்பு உருவாகிற்று. 'ஏன். எதற்காக வருகின்றார்கள்?' என்று அறியும் ஆவல் பொங்கியது. 'கலோ கொள்ளு பொன் கல்வாணம் பேசுதான் வருகிறார்களோ?' கூடவே அவர்கள் தன்னை அமைதாய் படுத்தி அனுப்பியது நினைவுக்கு வர, அவன் மனைப் பணிப் பாரையாக இருவியது.

"சத்யா! யார் வந்திருக்காங்க, பாரு!" என்று கூறியபடியே யோசனையும் அவர் மனைவி வலிதாவையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு அந்த அறைக்குள் நுழைந்தார் கவத்தியலிங்கம்.

"எதுக்குப்பா எனக்கு உடம்பு சரியில்லை போது கண்ட கண்டவங்களையெல்லாம் வரச் சொல்கிறேன்?" என்று கேட்ட சத்யா, கோபம் மாருமம் முகத்தைக் கடுமைவாக்கிக் கொண்டு விழுபுறம் திரும்பினாள்.

"கண்ட கண்டவங்க இல்லேடா! யோகேஷ் மிஸஸ் யோகேஷ், பிங்கி எவ்வாரும்தான் வந்திருக்காங்க. நான் வரச் சொல்லினே, அவங்களைவெ தான் வந்திருக்காங்க. நம்ம வீட்டிலே ஒரு துக்கச் சம்பவம் நடந்தது. ஒரு கஷ்டம் அந்தது நெமம் வந்ததுன்னு நண்பர்கள் தாது போர் ஆறுதல் சொல்ல வர மாட்டாங்களா?" என்று மகளைக் கண்டிக்கும் தொனியில் சொன்னார் கவத்தியலிங்கம்.

“அப்பா! அவங்க என் தம்பர்களும் இல்லை, என்னை அவங்க தூக்கம் விடா தீக்கவும் வேண்டாம்” என்று மகன், குழைவாகத்

பேரங்கேள் அளந்தவர் அய்யாபாடம். அதன்
வரலாறு திருநாப்பூர். 'வர?' சதவா
தோய் படரதில் சிவபாடம் இருந்தது. தாய்க்
ஆண்டித்தொடி தப்பாப் பேசி துடித்தாதி
பட்டம். ஆறு. அதுதான் வரத்தாய். வரத்தாய்
மன்னியும் செத்திக்கொண்டாள். வரத்தாய்.

“கேட்டியா எதிரா?” என்.பிர் அவத்தெய
லிங்கம்.

“நம்மா தேட்டென். ஆனா தெம் உ
மோடு வெறம்” என்றார் அனாதை மன்னன்
தனோடும்மாவுக்கு.”

[illegible]

சென்னை இலாசைமன்றம், மற்ற
நேரத்திலும் பிறகு, "அவசரகூட
வாசல்" என்றும் கூறுகிறது.
என்றும்.

கோவைத் துறை அலுவலர் அலுவலர் வந்து அலுவல்
காத்தமையப் பதவியைத். "நாங்கள் புறநிலை
மனையியுமா தேர்தல் உள் உள்நிலை
தொழில்புறநிலை துறைகள் எடுத்துக்கொள்
அது போதாது என்று உடம்பின் தாது இடத்
தில்லாததில் உதவுகிறது வேறு வகையிலும் வத்
திருக்கிறது" என்று வந்தததுடன்.

“இந்தத் தந்தை தத்துவத்தோடு உயர்வு
மனதை உயர்ந்திருக்கத் தருவது நான்
தந்தை தத்துவத்தோடு
உயர்வு” என்கிறார்
தந்தை.

“எனது மனம் இப்போதுதான் சீராகப் பணம் பட்டதென்கூடும், என்னைத் தெரியாது... தீமை. ஆனால் என்னை என்னை ஆகியிருக்கிறது. என்னை இப்போது என்னை இப்போது”

தும் பிங்கி எங்களைப் போல் கசியமடை யாமல் தெளிந்த உண்ணத்தோட தொடர்ந்து இருந்து வந்திருக்கானே. அதுதான்!" என்றும் வந்தா.

"ஆமாம்-ஆமாம்" என்று ஆமோதித்தார் போகேஷ். "ஏதோ கொஞ்சம் மாட்டா டிரைப் பண்ணிப்பா. கிரிக்கெட் ஆடும்பா. அந்தப் பார்த்து வாரும் ஏமாந்திடாதேங்க. அவன் உன்னை ரொம்ப உயர்வானது. உங்க ண்டிருக்கு உங்க மருமகனா வந்தா இன்னும் பண்பட்டுப் போனும். மறுக்காம ஏற்றக் கொள்ளுங்க ஸார்!" என்றார் வைத்தியனின் சத்தைப் பார்த்து.

"எனக்குத் தெரியாதா என்ன? என் மருமக தங்கமாவலுனாச்சே!" என்றார் வைத்திய னின்மேல்.

"பிறகு என்ன. அண்ணாவுமே மன்னியும் கிரிக்கெட் பாட்டும் பாதும் போல் ஒற்று மையா, சத்தோஷமா இருப்பாங்க?" என்றான் கொகேஷ்.

"சரிதான் போ! கிரிக்கெட் பாட்டும் பாதும் ஒற்றுமையாக இருக்கும்?" என்ற பிங்கி எதிர்ப்பைப் பார்த்து. "என்னுக் கும்பலிடம் அடிக்கடி அடி வாய்க்கி கொண்டு பவுண்டரிக் குருட்டுடோட முடியாது! வேலும்கு ஸ்டம்பிலும் பெய்க்ஸுமா இருப்போம்!" என்றான்.

"பெய்க்ஸ் கூடத் தெரிந்த விழை சத்தாய் பச்சை உண்டு பிங்கி! அதனும் நேரன்கும் இளவலுமா இருப்போம்! ஏதெனினிக்குத் திவ்வணை நாமே ஏதெனினிக்குதான் உண்டு. இல்லையா?" என்று கேட்ட சத்யா அப் பிளாசே பிங்கியின் கரத்தாக்குத் தவறு இரு கைகளாலும் உறுப்பிட்டான். இருவருக் குமே உடம்பெய்க்ஸும் விழுவிருந்தது. பற்றிய சத்யாவின் கரங்களை மெலும் படரத் தடித் தது. சிறைப்பட்ட பிராணிகளின் கரத்தைப் பார்த்து அசுரமடைய மற்ற அங்கங்கள் பொருளும் கொண்டு பொங்கின. "ஓர் எல் லிக்குள் அடங்கிய இந்த சூப்பிரீமே இவ்வளவு இன்பமணிக் முடியுமென்றுக் கட்டுப்பாடு அற்ற அத்த நான் கரும் போது..." என்று இருவர் மனங்களும் எண்ணிச் சிரித்தன. மனத்தின் செய்திலை நாலுசெய்து தெளிப் படுத்த முடியாத நிலையில் வண்டனில்

கொண்ட விழைவும் உதடுகளின் தடிப்புப் பருவங்கொருவர் உதறித்தது.

"பிங்கிபொட வண்டை கடு சத்யா! உயர்வானதுக்கு அப்பறம் நான்கும் இளவ லுமா அதையோன்னியமாக இருக்க அவ சம்மதிச்சதுக்காக இப்பவே அவ வண்டை விளங்கிட மாநீர் விடாம பிச்சுக்கிடப் படுத்தா எப்படி? விடு விடு!" என்று அவ ன்னைக் கேலி செய்தான் கொகேஷ்.

அடக்க மாட்டாமல் கொகேஷ்என்று அவ ன்கு அது கேட்டுச் சிரித்து விட்டான். பிங்கி தன் கரத்தை விழைத்துக் கொண் டான். "அப்போ! பிங்கி கூட பெட்டப் படக் கற்றுக்கிட்டானே! அவ மூலம் சிலத்து தானாவதைப் பாரக்டெனே!" என்றான் விவர உதராமமாக.

மீண்டும் பொங்கிய சிரிப்பு அவ சத்த ளுந்ததும், "ஸார்! இப்படி நாய்க்கிரிக்கிறது உங்களுக்குத் தெரியுமா இருக்குமோ என் னமோ?" என்று கேட்டார் போகேஷ்.

"இல்லையே. தன் எங்களுக்கு கூடவே எப் போதும் இருக்கா அவனும் இந்தச் சிரிப்பினை கவந்த கொண்டு மிழை. அது எனக்குத் தெரியும். நீங்க எல்லாம் பாடாதீங்க!" என்றார் வைத்தியனின்மேல்.

"நீங்க தப்பா நினைக்கவேண்டு இருக்கு விஷயம் கொடுத்தேன்" என்று ஆரம்பித்தார் போகேஷ். "சத்யாவின் மனசை நான் முறிச் சுட்டேன். இப்போ அது சரியாயிருக்கி ன்றும் நான் பிராயசித்தமா ஏதாவது செய்ய விரும்பிறேன். உங்க கம்பெனி ரொம்ப சிறம்படவந்தா சேனைப் பட்டேன். தொழி லாளர்களோடு நீங்க நடத்தின பேச்சு வார்த்தை முறிக்கிட்டதாகவும் தெரிய வந்தது. அதனும்..."

"கொத்துங்க!" என்றார் வைத்தியனின்மேல். புல்முறுவதுடன்.

"பத்துப் பரண்கட்டோ பறித்துப் பர் ண்கட்டோ அங்கக் கேட்டிற போனவர்களைக் கொடுத்துருங்க. அதுக்கு நான் வட்டியில் ஸாமல் புணர் அட்காக்கப் பண்ணிறேன். ஐந்து வருஷத்தினே திரும்பத் தத்தாய் போதும். முடியாமல் போகுதுப் பாத மிக்கி. இப்போ தொழிலைக் மறுபடி இயங்கத் தொடங்குவதுதான் முக்கியம்!"

"உங்க நல்சென்னை எனக்குப் புரியுது யோகேஷ். உங்க கைக்கு தந்தி!" என்றார் வைத்தியனின்மேல். "அதுவும் உங்க கடனுதவி எனக்குத் தேவைப்படாது. என்னு நான் என் தொழிலைத்தவத் தொழிலாளர்களாகக் கொடுத்துத் கீர்மாளிக்கட்டேன். இன்னும் கொஞ்ச சேர்த்துக் கொடுங்க இங்கே வருவார்!"

"என்ன நிஜமானது? என்னுக் தம்ப முடியுமேயே. இவ்வளவு தாராள மனம் உங்களுக்கு எப்படி வந்தது?"

"நினை திருப்புகத் படிக்கிறேன். கப்பீர மணிப் புதுக் ஸ்தோத்திரம் பாராயணம் பண்ணிறேன். குருவித் பற்றற்ற மனப்பான் மையை இவை தோற்றவசீப்பதை என்னுக் உணர முடியுது!"

"தயவுசெய்து, கொன்னிங்க!" என்றார் போகேஷ். "ஏதோ, நமக்கும் வயசாகிக் கிட்டு வருதே. இருக்கு ராமாணு நானு

உடல் நலமில்லாமல் மருத்துவமனையில் படுத் திருந்தார் ஓர் ஊழினி. அவ மூலம் மாடுகளுக்கு அவசியம் வந்து வருவதற்குப் பின்பு: "உங்கள் உடம்புதான் முக்கியம். அதை முதலில் கவனித் துக் கொள்ளுங்கள். ஆயிஸ் போலிக்ஸ் பற்றிக் கவனிசே யுடனாகவே. உங்கள் வேலையை உங்கள் தனியர்கள் பார்த்துக் கொள்வதற்குக் கொள்ளுங்கள். ஏதே ஒரு விஷயம் இத்தனை நாட்கள் தங்களை ஆபீஸில் என்ன பண்ணிக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள் என்று கொள்ளுத் தெரியு..." பங்கு முடிந்தது. —சுருஷினி.

வார்த்தை சொல்வோமென்று தெரிந்ததால்
கந்தர்வரின் கண்ணில் புத்தகம் ஒன்று வார்ப்பி
னேன். அதை உங்களுக்குப் பரிசாகப் போடுத்
துட்டேன்! இனி அதைத் தொடரவே எனக்குப்
பயமாயிருக்கும்!" என்றார்.

"அப்பா!" என்று அழைத்த சத்யா,
"சொத்து மீது இவ்வளவு ஆசை வைத்திருக்
கிற அவரிடம், அங்குக்கு வரப்போகிற மூப்
பிளீஸ் ஓர் ஓட்டாளராகியவிறைதத் தெரிவப்
படுத்திடுங்க. அப்படிமா வருத்தப் படிக்
கூடாது இல்லையா?" என்றான்.

"அதனால் பாதிக்கயிலே, என்னிடம் துத்த
தவியுறைக்கு வேணும்விறசொத்து இருக்கு"
என்றார் போகேஷ்.

"அதை நான் தொட மாட்டேன். கையா
சம்பாதிக்கதான் பிச்சியைக் காப்பாற்ற
வேன்" என்றான் சத்யா.

"நானும் என் கைவர சம்பாதிப்பியதான்
பிக்கையைக் குடும்பம் நடத்துவேன். அப்பா
அம்மாவை நயா கையாவுக்கு எதிர்பாரிக்க
மாட்டேன்" என்றான் சத்யா.

"இப்ப என்ன சொந்திக் போகேஷ்!
இருக்கிற துக்கவியத்தை பெங்களம் என்ன
செய்யப் போறியா?" என்று மகிஷையும் மரு
மகிஷையும் பற்றிய பெருமிதத்தடன் புன்
முறுவல் புத்திக் கேட்டார் வைத்தியவியல்.

"இனி பித்தகப் போகிற பிச்சைக்காகக்
கட்டிக் காக்கிறேன்! கவிதாவிட்டே எனக்கு
இன்னும் தம்பிக்கை இருக்கு!" என்று ஒரு
போடு போட்டு, மணக்கிவ் மூத்தவன் ஒரு
கொட்டும் கொடுத்தார் போகேஷ்!

அத்தியாயம் 41

ஆனந்த் பெரியதைக் கேட்டுத் திரக்
விட்டான் நித்யா. பிச்சை, "தெய்வீகமான
எழிலு மானுடத்தில் விவார எண்ணங்களைக்
அவிலகப் படுத்தாதீங்க. உங்களை எந்தவித
பெருக்கு எவ்வளவு கஷ்டம்து திரக்கிப்
பார்த்துக்கிட்டிருக்கேன். நீங்க என்ன
டாஸ்கு தெய்வத்தைவே கஷ்டப்படுத்திச்
சொதிக்கறீங்க. இது அடுக்காது. வேண்ட
டாங்க!" என்றான்.

"பய பெருக்குக் கஷ்டம் என்னுக் மட்டும்
தான் ஏற்பட்டது? உன்னுள்ளும்தான்.
நீதானே சத்யாவை உன் கைப்படுத்தினே.
அந்தச் சமயத்தில் நான் போட்டோ எடுத்துக்
கொன்னேன் அனுமதிச்சே. அதிலிருந்து ஆரம்
பித்ததுதானே?" என்று கேட்டான் ஆனந்த்.
"உண்மைதான். இரண்டாயிரம் ரூபாய்
தரதான் சொன்னியகென்னு பணத்தானை
யால் உடம்பட்டேன். ஆகு இந்தனை விப
ரீதங்கள் நிரூபண தெரிவித்ததால் எம்
மதித்திருக்கவே மாட்டேன்."

"அப்படி என்ன பெரிய விபரீதங்கள்
தட்டப் போச்சு, இப்போ?" என்று ஆனந்த்
மேலும் ஒரு மீது விண்ணை விழைகிறான்.

"என்னவா? பட்டியல் போடலா?"
என்னுன் நித்யா, விரக்கினை மடக்கியபடி
தொடர்ந்தான். "சத்யா, பிரயினை காதலிங்
ஒரீடி ஏற்பட்டது. சத்யா ஒரு உயிவாக
மற்ற பலவீனனாக மாறினான்; கதவுக்கும்
மங்கைக்கும் அடிமையானான்; அசெவி என்

இரண்டே மணிக்கு, ரீனாவுக்கு சமாள்களுக்கு
கைக்கு உங்க அசைவெல்ல துருளுகைய அநே
யோக மனது இருப்பது காரணங்களுக்கு எவர்க்கு
எல்ல வேண்டுக துருளுகைய.

—விபரீதம்: 41 பிச்சை

டிரயினரன்க் கம்பெனீக்கு ஏகப்பட்ட நஷ்டம்
உண்டாயிற்று; தொழிலாளர் தரோது வரு
கையி குறிப்பது; வைத்தியவியல்கத்தக்கு
தார்ட்டு அட்டாக் வந்தது; சத்யா வந்திக்
குத்தப் பெற்றான்; சத்யாவின் தாய் இறந்த
போனான்; பிரயினைவுக்கும் அவன் ஓற்றிடு
குக்கும் இடையே சத்யா காரணமாக மனக்
காயம் வளர்ந்தது; அருள்ராஜாக்கும்
அவர் மனதுக்கும் இடையில் கவிசாசனாவ
நீபம் மணப்பது பற்றி வர்க்குவாதம், கவிசா
சன தவறக் கடலில் ஆழ்த்து அடைந்த
கவிசா...

ஆனந்த் நினைதான்: "ஏன் நிறுத்திட்டே!
சத்யாவைக் கத்யாவை குத்தினுயே ராஜ
சேகர், அவன் நெய்விய இருக்கான். அவன்
மனை குழந்தைக் கருத்தப்பட்டுங்க.
அவர்க்கு குடும்ப பிச்சை வைக்கிற
போதுப்பு என் தவிரக் கமத்தது... அதை
ஏன் சொத்தது?" என்று கூறிமது டம்ஸரர்க்
கையி தெய்வ வைத்தான்.

நித்யாவுக்குக் "கரீம்"என்று ஏற்போ தாக்
குத்தபோக மனத்திக்கப்பட்டது. "என்ன சொல்
கிறேன் இவன்!" சத்தேகத்துடன் வினாவது
போக் கட்டிக் கொன்னாமல் கரீம் சாதா
ரணமாகப் பெசினான்: "நீங்க ஏன் கவனிக்
கணும் அவங்க நவீன?"

"சேர்வே! வைத்தியவியல்கமா நம் மனைக்
கொண்ட ரூபவந்தவன் குடும்பத்துக்கு உதவு
வான்?"

"அப்படியானது உங்க தன்பனைக் கொல்வ
ருவந்தவன் குடும்பத்துக்கு நீங்க மட்டும்
ஏன் உதவணும்?" என்று நித்யா ஆனந்தின்
அருகில் அமர்ந்து புதிதாகக் கைந்த புரிவனை
அவன் கரத்திக் வைத்தான். அவன் கழுத்தில்
நேருத்து மேனாக அவனுடைய ஒரு விரல்
கொடுகம் போட்டது!

கித்திக் கொண்டே, "இரக்கம்தான் கார
ணம்" என்றான் ஆனந்த். "ராஜசேகர் சத்
யாவைக் கொல்வ ரூபவந்தித என்கவாகத்
தானே!"

"உங்களுக்காவா? புரியவில்லையே?"

"இன்னும் புரியாப்படி சொல்வணுமா? ஆக்
காட்டி! சத்யாவைக் கொல்லும் ரூபவந்தியிங்
இருக்குமாது ராஜசேகரைத் தானடி விட்
டதே தான்தான், போதுமா?" என்று எங்
கொரு வார்த்தையைபும் நிறுத்தி நித்யா
டாகக் கூறினான் ஆனந்த். (தொடரும்)

Kalki Shopping Page

HMV STEREO 1515

Rs 2350/-
Max Rec. Ret.
Price incl.
Excise Duty.
Taxes Extra.

TINAGAS-45018

HMV STEREO SYSTEMS

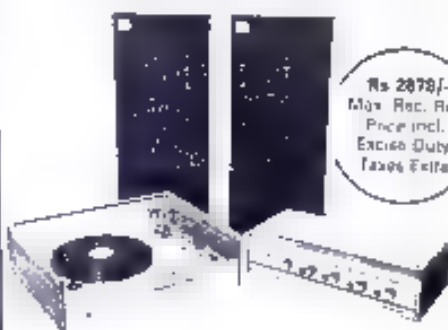
Available at:

ARUNA & CO.,
479, T. H. Road,

Madras-600 021 Phone: 553644

HMV STEREO 3131 SUPERTRACK

Magnetic cartridge with diamond stylus.

Rs 2870/-
Max Rec. Ret.
Price incl.
Excise Duty.
Taxes Extra.

TINAGAS-45018

HMV STEREO SYSTEMS

Available at:

V. G. PANNERDAS & CO.,
Victory House, Mount Road,

Madras-600 002 Phone: 88184

How to buy
the best TV in town?
**Read other
TV advertisements.**

Then come and
see ours 'live'!

Bharat TV

Available at:

PHOENIX ELECTRONICS

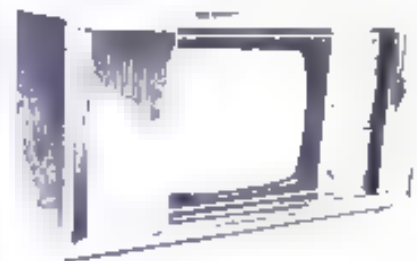
36, Mount Road,
Madras - 600 002 Ph: 87286

■ L. B. Road, Adyar
Madras - 600 020 Ph: 411203

*While others are busy
talking about their TV sets,
we are busy selling ours!*

Bharat TV

more performance than promises.

Available at:

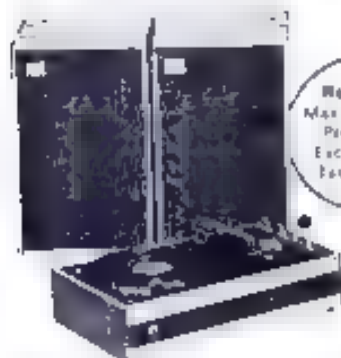
ARUNA ■ CO.

479, T. H. Road,
Madras - 600 021

Phone: 553644

Kalki Shopping Page

HMV STEREO 1010

Rs 1363/-
Max Rec. Ret.
Price incl.
Excise Duty
Taxes extra

Model No. 1010

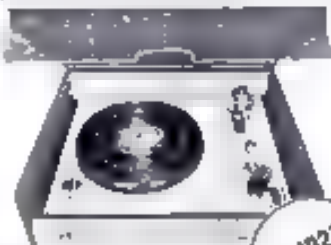
HMV STEREO SYSTEMS

Available at

RAJA RADIO & ELECTRICALS,
228, Royapettah High Road,
Madras-600 014 Phone: 841633

Supertrack 230

The professional stereo player

Sophisticated Pick up Arm
Magnetic Cartridge with
Diamond Stylus
Hydraulic Cueing-Rotating Sub-chassis

Rs 1027
plus taxes

His Master's Voice

Model No. 230

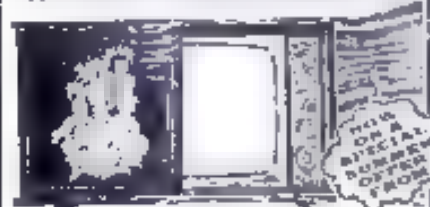
Available at

SHANTHI ELECTRONICS,
621, Mount Road,
Madras-600 002 Phone: 81894

30 MONTHS Guarantee
COVERING
3 SUMMERS

Bharat TV

BACKED BY THE MOST ADVANCED HAI
TECHNOLOGY WITH IMPORTED PICTURE TUBE

CALL
ON A
SPECIAL
NUMBER
OFFER
FROM

TWO IC'S - DOUBLE SPEAKERS - MULTI CHANNEL
- LOWER POWER CONSUMPTION
- COMPLETE AFTER SALES SERVICE

TV Traders
(Qualified and Experienced Engineers)

ALWARPET PHONE 71225
ANNAGAR 814889

ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி
மொடல்

Usha
Saree
Model
No. 1

121, 7th Floor
Salem Road, Madras-600 001
Phone: 23263

உஷா

சாந்தி மாத்ரகல்ஸ்

121, 7th Floor, Salem Road, Madras-600 001
Phone: 23263

பாட்டிமார்களும் பேத்திமார்களும் ஐயகார்த்தன்

11. சிங்ககாரத்தின்
'இங்கிலீசு' படிப்பாசை

"எங்கே, சாமி திரைந்து காணாமல் போயிருக்கா?" என்று கேட்டவாறு தோப்பின் நடுவே கிடந்த கயிற்றுக் கட்டிகில் வந்து உட்கார்ந்தான் சிங்காரம். சற்றுத் தூரத்தில் மகாராஜமாப்பின்னை பேட்டியடியில் உட்கார்ந்து கணக்கெழுதித் கொண்டிருந்தார். வேலைபாள் ஒருவர் நம்ம மரமாகப் பார்த்து இளநீர் பறித்துப் போட்டுக் கொண்டிருந்தான். 'தொப்' பென்ற ஒலையுடன் ஒரு குழையைப் பறித்துக் கீழே போட்ட, சப்தத்தில் கணக்கெழுதித் கொண்டிருந்த மாப்பின்னை திடுக்கிட்டுப் பார்த்த போது சாயியார் அதைக் கண்டு நிர்த்தார.

இளநீரைச் சீவி அதில் ஒலையைச் செருகிக் குடிப்பதற்கு வாகாய்ச் சிங்காரத்திடம் கொண்டு வந்து தீட்டினான் ஒருவன்.

"அத்தாணுக்குக் கொண்டு போய்க்கொடு, சாயியாருக்குக் கொடு - எனக்கு வேணும், சாயியேப் போகணும்" என்று கிரெட்டைக் கொடுத்திப் புனை விட்டான் சிங்காரம்.

கணக்கைச் சாயியார் மண் தளரையில் சம்மண மிட்டு உட்கார்ந்து இளநீரை இரண்டு கைகளிலும் லாப்பி அணைத்து சாய்த்துக் கொண்டு 'தகுத்து'வேண்டி எத்தமெழை குடித்தார். குடித்து குடித்துப் பெரிதாக ஓப்பமிட்டவாறு "நம்ப சாப்பாடு குடித்து" என்று வயிற்றைத் தடவி விட்டுக் கொண்டார்.

சிங்காரம் கால் மீது கால் போட்டுச் சம்மணமிட்ட தீயிலில் உட்கார்ந்து இடது காலின் பாதத்தை ஆட்டியவாறு கிரெட்டை ரசித்துப் புனை விட்டான். "சாமி என்ன கெண்டமோ வரவா இந்தத் தோப்பும் நூர அம் வயதுமே வேலையும் வேல்க்கிட்டு வரமுற வாய்க்காய்க்காயினா! இங்கிலீசு படிக்காமல் போனது பெரிய தப்புத்தான்.... படிச்சிருந்தால் கெளுமெண்டி உத்தியோகம் பார்க்கலாம். இல்லையே அதுக்குத்தான் சாமி மரி

யானா, மறிப்புளன்னாம்! நீ ஆரிரந்தான் சம்பாதி யென்? அங்கு ரூபா கெவுரு மெண்டி உத்தியோகம் மாநீசு ஆகுமா?" என்றான். அவன் அனைத்து பற்றிச் சாம்பலும் ஆழ்ந்து போனதனால்.

அவன் போகின்ற போது தயவுசெய்து அண்ணாந்து கண் களை ஈழிக் கொண்டு இடது பாதத்தை வேதமாக ஆட்டிக் கொண்டிருந்தான். அந்த தீயிலில் அவனது கம்பீ

ரத் தோற்றத்தைக் கண்ட யிசுக்குச் சாமிக்கு மகுடேசன் பிண்டியின் ஞாபகம் வந்தது. அவரும் இதை மாநிலிதான் உட்காரித்து யோசித்து யோசித்து ஏதாவது பேசுவார். பேச்சுக்கிடையே சாமியாரைப் பக்காசும் பண்ணிச் சிரிப்பார். தனது கையையும் சித்திரிக்கிற இப்படிச் சித்திரச் சித்திரப் பரிசுசொலி மறக்கவே முயல்வார். இத்தப் போதலாத பிண்டி சிங்காரத்தைக் குறித்து 'இவன் எப்போது ஆணையின்மையால் பெண்ணு மியவாழல் இரண்டு கெட்டானால் விடுவாரோ' என்று மகுடேசன் பிண்டி பட்ட கவலைபட இப்போது திகைத்துப் பார்த்தார் சாமியார். ஏற்று முன் இவரையும் வெவ்வி வம்மாநிலியும் இளைத்துக் கதை பரப்பி திற்கும் இவனது சகோதரிகளைப் பற்றிக் கொண்டு கவலைப்பட்டதைப் திகைத்துக் கொண்டு "மகுடேசன் பிண்டி இக்கிரிய இளைத் கேட்டு மகிழ்ந்து" என்று எய்வளி. திரைவைச் சித்திரார் சாமி யார். அவரது சிரிப்பினால் யோகனை கண்க் சிங்காரம் கண் விழித்துச் சாமியாரைப் பார்த்து அவரது சிரிப்பு தவக்கும் தொற்றிக் கொள்கைச் சித்திரவாறே கேட்டார்: "என் னுக்குக் சாமி அப்படி சித்திரார் தான் சொன்னது சிரிப்பாதான் இருக்கும் சாமி யாரே ... இந்தக் காலத்திலே சூழ்ச்சிப் படிப்படி படிச்சவனுக்குத்தான் தான் மகி யானது! தான் கையர் கைக்களை இப்படி சித்திரச் சிரிப்பை வெவ்விவாதான் ... உட்க

ருக்கென்ன சாமியாரு? எதுக்கும் சிரிப்பாத் தானிருக்கும்!" என்று தான் சொன்னதற் காக இவர் சித்திரார் என்று நினைத்துக் கொண்டு பேசினும் சிங்காரம்.

சாமியார் அதை மறுக்காமல் "அதுக்குத் தானே உறைய இவ்விலிஷாப் படிப்படிப்படிக்க கவலை உங்க சிவனம்மா அவ்வளவு பாடுபட் டாலும் அப்பவ்காம் பண்ணிக்கடம் போடுற யன்னு அக்கவர்க்குப் போலீத் திரிடுசெ... இப்ப கவலைப்பட்டுள்ள பண்ணி... ஆறு ஒண்ணு பண்ணி, படிக்கிறதுக்கு வலன், பண்ணிக்கடம் இடுக்கைம் முக்கியமிடென்... இப்பக் கட ிரு தவிவா ஒரு இவ்விலிஷ் வரத்தியார் வெச்சப் படிச்சக்கவாமிடென்!" என்று ஒரு தன்னை யோசனை கூறினார்.

சிங்காரம் கண்களை மூடி அண்ணுத்தவாறு யோசித்தான்.

"சாமி!" என்று ஆரவமாய் விழிகளைத் திறத்தவாறு கேட்டான். "அதுக்கு ஏற்பாடு பண்ணிக்கொ? தன் வரத்தியாரார் பார்த்து ஏற்பாடு பண்ணுவா ... வாராவது கவ ளைவரா கெடைப்பாக்க ... தினம் காலை யினை இவ்வே தொப்புகரு வந்துட்டார்ஹ தான் என வெவ்விவாவுப் பார்த்துக்கிட்டிப் பாடுவா படிக்கெடுவேன்..." என்றான்.

"பாப்பிராம், அதுக்கு என்னு ரொம்ப... கைத்தக் கவலையைப் பண்ணி வைக்கவனுக்கு உங்க சிவனம்மா ஆகையாடுது. அதுக்கு முன் னுனை உட்க தகட்டவார் மறுதி வெச்சிடுக்கிற வீரகாரம் வெவ்விவாமி உங்க சொத்துக்களை ஸுட்டம் ஸுட்டம்மா கைக்கு ஒப்பவாக்க னும ... அதென்னம் முக்க ஒரு நினைப் பட்டவாடென் கவலை இவ்விலிஷா பாடத்துக்கு ஏற்பாடு பண்ணிஷப் யோதாதோ?...'' என்றான் யிசுக்குக்காரி.

"தாத்தாம் எவ்வாத்துக்கும் ஆகட்டுமஹ் கொவ்விட்டெயே!" என்றான் சிங்காரம்.

"ம்! அதைப் பத்தியெல்லாம் ஒன்னும் இல்லை ... உங்க அக்காமாந்த உம்மப் பத்தி அபராதமா ... அதான் இந்த வேளையில் சமாசாரமா என்னமோ கரைகம் பண்ணும் போகிறாக்கு...," என்று இழுத்த இழுத்தல் சொன்னார் சாமியார்.

தான் சொல்லுவது அந்த மகாராஜா மாப் பிள்ளையின் காதில் விழுந்து விட்ட கூடாதே என்பதற்காகத்தான் அந்த இழுப்பு என்று புரிந்து கொண்ட விவசாய சாமியார் கூற எதைக் கேட்டுக் கவிறுக் கட்டியில் மயங்கி விழுந்து புரண்டு புரண்டு சிரித்தான்.

"யாரு சொன்னது?... யாரு பாதத்தான்! எப்போ?... சாமி சாமி, சொல்லுங்க சொல்லுங்க... என்னு கரைகம்!" என்று கேக்கவிடப் பார்த்து கேட்டான்.

"நீரு ஒன்னும் சிரிக்க மறப்படுவதும்தான் என்னு சொன்னு தெரியும் - நீயும் வெள்ளைச் சும் இங்கே அடிக்கிற கூத்தெல்லாம்" என்று பொய்யான கண்டிப்புடன் அவரை மடக்கி அடக்கினார் சாமியார்.

"இந்த பாலுக்க சாமியாரோ! நீங்களுப் இந்தப் பொட்டச்சிக்கலோட சேத்து விட்டுப் பொய் சொல்வாங்க ... தான் எத்தினி நாளு வெள்ளைச்சிப்போட இங்கே கூத்தடிச் சேன், நீங்க பாதங்க! அன்னிக்கி ஒரு நாளுதான் ... அவ அந்தத் தங்கச் சங்கிலியை வேணும்னு திருப்பிக் கொன்னாந்துருந்த ஒரு நாளுதானே?... தான் இதை உங்களுக்குக்கெனவே, உன் பொண்ணுக்குக் குடுத்தேன்... போட்டு அவ முறைக்காரன் பொன் மம்பலத்துக்குக் சீக்கிரம் கட்டிக் குடுக்கிறது சொன்னேன்.... அவ 'வேணும் வேணும்'னு ரொம்பத்தான் கிராக்கி பண்ணிக்கிறது ஒரு நாள். தான் அவனைப் புடிச்சி இழுத்தாந்து அவ கழுத்திலே அதைப் போட்டு விட்டேன்... அந்தத்தான் பாதத்துக்கிட்டுக் காது மூக்கு வெச்சிக் கதை சொல்லுங்கொங்கு!" என்று அவன் விளக்கியதைக் கேட்டுச் சாமியார் கைகளைச் சிமிட்டி அவனைப் பரிகாசப் பண்ணிக் கைகளைத் தட்டினார். "பிள்ளை நீரு என்னை மாராத முடியுது...!" என்று மிரித்தார் சாமியார்.

"ஏன் கண்ணி தான் ஆம்பினை தானே! தான் இஷ்டப்பட்டா என் விட்டாம்போலேன்

- இவங்க பாரு அதையெல்லாம் கேக்கற துக்கு! தான் என்னு எங்க அன்னாரு மாதிர் தானித் தெருவே கவிண்ணு கெடக்கறேனு?" என்று திவாயம் கேட்டான்.

"நீயும் அப்படி ஆயிட்டியிக்கு என்னு பண்ணுதுன்னு கவிப்பட்டுக்க, பொலி ருக்கு!"

"கூதுக்கு என்னு பண்ணுதுயும்! ஆளு ஆளுதான். அதையெல்லாம் பார்த்தா நம்ப சாதி?!" அதைப் பொன்னையும் வலுக்கும் உடனுக்குக் முடியாது. அவ்வளவு போக வந்தபா இதுக்கறது அவ்வளவு நன்மைகளைக் குடுத்தானே தவிர கஷ்டங்களுக்கே என்ன சொல்லுனாங்கன்னு கவிப்பட்டுப்பாடுமா?... ஒன்னு சொத்தேன் சாமி. நான் கேட்ட கவிஞ நகையேனா என் இஷ்டப்படிதான் இதுபோல். அதையெல்லாம் பத்தி என்னை தானிதங்க சிவக்கி கேட்டுக்கிட்டிருப்பாய் கங்கு. இப்பவே சொல்லிடுங்க - உங்க பொண்ணு என்னு வேணும்னு" என்று முறுக்கிக் கொண்டான் சிவதாரம்.

சாமியாருக்கு அவன் அப்படிச் சொன்னது பெருமிகமாகத்தானிருந்தது. "தம்பி தம்பி... நீ பூட்டுக்கு ஏதாவது ஒன்னு கெடக்க ஒன்னு சொல்லிப்பாடீரு... சந்திரியை வெண்ணைமாத் கழுத்திலே நீரு போட்டதைப் பாதத்துட்டு என்னமோ உணரதுங்க, பொன்னுக்கிட்டுத் தன்னும்" என்று சமா தானப்படுத்தினார் சாமியார்.

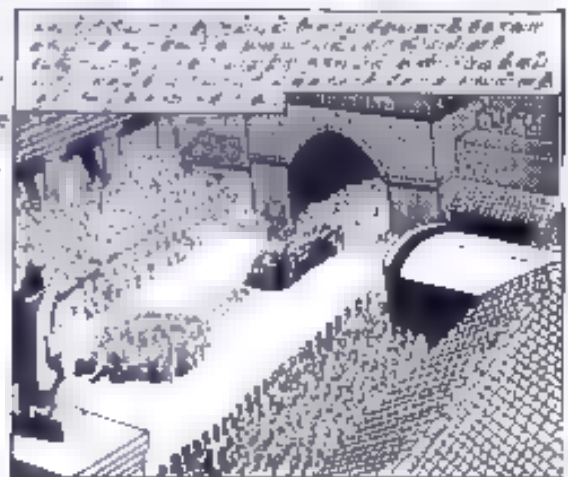
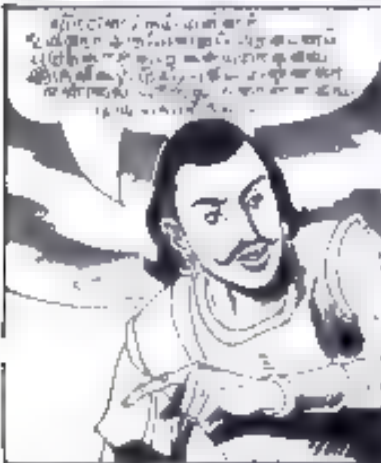
விவசாய காவத்தைத் தோக்கித் தன்னை அன்னாந்துகண்ணி முடியபடி போலித்தான். "சாமி தான் வெண்ணையம்மாவிட்ட தடத்துத் திட்டத் தலிதிலேதான்... இனிமே அது யாதிர் தடக்காது ... ஆளுக்கா, சாமி என்னு வெண்ணையம்மா மேலே ரொம்ப ஆணை ரொம்பப் பதுங்க. தப்பா சாமி?" என்று சிவதாரம் கண்களைத் திறத்த போது உணர்ச்சி மிகுபொன் அவ்வது கண்டிச் சிவத்து கவிவி லோகித்தான்.

"தப்பாவது சரியாவது! நீ அநாலவியமா கவிப்பாடாதீர்... வாரி என்ன சொன்னதும் எத்தொகைம இரும்!" என்று எழுந்த நீண்ட சிவதாரத்தின் முதுகில் தட்டிக் கொடுத்தான் விளக்குச்சாமி. (தொடரும்)

கல்கி 17.6.1979
தமிழக முன்னேற்ற
சிறப்பிதழ்

பொருளில்லாதது மட்டுமல்ல... நத்தி... கால... ம...
ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம...
ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம...
ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம...
ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம... ம...

மீனாட்சி பூங்குமாரன்
மாநகராபி கிராமத்திலுள்ள
யின் கருவியைப் பற்றி
கிட்டத்தட்ட பத்து வருஷ
தூரம் ஆராய்ந்து
மருத்துவரின்
பராமரிப்பினால்

மிகுந்த மனம் துன்பம்
நான் கண்டிருக்கிறேன்
மேலும் உன் மனம் - உன்
மனம் - உன் மனம் -
மனம் - உன் மனம் -
மனம் - உன் மனம் -
மனம் - உன் மனம் -
மனம் - உன் மனம் -

மீளா நிகழ்ச்சியை
திருமதி ஸ்ரீமதி
அவர் அலகியை
கருத்துக்கள்
கருத்து

மேலும் தனது தீவிர கருப்பினைத் தராமல் தீவிர
யுடைய துருவநிலைக்கு வந்ததற்குக்
காரணம் தனது அநாதைத் தாய்மூலம்
மேலும் தனது தீவிர கருப்பினைத் தராமல் தீவிர
யுடைய துருவநிலைக்கு வந்ததற்குக்
காரணம் தனது அநாதைத் தாய்மூலம்

உதவி. மருத்துவம்
கருவியைப் பயன்படுத்தி

மலர்நாட்டிலுள்ள
மலர்நாட்டிலுள்ள
மலர்நாட்டிலுள்ள
மலர்நாட்டிலுள்ள

மகன்மா உயிர்ப்பாது நகரம் தருவியை
சரிதொழந் தருவியை உயிர் தருவியை
வருவியை தருவியை உயிர்ப்பாது
மகன்மா உயிர்ப்பாது

உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதுவே நம்முடைய நோக்கம். இதை நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இதை நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்.

தமிழக அரசு
மதுரை மருத்துவ
கல்லூரிக்கு
உதவி நிதியாக
பணம் ஒதுக்கியது.

மேலே உள்ள பக்கத்தில் உள்ளது போல, இவ்வாறு
தான் இவ்வாறு செய்து, அதன் பின்னர்
இவ்வாறு செய்து, அதன் பின்னர்
இவ்வாறு செய்து, அதன் பின்னர்

உருவத்தில்
விஞ்ஞ பதில்
வநாதகைத் தண்ட
ரூணயங்கள்
உருவ வானு
டல் அநன் உது
பாப அடுத்த
மந்திர சிவனார்
அவன் கை
வாய்ந்து
செய்யும்
தூக்கி விசம்பொறு

சுயம் சிவம்

திருநாட்டியம்

சந்தேசம்

விசு எம் அந்த நடு இரவில் மயமராக அருது கொண்டிருக்கத் தெவிடாத கண்ணாடியில் விழுந்த நீர்த்துளிகளை வைப்பவரப் போட்டு விட்டேனேன். எந்திரமனை வேகத்தில் காக்கை நான் நீர்த் துளிகளைக் கொண்டிருந்தேன். இப்படிக்கம் மையரிக்கை ஒடித்தேன். எந்திர பரந்து சிதறிய வெண்சந்திரம்.

நீர் இளம்பெண் தாறுமாறாக மூண்டுக் குடிவந்து கொண்டிருந்தான். யார் இவன்? இந்த நேரத்தில் ஏன் இப்படி ஓடி வருகிறான்? யாராவது தூரத்திலிருக்கிறான்? கியமர் தூரத்தில் தள்ளிவிடவேன். ஓடி வந்த பெண் திடீர் அகலுக்கு மூக்கை இழந்தாள். அவன் பெண் மூடிவாயில் தடுமாறி

கல்யா, நீ யார்

‘வினா’

னான், எப்படியோ அவனுடைய கீழம் நடனத்தைப் புரிந்து கொண்டு கதையைத் திறந்துவிட்டேன்.

“பின் பக்கமாகக் காவரத் திருப்பி ஓட்டுக. பதிலு!” அவன் பரபரத்தான்.

“ஏன்?”

அவன் பதில் சொல்வதற்குள், எந்திர கண்ணாடிக்கு வெளிப்படத்தில் நானிடம் ஆர். எஸ். பக்கிரிசன் பெரிய பிசைபுடன் ஓடிவந்து கொண்டிருக்கத் தெளிந்தது. நான் அங்கே வேறு நிலையில் திருப்பி எழுபதில் பாவுவிட்டேன். அவன் கொஞ்சம் பெய்தாக முகமீட்டான். ஆகவாகப் படுத்திக் கொண்டான். நன்றாகச் சாப்பிட்டு உடலையும் பரவியிருந்த ஓர் தனக்குச் சேலுத் தலைப்பால் சிறிது எடுத்துடன். என் கிழிப்பை எடுத்து அளவில் கொடுத்தேன். என்னைப் பார்த்தால், அவன் பார்வையில் எப்போதும் நன்றிகள் மிக்கன.

“நல்ல சமயத்துக்கு நீங்கள் வந்தீர்கள். இப்போதும் என் கதி என்னையாயிருக்க முடியுமா? சொல்லுங்கள்.”

மேளனமாகக் காவரத் தந்தி வந்தது ஒட்டினேன். இன்னும் வெளியில் மறை அஞ்சத் தயாராகத் தூதிக் கொண்டிருக்கத் தெளிந்தது. சல்லிவிருந்து புறப்படுப்போது வானம் நீர் தென்கிணியில். ஜெயம் கார்டன் சொன்ன நேரத்துக்கு வந்திருந்தால், இன்னும் முகவரிகள் புறப்பட்டிருக்க லாம். ஜே. கார்டன்-ஆமாம், என் வெளிநாடு தன்பார். அவராகத்தான் போன மாதம் சில

பாலைக்கும் அடி சறுக்கும்

‘புரந்தாமன்’

ஒரு பிரபல எழுத்தாள தனிப்படைப் பெரிசு கொண்டிருந்த பொழுது பத்திரிகையில் வெளிவந்த ஒரு கதைவரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறேன்: ஒரு திருமையான வேடி டாக்டர், அவர் தான் தோறும் பல பிரசவங்களை செய்து கரமாகக் கவனித்து வந்தார். இருந்த பொழுதிலும், அவருக்கு ஒரு பெரிய மனக்குறை. அவருக்குச் சொந்தமான ஒரு குழந்தை இல்லை. ஒருநாள் இதே சித்திக்ஷைடன் ஒருக்கும் பொழுது, மிக அசரமாய் ஒரு பிரசவத்திற்கு, இவரை அழைத்து, போன் வந்தது. பிரசவம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பொழுது இவருக்கே மயக்கம் வந்து விட்டது. உதவி யாளரிடம் போனபிறகு ஒப்படைத்து விட்டு அகன்றார். மிகவும் பக்கத்து அறிக் கட்டியில், அவ் திவ்ய வரப் பெற்றுபோது கத்தி தின்று டாக்டர்கள், “ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி. இப்பொழுது நீங்கள் கருவு ஏற்றுகள்

பாராட்டியவருக்கு. ஆனால் அந்த உரையைப் பற்றி அந்த நூல் என்ன உறுதி தெரியுமா? சுதந்திரம் பிறப்பதற்கு முன்பு பஞ்சாபிலும் வங்காளத்திலும் ஏற்பட்ட வகுப்புக் கலவரங் களால் விதிவெள்ளம் இரத்த ஆறு ஓடும் பால்கரைச் செழிப்பு, நேருஜிக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறேன். அவர் அந்த நேருக் கடி தீவிரம், திவ்யத் திவ்யப் சொற் பொழிவைப் பற்றிச் சித்திக்கவே இயலாதவ ரால் இருந்தார் என்று சொல்கிறது. ஆனால், நேருஜி அக்கப் புத்திர பெற்ற பிரசவத்துக் காக, எம்மையு குறிப்பிடுகிறார், எம்மையு அடித்துத் திருத்தி எழுதியிருக்கிறார் சேரத் திருக்கிறார் என்பதைவெள்ளம் அவர் வாழ்ந் திருந்த மானியைக், இப்பொழுது உள்ள பொருட்டாட்சியில் எவரும் காணலாம்.

நேருஜி பற்றி இந்தப் பிரசுரம் ஆசிரியர்கள் இப்படி தவறியிருந்தார்கள் என்றால் நேரு ஜியே தவறியிருந்ததும் உண்டு. இந்தியாவின் தென்பகுலியிலிருக்கும் கன்னியாகுமரி பக்க முள்ள கன்னித் தெய்வமிகுக்கும் ராமேஸ் வரம்” என்று ‘மங்கலா’ ஆப் இண்டியா” என்ற தமது நாளில் எழுதியுள்ளார். 183ம் பக்கத்தில் இன்றும் இதைப் பார்க்க முடியும். மெக்ஸி்கன் கம்பெனியாருக்கு இந்தத் தனந்தைக் கட்டிக்காட்டி ஒருவர் எழுதிய பொழுது, அவர்கள் சொன்ன பதில் சொம்ப ராமரானது: “இந்த கலகப் புத்திர பெற்ற நூலை எட்டக் கண்க்கிம் மக்கள் பல ஆண்டுக ளாகப் படித்து விட்டார்கள். இப்பொழுது போல் அந்தத் திருத்துவதாக இருந்தால் அந்த நூலில் உள்ள பாராட்டுக்குரிய வேறுபா லிஷயங்களைப் பற்றியும், லாசகங்கள் எந்தே விக்ஷ் உடும், அத்தகைய அப்படிவே விட்டுவிடு வதுதான் நல்லது” என்று பொருள்பட எழுதி ளுக்கலாம்!

சினிமாவுக்கு ஒரு சம்பவத்துக்குப் பாட் டெழுதினார் தமிழ் பண்பாடுவாசல ஒரு கவிஞர். “க, ச, ட, த, ப, த, வகணைமாம், ஈ, ஞ, ண, த, ம, ன இடைவினமாம், ஈ, ர, ள, வ, ழ, ள மெல்லினமாம்.” என்று இளை யுங்கத்துப் பாடலை ஒளிப்பதிவு செய்துவிட் டனர். காட்சிவைப் பாடல் படித்துத் தீட் டனர். படமாக்கப் பட்டபின், அந்தப்

நீங்கள். நான் மாசம் ஆவிழிக்கும். அந்தனும் தான் களைத்துப் போல் மயங்கி விழுந்து விட் டார்கள்” என்று சொல்லுகிறேன். வேடி டாக்ட ருக்கு மகிழ்ச்சி ஒரு புறம். வெட்கம் ஒரு புறம். இத்தான் கதை, கதாசிரியர் ஒருமுதலியவரான வுத்தாக்க கவனிக்கத் தவறி விட்டார். அப்போதையிருப்பது பெண்டாசை! அதிலும் ஒரு வேடி டாக்டர், அவருக்கு விப்பகத் தால் அப்போதையிருப்பது தெரியாமல் போயிற்று, எங்கே தென்னியை லாசகர் எழுப்பும் போதுதான், கதாசிரியருக்கும் பத்திரிகையாளரிடமிருக்கும் தோஷத்திட்ட தவறு தெரிகிறது. இன்னவாக்கும் அந்தக் கதையின் ஆசிரியரும் ஒரு டென்மனி!

சமீபத்தில், கலகப் புத்திர பெற்று, பெரும் பரபரப்புடன் கிற்பனையான நூல், இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்ததாற்பற்றி, மெல்பாட்டு ஆசிரியர் ஒருவர், எழுதிய, “பிரிட்டம் அட் விட் டைட்” (நன்னிரவில் அடைந்த சுதந்திரம்) என்ற நூலாகும். 1847 ஆண்டு பதிவுணாம் நேதி இரவு பதினாறு மணிப்பயவில் பண்டித திய ஹர்வர்ட் நேரு திகழ்த்திய சிறப்புநாயை இந்தியாவில் மட்டுமல்ல உலகநாடுகள் வடப்

போட்டுப் பார்த்தும்பொழுது, பார்த்த வந்த வர்களில் ஒருவர், 'வருண நமஸு' என்பது தான் மெல்லியம். 'பரஸ் வமுன' என்பது தான் இமடயீஸம் என்ற இலக்கணக் குறிப்பை எடுத்துச் சொன்னார். இது கிட்டத்திட்ட அபிசேகித்த எல்லாருக்கும் தெரிந்த ஒன்றுதான். ஆனால் கவனிவாமல் நேர்ந்து விட்ட தவறுக்கு செப்டகம் அடைந்த வர்களால், சீரெடுத்து அமைத்துக் கொண்டனர்.

இன்னொரு படத்தில் ஒரு பெண், தீபாவளிக்கு முன்னிரவு, தனது வீட்டு மாடியில் நின்று, தனது வாழ்வை நினைந்து இரங்குவதாக ஒரு பாட்டு. "தானா தீபாவளி கைநெல் வாம் ஒளிமயமாக இருக்கிறது. என் வாழ்வு மட்டும் இருள் மயமாக இருக்கிறது." என்ற பொருள் கொண்டது. அந்த மானிகையைப் போட்டதையும் அயங்கார மின் ஒளிகளையும் மட்டும் அங்கம், வரவத்தில் முழு நிலைவரும் காட்டி, கதாநாயகியுடன் இணைத்து அற்புதமாகப் படமாக்கியிருந்தார்கள். படம் வெளியான மூன்றாம் நாள், அந்தப் பட இலக்குரை வீட்டுக்குப் பக்கத்திலிருந்து ஒரு வயோதிக அம்மைவாரர், வந்து "தீபாவளிப் பண்டிகையே அமரவாசை அன்றுதானே வரும்? அப்படியிருக்க அமரவாசைக்கு முன்னிரவு ஆகாசத்தில் எப்படி முழுவது வந்தது!" என்று பச்சைவாகக் கேட்டு விட்டார்.

இது போன்ற சம்பவம், மாமேதைகளின் வாழ்க்கையில் கூட சம்பவித்திருக்கிறது.

'தாமஸ் ஆல்வா எடிசனின் தேவைகளில் கவனிக்கும் அம்மைவாரர் வேண்டியவர்களுக்கும், சாப்பாடு முதலியவைகளே எடுத்துச் சென்று, மூடப்பட்டிருக்கும் அவர் அறைக் கதவிட, அறைப் பிறகுக்கும் சிறு திட்டி வரச்ச் வழியாக ஒவசியில்லாமல் வைத்து விட்ட வந்துவிடுவார், மேதைக்குத் தொத்தரவு தராதிருக்க இந்த ஏற்பாடு. இந்தச் சிறு வசம் வழியே ஒரு பூனை சென்று விட்டது. உண்ட பீதியை அந்தப் பூனைக்கும் போட்டார், அது தான் தவறாமல் வரத் தொடங்கியது. கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பின், அந்தப் பூனை, இவரது ஆராய்ச்சி சாலை மையே ஒரு சிறந்த பிரசவு இடமாகக் கருதி, அங்கேயே பிரசவித்தது. குட்டிகள் கொஞ்சம் பெரிதாகி வளர்ந்ததும், எடிசன் மிகப் பொறுப்பாளர்செய்யல் அந்தக் கதலின் அடியில் முடிபு அமைத்திருந்த வாசலுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு சிறு ஒட்டாளைச் செய்வாஜம் பித்தார். "எதற்குப் பக்கத்தில் இன்றுமொரு சிறு ஒட்டாள?" என்று அந்த மூது எடிசனைப் பார்த்துக் கேட்டார். அவர் "குட்டிகள் வெளியே போய் வருவண்டாமாக? அதற்காக!" என்றார். "பெரிய பூனை நுழையும் அந்த வழியே அந்தக் குட்டிகள் போக முடியாதா?" என்று கேட்டார் அம்மது. அப் பொழுது தான் எடிசனின் மூளைக்குப் பட்டது தான் செய்தது, எவ்வளவு பெரிய மடத்தனம் என்று. வெட்டுப் போகுள்!

கோபப் படாதுவர்!

ஒருமுறை சில கொடிக்காரர்கள் "பார்ப்பதற்குக் கோபம் கொள்ளக் தென் பிராந்தியை அங்கத்திரு இருந்து நூலம் எடுக்கத் தயங்கி" என்று அறிவித்தனர்.

பணத்துக்கு ஆயிரம் ரூபி இன்கள் ஏதோதரின் வீசை அடைந்தனர். ஏதோதரர் ஒரு முகப்பட்டு தீயில் பூசு தெய்த கொள்ளுகின்றார். இவ்வாறு கொத்தற்குத் தோது அவர் யடி வீசு உக்காந்து கொண்டான். அவர் வீசும் படிக்கேயுடன் "நானும் எடிசனாவோ போன்ற உத்திர்த்திருக்கிறேன் ஆனால்

உன்னை நான் நுழைவது அண்டம் யார் யடி வீசு அகர்ந்து கொள்கிறார்கள்?" என்றார்.

இவ்வாறு வார்த்தைகூட்டினார். இருந்தாலும் இருந்து நூலம் ஆகிய அவன் வீசில்லை உண்மையிலேயே வகந்தாரின் மனம் வீசிலாவாக தெய்வ நுழைவின் இன்குதிரகாகமே நுழைந்தாவோ இவ்வாறு உடனே பகிவென்று இவ்வாறு வீசிலாவாயின் நுழைவின் வீசு அகர்ந்து கொண்டார். அப்போதும் ஏதோதரர் கோபமடவாயி அகந்திவாக "கீதோ நுழைவோது இவ்வாறு வீசு வீசுவது விடப் போகிறாய்?" என்றார்.

இவ்வாறு கூற வந்திருக்கும் கோத்தையும் வீசுததான் அவன் அவன் "வாய்ப்புதற்கில் எவ்வுரு நுழை குழந்தை நுழைவ நுழை பீது வந்தது கொள்கி காரியங்கள் தெய்து வருகைய. இருந்த குழந்தைகளைக் கீழே போட்டு விடுவோம்!" என்று கூறினார்.

இவ்வாறு வீசுவர் வெக்கெட்டான் வீசிலாவாயின் நுழைவின் வீசுதது குழந்தை ஏதோதரின் கால்களில் வீசுவது மன்கிவாக் கொண்டார்.

—பிதன் முருவேன்

ஆதாரம்: "பிரேமவிகிருதன் விஜயம்".

என் பஸம்

(வைகாசி அனுஷ்டமாவிய ஜூன் 9-த் தேதி நடமாடும் தெய்வமான் தம் காஞ்சிப் பெரிய வானின் ஜயத்தி நன்றாகும். அவரது பொன்னும் நிருவடிக்கைப் பணித்து நமக்கும் நாட்டுக்கும் தானிலத்துக்கும் தன்னலங்களை வேண்டுகிறோம்.)

பரமாத்வாரியிடம் தங்களுடைய துக்கங்களை மனசு விட்டுச் சொல்லிக் கொள்வதில் பொதுவாக ஜனங்கள் ஆறுதல் கொள்வீரர்கள். அவர் இவர்களுடைய முயற்சிகளைக் கேட்பதும், கஷ்டங்களைப் போக்குவதும் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும், இந்த மாதிரி, தங்கள் குறைகளை மனசிலேயே அடைத்து வைத்துக் கொள்ளாமல் வெளியிலே திறந்து விடுவதிலேயே ஜனங்களுக்கு ஒரு ரிஸீப். ஆறுதல், நம் பிரார்த்தனை அவர் காதுக்குக் கேட்டு விட்டது என்று நிச்சயமாகத் தெரியாதபோதுகூட; எந்தக் கஷ்டம் போகவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறோமோ அது தீராத போதுகூட (இது பின்னால் நடக்க வேண்டிய தல்லவா?), இப்போதே, மனசிலே குமுறிக் கொண்டிருக்கத் கஷ்டத்தைத் திறந்து விடுவதிலேயே ஒரு தாப சாத்தி விடைக்கிறது. இருதயத்தை அளிக்கிற வியாதிக்கு, அதை வாய் விட்டுச் சொல்லிக் கொள்வதே காரியமே பரிசாரமாக இருக்கிறது. தாற்காலிகமாகத் தான்; ஆனால் அப்போதைகானாலும் ரிஸீப் ரிஸீப்தானோ? மகா பெரியவரான நீலகண்ட தீசுத்திரே யினுக்கிடம் தம் குறைகளைச் சொல்லி முடிவற்றிடுகிறோம். "உனக்குத் தெரியாததற்கா அம்மா, நான் இப்படிப் புலம்புகிறேன்? உனக்கே தெரியும்தான். ஆனாலும் இப்படிப் பிரவாசிப்பதிலேயே, அரித்துப் பிடுங்கும் என் மனக்கு ஒரு ஆறுதல் ஏற்படுகிறதென்று நான் சொல்கிறேன்" என்பீரார். இம்மாதிரித் தங்கள் மனஸில் இருக்கிற பாரத்தை இறக்கி வைப்பதற்காகத்தான் ஜனங்கள் தங்களுக்குத் தெய்வத்

தன்மை புரிவதே இடங்களைத் தேடிப் போய் சேத்தரங்களுக்கும் ஆசிரமங்களுக்கும் போய் அங்கே இருக்கிற தெய்வ மூர்த்திகளிடமும், மகாநகலிடமும் கஷ்டங்களை முறைபிடுவீரர்கள்.

பரமாத்மா ஸர்வ விஹாரி. அவர் இல்லாத இடம் இல்லை, எங்கேயே பிரபஞ்சத்திலிருக்கிற ஒவ்வொரு துரி தம்பிறும் கூடத் தெய்வத் தன்மை இருக்கத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் சாமானிய ஜனங்களால் இதை உணர முடியவில்லை. அவர்கள் பார்வையில், அவர்கள் எண்ணத்தில், சில இடங்களில் மட்டுமே தெய்வத் தன்மை அழுத்தமாகத் தெரியதாகத் தொன்றுகிறது.

ரா இவ்வீடில், பகல் இவ்வீடில் என்று எப்போது பார்த்தாலும் என்னை ஜனங்கள் சுற்றிக் கொண்டு கஷ்டங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றனாலும் அவர்கள் என் வாய் தன்மையான போகவியைக்கொண்டு நின்றிருக்கொண்டிருப்பதாக அரித்தம் இவ்வீடில். என் லவமாகத் தெய்வத்தைச் சுவயமாகப் பிடித்து விட முடியுமா என்று எண்ணுகிறீர்கள். அதனுல்தான் பரமாத்விடமே தங்களுடைய முறைபிடு போய்ச் செல்கிறது என்று நம்பிக் கொண்டு அவர்கள் இங்கே வந்து தங்களுடைய துக்கங்களை வெல்லாமல் என்னிடம் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். ஆறுதல் வேண்டும், பிறுதல் வேண்டும் என்று தவித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களில் என்னிடம் தெய்வத்தன்மை இருப்பதாக நம்பிக் கொண்டிருப்பவர்கள் இப்படிப் கூட்டம் கூட்டமாகத் தேடிவந்து இருதயத்தைத் திறந்து காட்டுகிறார்கள். இப்படி, காற்றே இல்லாமல் மூடி மூடிய புழுக்கமாக வைத்திருந்த குழியில் ஜன்னலைத் திறக்கிற மாதிரி, பிறத்தியாரிடம் சொல்லிக்கொள்ள முடியாதபடி மூடி மூடி வைத்த கஷ்டங்களை, சீரமைக்க என்னிடம் திறந்து விடுவதிலேயே அவர்களுக்கு ஒரு திருப்தி: 'அப்பாடா, பாரத்தை இறக்கி வைத்தோம்;

த்யாக வஸஸ்பன்

விக்கிரமன்

திருக்கோவலூர் மலையமான் பெரிதானக் கிரித்தார். "நல்ல கேள்வி கேட்டாய் அம்மி! பெரியவர்கள் ஆனபிறகு யாராவது ஒருவன் தான் நாட்டை ஆளமுடியும். அதனால்தான் குழந்தைகளை வளர்க்கும் பொறுப்பை தான் ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிறேன். நீ ஓர் உதவி செய்ய வேண்டும். திருக்கோவலூர் அரண்மனை வரை குழந்தைகளைக் காப்பாற்றி அழைத்து வர வேண்டும்" என்றார். அம்மி திடுக்கிட்டாள். "திருக்கோவலூர் ருக்கோ? நம்பி அவர்கள் அப்படிச் சொல்வதில் தயே, அவருடைய உத்தரவு இல்லாமல் மாட்டேன்" என்றாள்.

மலையமான் ஒருகணம் நனைத்தார். படிக்கட்டுகளில் திசைநவாறு. "என்ன சொன்னால் பெண்ணே! என்விடம் ஒப்படைக்க மாட்டாயா?" என்றார்.

"ஆம்" என்று அழுத்தத் திருத்தமாகக் கூறினாள் அம்மி.

"பெருமான் நம்பி சொன்னால் கேட்பாயா?"

"அவரது கட்டளைமய' மீற முடியுமா?"

"நான் குழந்தைகளின் பாட்டனல்லவா? நான் குழந்தைகளை அழைத்துச் செல்வதில் உனக்கென்ன ஆட்சேபம்?"

"எனக்கு அரச குடும்ப விவகாரங்கள் தெரியாது. புரியாது. குழந்தைகளைப் பாதுகாத்து ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று படைத் தலைவர் உத்தரவிட்டார். அதன் படித்தான் நடப்பேன்."

மலையமான் மீண்டும் நனைத்தார். "அம்மி இன்னும் சிறிது நேரத்தில் சுரங்கப்பாளை வேலியே நீ பெருமான் நம்பியைச் சந்திக்கப் போகிறாய். அவரே உன்விடம் சொல்லுவார்" என்றார்.

சுரங்கப்பாளை கொட்டைக்கு வெளியே வந்து முடிந்தது. உஷ்ணக் காற்று நீங்க வெளி உலகக் குளிர்காற்று புதுணர்ச்சியை அளித்தது. அழுது கொண்டிருந்த குழந்தைகளும் அருகையை விடுத்தினர்.

மலையமான் கூறியது போல் பெருமான் நம்பிய் பல்வகைகளில் வீரர்களுடன் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தார்.

அவர் தமது வஸ்துவை தான்கு விரவ்வியும் மடித்துக் கொண்டு கட்டை விரலை மட்டும் உயர்த்திக் காட்டினார்.

மலையமானும், "பெயரர்களைப் பத்திரமாகக் கொண்டு வந்துவிட்டேன்" என்று அவருக்கு மறுமொழி கூறுவது போல் கூறினார்.

"சொழி குலத்து அரசரை என்று சொல்லுங்கள்" என்று அவரைத் திருத்தினார் பல்வகைகளில். "ஆகா, அப்படியே செய்கிறேன். சொழி சக்கரவர்த்தியைப் பத்திரமாக அழைத்து வந்து விட்டேன்" என்று கூறிய மலையமான் அம்மியைப் பார்த்தவாறு "நம்பி!"

நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்த பெண் அம்மி மிகக் கேட்டிக்காரியாக இருக்கிறாள். குழந்தைகளைத் தங்கள் அனுமதியில்லாமல் என்விடம் ஒப்படைக்க மாட்டாளாம்" என்றார்.

"அவன் சொல்வது நியாயம்தானே, அவன்விடம்தான் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை ஒப்படைத்தேன்" என்றார் பெருமான் நம்பி.

"அம்மி என்ன படைவீரர்களைத் தனக்குத் தலையாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்க?" என்று கேட்டார் மலையமான்.

"படை வீரர்களை விட மிகப்பெரிய ஆயுதம் அவன்விடம் இருக்கிறது" என்று குறும்புச் சிரிப்புடன் கூறினார் நம்பி.

அம்மி புரிந்து கொண்டாள். தலையைக் குனித்து கொண்டாள். மலையமான் புரிந்து கொள்ளவில்லை. நம்பி, அவர் காதருகே மெல்லக் கூறினார்.

"அதற்கென்ன, அவ்விவையும் திருக்கோவலூருக்கு அழைத்துச் செல்கிறேன். அங்கே தங்கியிருந்து குழந்தைகளைப் பாதுகாப்பது வளர்க்கட்டும்" என்றார் மலையமான்.

"மலையமான் அவர்களை! குழந்தைகளிருவரையும் தச்சவர்களிடம் ஒப்படைக்கும் பொறுப்பை என்விடம் அளிப்புகள். குழந்தைகளைத் திறமைபுடன் வளர்க்கும் பொறுப்பை தானும் ஏற்க வேண்டாம். நீங்களும் ஏற்க வேண்டாம். விரோதிகள் நெருங்காத இடத்தில் அவர்களைக் கொண்டு சேர்ப்போம்" என்றார் பெருமான் நம்பி.

"என்ன சொல்கிறீர்கள், எனக்குப் புரியவில்லை!" என்று கேட்டார் மலையமான்.

"முதலில் தாம் உங்கா புரிவை விட்டுக் குழந்தைகளைக் கொண்டு சென்று விடுவோம்" என்றார் நம்பி.

அரசர் : ரா : மகேந்திர நம்பி
கே.ஜி. ம. தங்க : மலையமான்
1979 : ராண : என்விடம், சூது
குளங்குட்டி : மலையமான்
1981 : மலையமான்
1982 : மலையமான்

“பழையாணைக்குச் செல்வதைவிடத் திருக் கோவலனுக்கு என்ன அரண்மனைக்குக் குழந்தைகளை அழைத்துச் செல்வது நியாயமாகத் தொன்றவிடக்கூடியா தங்களுக்கு? மன்னர் சில ஆண்டுகளுக்குக் குழந்தைகளைப் பார்த்துக் கவலைபட்டான் என்று ராஜகுரு சொல்லியிருக்கிறார் மறந்து விட்டார்களா?” மலைமான் கேட்டார்.

“ஆம், அதனால்தான் பழையாணைக்குக் குழந்தைகளை அழைத்துச் செல்வப் போவதில்லை. பெரிய பிராட்டியும், மற்ற அரச குலப் பெண்டுகள் மாதிரியும் ஆயிரத்தனி மாணிகளுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றார்கள்...” என்று கூறி நம்பி திறத்திருர்.

“பிறகு, குழந்தைகள்?” - மலைமான் ஆவதற்குக் கேட்டார்.

“கேசவ கவாயியும், அரச அமைச்சர் கவிஞர் கூத்தர் பிரானும் இராசராசபுரம் மாணிகளில் தமக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள்.

அவர்களிடம் குழந்தைகளை அழைத்துச் செல்வோம். யார் எந்தக் குழந்தையை வளர்க்கும் பெற்றுப்பவை ஏற்றிருக்கனா அவரிடம் ஒப்படைத்து விடுவோம்” என்று நம்பி.

மலைமான் சிறிது யோசித்தார். பிறகு “நங்கு திட்டம் தான். கேசவகவாயி வட மொழியையும், தர்க்க சாஸ்திரங்களையும் தொதிடக்கவியையும் வல்லவன். ராஜரீக முறைகளைத் திறம்படக் கற்றுக் கொடுப்பவன். பெரிய குழந்தையை அவர்

டம் ஒப்படைப்போம். ஒட்டக் கூத்தர் மகா மேதை. மூன்று தலைமுறைவாக அவர் அரச அமைச்சர் கவிஞராக இருந்து மாபெரும் காய்ப்பி வங்களைப் படைத்தவர். முதிர்ந்த அறிவும், ஆற்றலும் மிக்கவர். ஒரு குழந்தையை அவர் ஒளியிக்க மாமேதைவாக ஆக்கப்படும்” என்றார்.

“யார் எந்தக் குழந்தையை ஏற்றக் கொள்வர் என்பதை நாம் முடிவு செய்வதில்லை. கேசவகவாயியும், கூத்தர் பிரானும் முடிவு செய்ப்பாடு” என்று பெருமான் நம்பி. அப்போது அல்லிவிடமிருந்து சிறுமம் ஒலி கேட்டது.

“அப்படிவென்றும் நான் குழந்தைகளைப் பிரித்து பழையாணைக்குச் சென்றுவிட வேண்டியதுதானா? பழையபடி பூந்தோட்டத்தில் மாணிகளைக் கட்டியவாறு சொகத்தில் குழந்தைகளை வைக்கவாதுதானா? என் கவலை எர்ப் பிரிந்தேன். இந்தப் பச்சிலை குழந்தை மூளைதப் பார்த்த தாவது வாழ்வில் அமைதியைத் தேடித் கொள்ளலாம் என்று கணவு கண்டேன். என்னிடமிருந்து குழந்தைகளைப் பிரிக்காதீர்கள். நீங்கள் பிரித்தாலும் இந்தத் தெய்வத்தை நான் பிரிய மாட்டேன்” என்று கூறிய அல்லி கண்ணீர் விட்டுக் கதற ஆரம்பித்தாள்.

"அல்லி வருந்தாதே! உன்விடமிருந்து குழந்தையைப் பிரிக்கும் யோசனை எவ்விதமும், பாதுகாப்புப் பராமரிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் உன்னைக் கங்காபுரிக்கு அனுப்பியேன். பால் மறக்கா நிறிய கிணை யார் வளர்க்க ஏற்றுக் கொள்கிறார்களோ அவரோடு அக்கேபே நீ இருக்கலாம்" என்று நம்பி.

இரு குழந்தைகளும், கிண்ணந்திறு பாலனை ஏற்றுக் கொண்டு போவது தெரையோடியோ அவ்வது கூத்தாரிரோடு என்ற ஆயல் அங்கு மட்டுமேயே மலையாளாக்கும் பெருமான் தம்பிப் பல்வகையாகும் ஏற்பட்டது.

அதிகபாயம் 13

இளவரசனுக்கு ஓர் இளவரசி

சோழ சக்கரவர்த்தி ராஜராஜசோழ தெவளரசி உத்திகைப் போரும் முன்பு, தன்னிடம் உறுதிமொழியைத் தர வேண்டும் என்று சோழ நாட்டு முதல் அமைச்சரும் மாதவன் நாயகருமான் இருக்கிறாம்பய முண்டலார் பெருமான் தம்பிப் பல்வகையார் கல்லபனிடம் எதிர்பார்த்தார். தன்னை வே-

லியினின்று கரவளமுத்த தாயும் தனது சிறி வாயோடு தன் மைமத்ததை எதிர்பாரக்கிறார்.

இப்போது கிவ்வந்திறு குழந்தைகளாக இருக்கும் மன்னர் பிராவிய் புதல்வர்களுள் ஒருவரிடம் இளவரசுப் பதவியைத் தான் பிறகு ஒப்படைக்க வேண்டுமாம்.

வயவாய் மெல்லத் தனக்குத் தானே சிரித்துக் கொண்டான்.

"இளவரசரே! தங்களுக்குள்ளேயே மெல்லச் சிரித்துக் கொள்ளும் காரணத்தை நான் அறியலாமா?" என்று நம்பி கேட்டார். செவ்வியம் மகனுடைய முகத்தையே கூர்ந்து தோக்கியவாறிருந்தான்.

"கேட்கியிலிருந்தால் நான் கிணைச் சாளுக் கிய நாட்டு மன்னர். சோழ நாட்டினோ இள வரசர்! அவையும் சிந்தையாற்றாதவர். சிட்டுக் கொடுக்க வேண்டிய பதவி. நாளைக்குச் சாதா ரணப் பிரதானமாக சோழ நாட்டிலும் இருக்க முடியாமல் வேய்வியிலும் காம முடிவாத நினை ஏற்படுமே என்பதை நினைக்கும் போது சிரிப்பு வந்தது" என்று அவர் வாயில் பிறகு உடனே தொடர்ந்து, "பெருமான் தம்பி அவர்களே, எவ்வளவு இளவரசர் என்று அறியாத கிணைகளை அதைப் பதவியைத் தர முடியு தென்ப விடமே களை?" என்று கேட்டான்.

“இளவரசரே! வேழச் சாளுக்கிய நாட்டு அரசர் பதவியை விட்டுச் சோழ நாட்டு இளவரசர் பதவி உயர்ந்தது என்பது தங்களுக்குத் தெரியாததா?” என்று தம்பி கேட்டார்.

“எந்த விதத்தில் என்று அறியலாமா?” வல்வன் கேட்டான்.

“வேழச் சாளுக்கிய நாடு, சோழ மன்னர்கள் அளித்த பீடத்தை எப்பதும், இன்றளவும் சோழநாட்டிலுக்குத் திரும்புவனம் சொல்கின்றது. இன்றளவுதான் தாம் அவர்கள் என்பதும் தங்களுக்குத் தெரியுமா?” என்று தம்பி கூறியதும் வல்வன் திகைத்தான். என்னதும், தான்ய பிதாக்கி. “அம்மா, தங்களுடைய இயல்பியமெல்லாம் என்னை வேல்கள் வீங்காத வதில் அமர வைத்துப் பார்ப்பது ஒன்று தானே? சோழ இளவரசர் பதவி குறித்துத் தாங்கள் ஆளக் கொண்டது ஏன்?” என்றான்.

“மகனே, வெய்யில் நீ அரசராக அமர வேண்டும் என்று எண்ணியது உன்னைதான். அது உன்னுடைய உரிமை இடம். ஆனால், சோழ நாட்டு இளவரசர் பதவியை என்னுடையதாகக் கொண்டு விடும்படி அடிக்விட்டார். இளவரசர் பதவிக்கு ஏற்றவன் நீதான் என்று

உறுதியாக அவர் முடிவு செய்தபடியால் தான் உன்னை வரவழைத்தோம்” என்று சொல்லி.

“சக்கரவர்த்திகளின் எண்ணம் தியாயமாகாதா” என்று கவனம் ஆனால் நிபந்தனை விதிப்பதைத் தான் என்னால் ஏற்க முடியவில்லை”

“இளவரசரே! திபத்தனைப் பின்போதே விதிக்காவிடில் பிறகு பன் தொகைகள் ஏற்படக் கூடும், சோழ நாட்டின் பட்டத்துக்கு எத்தனைப் போட்டியும் பூசலும் வருவதாவதில் இருக்கக் கூடாது என்பதை எண்ணியே நான் என்னைவையாக நானும், மற்ற பெரியவர்களும் முடிவு செய்தோம்” என்ற தம்பி மனமும் தொடீத்தான்.

“சக்கரவர்த்திகளுக்குத் தன் வாழ்நாளைப் பற்றிய ஏதாவது ஓர் ஐயப்பாடு மனத்தில் குடி கொண்டிருக்கிறது. தன் வாழ்நாளின் இறுதி நெருங்குவதாக அவருக்குத் தெரன்று வருது. சோழ நாட்டின் வருவதாவதில் திட்டம் தெல்லாக இப்போதே முடிவாக வேண்டும் என்றால், தன் அத்தி காலத்தை அமைதி படைக்க கருவிக வேண்டும் என்றும் அவர் எதிர்பார்க்கிறார்” என்று தம்பி கூறுவப்போது அவர் உணர்ச்சி வயப்பட்டுவதாகத் தெரன்றிற்று.

பிறகு திரைநிப்பிற்று தொடீத்து. “இளவரசரே, சோழநாடு இன்று எத்தனைப் பூசலும் மிளிர் அமைதியாக இருக்கிறது. ஆனால் தாக்கமே பெரும் இடிகள் ஏற்படலாம், பாண்டியர்கள் இப்போதே படைகளைத் திரட்டியதாகக் கேள்வி. எழுந்து அரசர்கள், சோழ நாட்டின் மீது படையெடுத்துக் கைப் பற்றப் பெரும் சித்திட்டம் வகுப்பதாக உறுது முற்றங்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள். குறுதனையவையால் எதிர்பார்க்கும்போது சோழநாட்டின் திரையடிவன் படைமும், ஆற்ற தாம் மிகுந்த தக்கைய இருக்க வேண்டும், சக்கரவர்த்திகள் இவ்வாறெல்லாம் நம்புகிறார்களேயென்றே சொல்லுகிறார். நினைந்து சீர்தகுதனைத்தாம் சோழ நாட்டு வாரீசு, எந்தவ வேண்டி விடலாம் என்று எதிரிகள் பங்கப்பாது முடிக்கக் கூடாது. அதனால் தான்” என்று தம்பி கூறி முடிப்பதற்குள், வல்வன் குறுக்கிட்டான்.

“பெருமான் தம்பி அவர்களே, தங்களைவிட அறிவும் ஆற்றமும் பலமும் திரைநிபந்திகள் இருக்கும்போது சோழ நாட்டிற்கு என்ன பயம்? குறுதனைகள் அளித்து பெரியவர்கள் ஆரும் களையில் தாங்களே ஆட்சியை நடத்த வாயம்” என்று கூறலும்.

கேள்வியும், தம்பியும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். தம்பி புன்முறுவல் பூத்தார்.

“முதல் அமைச்சரே சோழ நாட்டை ஆண்டதாக இவ்வாறியில் சீர்திரயினை” என்று விடை பகரித்த தம்பி ஏற்றுக் குரலை உயர்த்தி. “இளவரசரே, சோழ நாட்டு இளவரசர் பதவியை விட, வேய்யில் சிறந்தவர் பதவிதான் தங்களுக்குப் பிடித்ததானதா? சொல்லுங்கள்” என்று கேட்டார். வல்வன் சிறிது யோசித்தான். “என் திறமையை தம்பி எனக்குச் சோழ இளவரசர் பதவியைச் சக்கரவர்த்திகள் அடிக்விட்டார்கள் என்றும் அது என முடிவென்கள் செய்த

வயிற்றை நிரப்பினார்

நாத்திகள் உணவாகத் தரப்பட்டதுக் கொண்டுபோவதற்குமுற்போது. நாத்திகள் அமர்ந்து கொண்ட “என்னை உன்ன உணவை தான் என்னைவா எடுத்து உண்ண விட்டால் உவுள் எப்படி என் வயிற்றை நிரப்புகிறது என்று யாரிப்பான்” என்று வல்வன் மெளனமாக அவன் அதன் பூன் அமர்ந்தான்.

அந்த வழியே இருவர் மீயுடன் உயி தவறி வந்தனர் நாத்திகள் மூன் இருந்த உணவைக் கண்டதும், அவர் களை ருவுகள் பரிசுசெய்யுள் அதை எடுத்தி உண்ணப் போகும் துறையில் உடைய எடுத்துக் காத்தது. “இவன் ஏன் உணவை வைத்துக் கொண்டு உண்ணாமல் இருக்கிறான்? அதில் என்ன காரணம் என்று இப்போதே? அவன் உடைய கொடுத்துப் பார்த்தான். நாத்திகள் பதிக் உறுவிகள் வழிப்போகக்கொண்டு உத்தேசம் வந்துவது. கொடுத்துப் இருவரும் அவன் பிடித்துக் கொண்டி வந்துக் கொண்டார்கள். அவனுள் அவர் உணவாகத் திணித்து அவன் விடக்கு மாறு செய்தார்கள்.

நாத்திகள் இருவரும் வெண் நினைத்து அன்று முதல் சூதிகள் ஆனார்கள்.

—புராணம் சொகுப்போலிவிட விவதன் மூலமாக சிவன் கூறினார். கேட்டவர் “சங்கர” என்றார்.

இப்போது போர்ன்விடா ஒரு ஒலிம்பிக் பானம்

உலகமே புகழ் பெற்ற போர்ன்விடா 1980 மார்ச்சில் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுக்களில் ஒலிம்பிக் பானம் இவ்விதமாக போர்ன்விடா உலக அமைதிப்படைப்பு முதலியவை போன்றிருக்கிறது.

போர்ன்விடா 1980 ஸ்டோல் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுக்களில் ஒலிம்பிக் பானம் போன்றிருக்கிறது.

போர்ன்விடா 1980 ஸ்டோல் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுக்களில் ஒலிம்பிக் பானம் போன்றிருக்கிறது. போர்ன்விடா 1980 ஸ்டோல் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுக்களில் ஒலிம்பிக் பானம் போன்றிருக்கிறது.

போர்ன்விடா 1980 ஸ்டோல் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுக்களில் ஒலிம்பிக் பானம் போன்றிருக்கிறது. போர்ன்விடா 1980 ஸ்டோல் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுக்களில் ஒலிம்பிக் பானம் போன்றிருக்கிறது.

போர்ன்விடா

உலகமே புகழ் பெற்ற போர்ன்விடா உலக அமைதிப்படைப்பு

08M/28271AM

இப்போது ஏராளமாக
விற்பனையாகிறது

சரவஸ்ர

மாவரைக்கும் இயந்திரம்

சிறந்த உறுப்பு
செய்துள்ள மூட்டம்
வெச்சியுள்ள
கேற்றம்
மூல பகுப்புகள்
வலிய

சரவஸ்ர

இன்ஜினியரிங் டிரேடர்ஸ்

(சீர்தாளி துறை சாக்கடை சேவை)
12/15-A கிருஷ்ணசாமி முதலியார் ரோடு

கோயமுத்தூர் 641002

PHONE 34280-32331

GRAMS WETGRINDER - 008

THE BIOGRAPHY OF RAJAJI

by

RAJESOHAN GANDHI

PRICE Rs. 45/-

(Postage Rs. 3/- extra)

BHARATHAN PUBLICATIONS
PRIVATE LIMITED

Guindy, Madras-600 032

BHARAT COMMERCE & INDUSTRIES LIMITED

- * India's most experienced manufacturers of Viscose spun Rayon, Acetate spun, Synthetic Blended and Fancy Yarns
- * Manufacturers of the sophisticated range of 'NAGDA' Suitings and Shirtings

Administrative Office: 225, Jolly Maker Chambers No. 2, 19th Floor
Marina Point, Bombay-400 021

Phone: 23 43 49 Grams: RAYONSPIN Telex: 11 2199 SPIN IN

OUR UNITS:

1. Bharat Commerce & Industries Ltd, P.O. Birlagram, Nagda (M.P.)
2. Kiran Spinning Mills, Kolshet Road, Thane (Maharashtra)
3. Bharat Commerce & Industries Ltd, Rajpura (Punjab)
4. Sujata Textile Mills, Nanjangud (Karnataka)

Regd. Office: Surya Kiran, 5th Floor, 19 Kasturba Gandhi Marg,
New Delhi 110 001

புண்ணியம். என் தாய் என்ன கட்டளை யிருகிறோ. என்ன வினாப்புகிறோ அதுவே என் விருப்பம்" என்று.

இதுவரைவிய் தன்மகன் என்ன சொல்வப் போகிறானோ என்ற கவலையில் வாடிய செல்வியின் முகத்தில் புதிய ஒளி மிளிர்ந்தது.

"மகவே!" என்று ஆவலுடன் அழைத்தாள். அவளை அணைத்து ஆறுத்தனார் ச.சி முகாத்த முத்தமிட்டு ஆசி கூறினான்.

பெருமான் நம்பிப் பகவதவரையர் எழுந்து நின்றார். "இளவரசனே! பெற்றோருத்த புண்ணியவந்தியே! சோழ நாடு புண்ணியம் செய்து விட்டது. இளவரசர்க்காண் மண்ணடைவதற்கும் உட்கருகளைச் செய்ய நவன் நானே உட்கரு பார்த்த வேண்டும். அந்தநான் மகத்தான சோழவன் நாட்டின் வரலாற்றிலே திருப்பு முனையான நான். நான் இப்போதே தங்கள் மகனைச் சக்கரவர்த்திகளிடம் அழைத்துச் செல்விடுவேன். நான் கேட்ட உறுதியை இன்னும் தாங்கள் இருவரும் ஏற்றதாகக் கூறவில்லையே" என்று.

"தாங்கள் விரும்பிய வண்ணம் உறுதியை அளித்தீரேன்" என்றான் வல்வபன்.

"என்னி மோ, சக்கரவர்த்திகளிடமோ உறுதியளிப்பதை விட, வகுங்காவ சோழ அரசரிடமே உறுதி மொழியை அளித்தால் போதுமா" என்று நம்பி.

"சோழ நாட்டின் இளவரசராகவும், பிறகு சக்கரவர்த்தியாகவும் விசுவப்போகும் அந்தக் குழந்தைகள் இப்போது எங்கே இருக்கிறார்கள்? அந்தப் புண்ணிய பூதிகளை நான் காண வேண்டாமா?" என்றான் வல்வபன்.

"என் அருமைச் சகோதரரின் செல்வங்களை நானும் இன்னவையும் பார்க்கவில்லை. ஆவிரத்தாரி மாமிசைக்குக் கங்காபுலியினின்று அந்தப்புர மகளிர் எவ்வொருமும் வந்து விட்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். குழந்தைகளும் அங்கேதான் இருக்கிறார்களா?" என்று செல்வி கேட்டான்.

"கங்காபுலியின் நேர இருத்த பெரும் ஆபத்திலிருந்து நப்பிய அந்தப்புரப் பெண்புகள், பெரியிராட்டி அன்வரும் இராச ராசபுர மரவினவிய் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அரச குமாரர்கள் அங்கிவ்" என்று நம்பி.

"அவர்கள் எங்கே?" என்று செல்வியும், வல்வபனும் ஒரே குரலில் கேட்டார்கள்.

"குழந்தைகளைக் கொன்றுவிடச் சதித்திட்டம் நீட்டியவர்களின் சதியை முறிவதற்குக் குழந்தைகளைக் கொண்டு வந்து தன் இடத்தில் சேர்த்து விட்டோம்..." என்று நம்பி.

"தான் உட்கரு குழந்தைகளைப் பார்க்க வேண்டும்" என்று பரபரப்பும் ஆவலும் மிகக் கேட்டான் வல்வபன்.

"இளவரசே! தாங்கள் குழந்தைகளை உட்கரு பார்க்கத்தான் போகிறீர்கள். குழந்தையின் உதிரை வாய்ப்பு ஆணையிட்டுத் தாங்கள் உதிரை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறீர்கள். முதலில் நாம் சக்கரவர்த்தியின் சூரகதைக் காணச் செல்விடுகோம். பிறகு அங்கிருந்து குழந்தைகளைக் காணப் பயணமாகிறோம்" என்று நம்பி.

செத்திளாதினோத் தந்தது விட்டு வெளி வரும்போது எண்குத்து துதிக்கையை உயர்ந்து முகமன் கூறிக் காண்பின் கட்டுவதென எண்ணி விதைத்தேன்.

விண்ணர் வளமுத்து வந்து அழைப்பு தயிழ வழுத்திய வழுதிப் பார்த்தேன். அகலன் வந்து அந்த மரமெனும் வீழிப் போலிவிழந்து திணைது! — மீதுண்டு கிருஞ்ஞ

"பயணமாகிறீருமா? அப்படியென்றால் குழந்தைகள் புழையாணையிலோ, இராசராச புரத்திலோ இவ்வையா!" என்று வல்வபன் கேட்டான்.

நம்பி தலையை அசைத்தார். "இளவரசே! தங்களுடைய பட்டாபிஷேகம் முடியும் வரை குழந்தைகள் இருக்குமிடத்தை மிக இரகசியமாக வைத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. பிறகு..." என்று கூறிய நம்பியை நோக்கி வல்வபன், "பிறகு..." என்று கேட்டான்.

"பிறகு குழந்தைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டியது இளவரசரின் பொறுப்பு" என்று கூறிக் கிழித்தார்.

"ஆகா, சோழநாட்டு வாரிகளைக் கண்ணம் கருத்துமாகப் பாதுகாப்பது என்னுடைய பொறுப்பு பல்வவரையிரே! கண்ண இளமை காப்பது போல் நான் காப்பாற்றுவேன்" என்றான் வல்வபன்.

நிரூபித்தப்பலமுடைய பெருமான் நம்பி பகவதவரையர் வல்வபனை நோக்கி. "இளவரசே! முதலில் தாயை வணங்கி ஆசி பெற்று அரசரைக் காணப் புறப்படுவோம்" என்று.

வல்வபன், செல்வியை வணங்கியபொழுது நம்பி செல்வியை நோக்கிக் கூறினார். "தெய்வமுடையெம்மான் என்ற புகழ் பெயர் பெற்ற தாங்கள் கொண் கொல்லிக் காப்பாற்றுவீர்கள் என்று நம்பிக்கையில் தங்கள் மகன் - எதிரிவிப் பெருமானா - சக்கரவர்த்திகளிடம் அழைத்துச் செல்விடுவான். தங்கள் மகன் சொன்ன சொல்லிக் காப்பாற்றமாறு பார்த்துக் கொள்வது தங்கள் பொறுப்பு" என்று.

செல்வியின் மலரடியில் தன் கிரகசப் பதித்துப் பாதுகாலிய கண்ணிர் துளிகள் சித்த, எதிரிவிப் பெருமான் ஆன வல்வபன் கூறுவான்: "முதலில் என் தாயின் மீது

ஆண். தாய் சொல்லை என்றும் தட்டவே மாட்டேன்.”

சோழர் சக்கரவர்த்திகளைச் சந்தித்த பிறகு வல்லபனுக்குப் புதுப் பிரச்சனை யொன்று எழுந்தது. இளவரசுப் பட்டம் குட்டும் நாளைக்குட்க்க அரசர் கட்டளைவிட்டு விட்டார். அதற்காவ ஏற்பாடுகளை விளரவில் செய்குமாயும் அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட்டு. அத்துடன், பெருமான் நம்பியிடம் அவர் உதவியைக் கேட்டு, வல்லபனைத் திருக்கிடம் செய்தது. அது, திருக்கிடம்படி. காவல் செய்ய இயலாததால், குதுகலிக்க வேண்டிய மரங்களைச் செய்ததால் அது.

இளவரசுப் பட்டம் குட்டிக் கொள்ளும் தக்க வயது வந்தவர்க்கு உடல் திருமணத் தையும் முடித்து வைக்கும் பரம்பரைச் சம்பிரதாயம்தான் அது.

“பெருமான் நம்பி அவர்களே, இரண்டு முக்கியமான காரியங்களைத் தாங்கள் செய்வ வேண்டும். வல்லபனுக்கு அபிஷேகப் பெயர் ஒன்று குட்ட வேண்டும். நமக்கு வேண்டிய அரச குல மரங்களை நல்லாள் இருத்தியை அவனுக்கு மணம் முடிக்கத் தேர்த்தெடுக்க வேண்டும்.”

“பெருமான் நம்பி சற்று யோசித்தார். “அபிஷேகப் பெயரைச் குட்டுவதைச் சூழித்து நாம் உடனே கவந்து ஆலோசித்து விடலாம்; அதில்கூட நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். இளவரசுப் பட்டம் குட்டும்போது, அபிஷேகப் பெயர் அவசியமில்லை. தக்க அரச குலப் பெண்டினரைத் தேர்த்தெடுப்பதில்தான் தீர்க்கரவோசனை தேவை. மற்றவர்களைக் கவந்து யோசிப்பதை விடத் தாங்களே முடிவு செய்து அதிவிப்பதுதான் சரி என எனக்குத் தெரன்றுகிறது.” என்றார்.

அப்போது மலையமான் அங்கு வந்தார். வல்லபனுக்குத் திருமணம் என்ற செய்தி அவரைச் சிந்திக்க வைத்தது. திருமணப் பிரச்சனை மூலரைச் சிந்திக்க வைத்தது.

பெருமான் நம்பிக்குத் தன் பெண்டினர் சோழ அரச குலத்தவரோடுவருக்கு மணம் முடித்து அரச குலத்தவருடன் சம்பந்தப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் உடனே எழுந்தது.

மலையமான் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டார். அவரது சகோதரருக்கு அறியா மகள் இருந்தாள்.

வல்லபனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் என்பது உறுதியாகி விட்டது. மலையமான் குறத்துப் பெண்டின மணம் புரிவித்துச் சோழர்களுடன் மீண்டும் ஏன் தொடர்பு கொள்ளக் கூடாது? இந்த நல்லாய்ப்பை இழந்து விடக் கூடாது என்று முடிவு செய்து கொண்டார். பெருமான் நம்பியும் மலையமாளும் அரசரிடம் தக்க தருணம் யார்க்குத் தனித் தனியே சொல்ல விரும்பினர்.

வல்லபன் கவலை நொய்ந்த முகத்துடன் கூடியத் சொன்னார்.

“அவ்வளவற்ற செத்தமறையனை வெல்ல வேண்டிய உள் முகம் கூம்பிப் போயிருக்கிறதே என்ன நேர்ந்தது வல்லபா?” என்று கேட்டான் செல்வி பரமரபுடையர்.

“தாயே! எனக்குத் திருமணமும் உடனே நடந்தாக வேண்டுமாம் பட்டமேற்பு விழா நிகழ்ச்சியில் போது இளவரசர் இளவரசியுடன் அமர வேண்டுமாம்! அம்மா, இங்கே விளையாக நடப்பது எல்லாம் நிகலும் விசித் திரவாகவும் இருக்கின்றன!” என்றான்.

செல்வி அவ்வாறு கவலைவென்று துணைத்துப் பல ஆண்டுகளாகி விட்டான்.

“மகனே! இவ்வ வறுத்தப்பல என்ன இருக்கிறது? என் மகன் இளவரசன்! என் மகனுக்குத் திருமணம்! எனக்கு மருமகன் வரப் போகிறான்! ஆகா, இதை விட மகிழ்ச்சியாய் செய்தி வேறு என்ன இருக்கிறது?” என்றான்.

தாயின் முகத்தில் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியைக் கண்ட வல்லபன் தன் எண்ணத்தை எப்படி வெளியிடுவது என்று நினைத்தான்.

வேங்கியில் உள்ள சந்திரப்பரமனின் அந்த இருவழிகள் அவன் கண் முன்பே தோன்றின. விளரவில் திருப்பி வருவதாக உறுதி கொடுத்த வந்த போது ஏக்கம் திறந்த விழிகளுடன் விடை கொடுத்த அந்த முகம் தீண்டக்கு வந்தது.

“வேங்கியிலிருந்து சந்திரப்பரமனை இங்கே வரவழைத்துத் திருமணம் செய்து கொள்ளக் கூடாது? சோழநாட்டு இளவரசியாக அவள் ஆகக் கூடாது? அருமைக் காதலி வேங்கியில் இருக்கும்போது, மற்றொரு பெண்டின நாள் எவ்வாறு மணப்பது?” என்ற கவலை அவன் மனத்தில் கமர்ந்தது.

“மகனே! என் மெளனமாகி விட்டாய்? ஏன் உன் முகத்தில் சொகம் நொடிக்கு நொடி வளர்வது? உன் உள்ளத்தில் தோன்றி உள்ள வேதனைதான் என்ன?” என்று செல்வி கேட்டான்.

வேங்கியில் தங்க்காக இருந்தி ஈத்திருக்கொள் என்பதைத் தாயாரிடம் சொல்லி விடலாமா என்று வல்லபன் எண்ணினான். தாய் வறுத்தப் படுவாளை என்பதை நினைக்கும் போது, அந்த இரகசியத்தைச் சொல்லாமலே இருக்கலாம் என்றும் நோன்றியது.

ஆனால், செல்வி அவனை மிகவும் வறு புறுத்திக் கேட்ட பிறகு வல்லபன், தான் காதலித்திருக்கும் சிதைச் சாறுக்கிய நாட்டு மங்கை சந்திரப் பிரபானைக் குறித்துச் சொன்னான். அது கேட்டுச் செல்வி திருக்கிட்டான்.

(தொடரும்)

“நம்ம கண்ணாத்தை எப்போ வக்க கணை!”

“கேளீன் தலலாக கேட்குரீயோது வக்ககணை!”

அரிப்பும் எரிச்சலும் தரும் வியர்க்குருத் தொல்லையிலிருந்து விடுதலை பெறுவீர்!

ஸ்க்ரீவில்
உபயோகிப்பீர்
மிகத்துரித நிவாரணம்
அளிகளும்
வியர்க்குரு பவுடர்.

வியர்க்குரு
களை மாற்றி
புது புது
பெருந்தலையினை
பெறும் வாய்ப்பு உண்டாம்.

1000
1000

வாங்குவிர் ஸ்க்ரீவில் -
விரட்டுவீர்
வியர்க்குருவை.
விடீவ்
சீக்ரேட் மெய்காதுவன்.

* அழகுப்படுத்தி உயிருடனான விற்பனை விடீவ்.
உள்ளுள்ள வரிசைகள் தனி.

அவியக்காத

உமா சந்திரன்

கிண்கண வென்று மணல்
புளித்தது. பாகல் இடை
வேளை, சாப்பாட்டு
நேரம். ரவியின் மனத்
தில் எதிர்த்து நின்ற
உண்டாக்கியது
அந்த ஒளி. இந்தச்
சாப்பாட்டு
நேரம் என்று
எதற்காகக்
காய் வந்த
விறகை! ஓவ்
வொருநாளும்
சாப்பிடில் அல்
லுண்டாக்கிய
அம்மா அவ
ளைச் சாப்
பிட வேண்டி
பதற்கு
என் வ
பாடு
யிட

வேண்டி இருக்கும்! அம்மாவின் கட்டாயத்
துக்காகத்தான் வேண்டி வெறுப்பாக ஏதா
வது சாப்பிடுவான்.

கூகுறுக்குப் புதல்படுவதற்குள் அவன் வயிறு
நெரால் சாப்பிட்ட வேண்டும் என்று அம்மா
எவ்வளவு கவலப்பட்டாள். ஆகிறதே, அப்போடு
விடுவதுதான்! பதில் அவன் சாப்பிடுவதற்காக
புதல்பாக்கல் திறந்து இடவியோ தேர்ச்சியோ
வெறு விதாவது சிறுதுண்டியோ வைத்த
அதன்போதான். கடலே பழம் வேறு, அந்த
மேய்மையும் இவ்வுண்டியாகச் சாப்பிட்ட
தானே என்பதானது. சில நாட்களில் புதல்
பாக்கலைத் திறக்காமலே விட்டுக்குத் திருப்பி
செடுத்துக் கொண்டு போய் விடுவான்.

ரவியின் அப்பா பிரபலமான டாக்டர்.
ஆயிரக் கணக்கில் வருமானம். பம்பாய்க்க
சுவழத்துக்குக் கொண்டுபோய். மனைவியுடனும்
குழந்தையுடனும் தன்னை நிறைத்து நானு
மார்க்கை. போகக் கூட அவருக்கு நேரம் இருக்
காது. எப்போதாவது அவர் ஓய்வாக இருக்
தல் சமயத்தில் ரவியின் தாயார் அழக
தையமாக அவரிடம் புகார் செய்வான்.

டாக்டர் சிரிப்பார். "ராதீ, நீ ஏன் வீணாக
அவட்டிக் கொள்கிறாய்! அவளை அவன் போக்
சில் விட்டுவிடு. நானாக விருப்பி அவன் சாப்
பிடுவதுதான் அவன் நடவடிக்கை. ஒட்டும், எவ்
வளவுக்கெவ்வளவு த. அவளைச் சாப்பிடச்
சொல்லி வற்புறுத்துகிறாயோ அவ்வளவுக்
கவலையு அவனுக்குச் சாப்பாட்டில் மேல்
வெறுப்புதான் உண்டாகும்!" என்பார்.
ஆனால் அம்மாவிற்கு மனம் கெட்காது.
ஒரே மனம். அவன் நன்றாகச் சாப்பிட்டு
மதமதவென்று லை வேண்டுமென்று
ஆனா இருக்காதா! ஆனால் ரவியின் அம்
மாவின் ஆசை புரிந்தால் தானே! அம்மா
தயக்கம் அந்தமில்லாமல் வளைப்பது
பொருத்தான் அவனுக்குத் தொன்றும்.
அப்பா எவ்வளவு நல்லவர்! அவர் சொல்
வதைக் கேட்காமல் அம்மா ஏன் ஒவ்
வொரு நாளும் என்னுடன் மல்லுக்கு
நிற்கிறார்?

வருப்பவரை காலியாவி விட்டது.
மின்னிகள் எல்லோரும் அவரவர்
கொண்டுவிட்டிருந்த சாப்பாட்டை
எடுத்துக்கொண்டு வெளியே
தொட்டத்துக்குச் சென்றுவிட்
டார்கள். அங்கங்கே மரத்
தடியில் கும்பல் கும்பலாக
உட்கார்ந்து அவர்கள் சாப்
பிடவும் ஆரம்பித்திருத்
டார்கள்.

ரவியும் வேண்டா
வெறுப்பாக புதல்
பாக்கலை எடுத்துக்
கொண்டு வெளி
யில் சென்றான்.
கிசித்துப் பேசிக்

கொண்டு சாப்பிடும் கொண்டு இருந்த மத்துப் பிள்ளைகளு இ. வ. க. ய. ந. து கொள்ள அனுமதி இருக்கா. மி. க. க. அயர் கள் எதிரில் யுடன் பாக்கைத் திறந்தால், அம்மா அந்த பின்புறத்தில் கொண்டு வராமல் அங்கு இருக்கும் பின்புறப் பார்த்துக் கொண்டு செல்லாது கொண்டு வராமல் அவனுக்கு, பிள்ளைகள் நடமாட்டம் அதிகமாகியிருந்த பகுதி வாகப் பார்த்து அந்தப் பக்கமாகச் சென்றான்.

மகால் கட்டிடத் தில் இடப்பக்கத் தில் அமைந்த குறுகலான தோட்டப் பகுதி அது. அந்தப் பக்கத்தில் காடுபயலுண்டு கைருக்குப் பதிலாக மூன்றுபேர்தான் அமைந்திருந்தது. அந்த வேலையை அடுத்து அகமமான எரிசு. கார்க்களும் பக்கமும் கட்டிடங்களும் அந்தச் காடுவிய் போய் வந்த வண்ணம் இருந்தன. கல் மேடைமேல் உட்கார்ந்து அவற்றையெல்லாம் வேடிக்கை பார்ப்பது ரசிக்குப் பிடித்த மால பொழுதுபோக்கு.

இப்பொழுது சில நாட்களாக அந்தச் காடுவியைக் கட்டிப்பதற்கு வசதியாகக் கரங்கலழிப் பாவையை உருவாக்கும் வேலை நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆண்களும் பெண்களுமாக நின்றையப்பர் அந்த வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். நடைபாசுநிற்பேயை அங்கங்கே சிறுசிறு கூரைக் குழைகளை அமைத்துக் கொண்டு நடத்தணம் நடத்திக் கொண்டிருந்தனர்.

போக்குவரத்தில் பரபரப்பைச் சிறிது நேரம் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த பிழகு ரவி பின்புறப் பக்கத்தை திறந்தான். அதில் எந்தாரணமாக இடவியோ தோண்டியோ அவை நடந்து வந்தது அனுப்பும் அம்மா, இன்று சிறுசிறு வட்டப் பக்கமாக பூக்களை அடுக்கி வைத்திருந்தார். தோட்டுக் கொள்வதற்கு ஒரு சிவ்வணத்தில் உருவாக் கொண்டு கதி. அவன் எதிர்பாராமல் அதில் இருக்க பூக்கள் மெல்லும் அவற்றை ருசி பார்த்து வேண்டுமென்ற ஆவனத் துண்டி விட்டன. ஒரு பூக்களை விட்டு உருவாக் கொண்டு சென்றது எடுத்துக் கொண்டு வாயில் போட்டுக்கொள்வதற்காக நிறுத்தான். அப்போது வேலி பகுதி நின்றுகொண்டிருந்த ஒரு சிறுவனின் ஏக்கப் பார்வை அவன் கண்களில் படிக் கொண்டது.

ஒரு சிறிதும் டிராயலும் ஒரு அழகுக்குப் பணி வளம் மட்டுமே அணிந்திருந்தான் அந்தச் சிறுவன். அவன் கண்கள்தான் பெரிதாக இருந்தனவேயொழிய. மூக்கத்தில் கைதப்

பற்றி இருக்க, கைகாக்களும் ஒட்டி உலர்த்திருந்தன. அந்தப் பையன் ரவிவின் பின்புறப் பக்கத்தை ஏக்கத்தோடப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தான்.

ரவி எழுந்து அவன் அருகே சென்றான்:

“ஏன் அப்படியப் பாக்கிறே?”

அந்தப் பையனுக்கு வேட்கமாகப் போயிருக்க வேண்டும். தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டு வேறு பக்கம் பார்த்தவாறு, “ஒன்று மிக்க!” என்று தன் வாய்க்குள்வெகி சொல்லிக்கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னான். அந்த வார்த்தை அண்ணத்திலும் ஒட்டிக்கொண்டு வேலையி மறுத்தது போல் தோன்றியது.

“இ பன்னிக் கூடத்துக்குப் போகவியா?” என்று கேட்டான் ரவி.

“போகவே.”

“ஏன்?”

“எங்கெல்லா என்னிடம் பன்னிக் கூடத்துக்கு அனுப்பவே.”

“கூடக்கூடா எங்கே இருக்கா?”

“அதோ, அத்தான்.. வேலை செய்துக்கிட்டிருக்கா. எங்கே கூட அங்கதான். குடிசை தெரியுது...”

“அம்மா ஏன் வேலை கேட்கிறது? அப்பா வேலை செய்வியா?”

“அப்பா எப்போது செத்துட்டானா. அம்மாதான் கைமூக்குது. கழுத்துநொண்டி மண்ணு கொடுக்கிறது.”

“அதெல்லாம் எதுக்காகச் செய்வதும்கூடக்கூடா?”

“செய்யவேண்டி எப்பிதாது எப்பிடி! பாடுபட்டு கைத்தொட எப்போது கூடுதா எந்த சிலோ நடக்க முடியும்!”

“கூடு! கதி!” ரவி அதெல்லாமா குடிப்பது ஒனக்குது?”

“இக்கூடா. ஏன் கேக்கிறே?”

“எனக்கு தூரமா இருந்தாத்தான் எங்கெல்லா என்னுட்க கதி இருப்பா.”

இயக்குனர் ஜே. எஸ். கோபாலகிருஷ்ண
னுக்குப் பிடித்த படம் சுற்பாசமாகத்தானிருக்
கும் என்று எல்லோரும் நினைப்பார்கள். ஆனால்
சென்னைமில் அவருக்குப் பிடித்த படம்: "கை
கொடுத்த தெய்வம்". நான், அமைதப் பற்றி
அவர் கூறுகிறார்:

"இந்தப் படத்தில் வரும் எல்லாப் பாத்
திரங்களிலே நீங்கள் நினைக்கக் கூடிய வகையில்
அமைந்த பாத்திரங்கள், ஒரே காட்சிகளில்
வரும் வகையில் எடுத்தான். அது மட்டுமல்ல.
எம். ஆர். ராதாவுடன் பாத்திரத்தைத் தவிர
மற்ற எல்லாரும் நல்லிசைத்தவர்கள்.

"ஆழ்ந்த நட்புக்குப் பின் ஓர் உரைகல்-
அதே நேரத்தில் வெறும் அயலுறுகளாயும்,
வதந்திகளாயும், ஏற்படும் தோஷத்தைத்
தெளிவாகத் தெளிவு விளக்கும் அபாய அறிவிப்
பாகவும் இந்தப் படம் விளங்கியது. இதில்
எங்கேயும் கவர்த்த காட்சிகள் பல எல்லாருடைய
ஒன்றிரண்டை மட்டுமே இங்கே குழிப்
பிட விரும்புகிறேன்.

"இரண்டு நெருங்கிய நண்பர்கள்.
அதில் ஒருவன் ஒரு வட இந்தியப்
பெண்மீது மணந்து கொள்கிறான்
அந்த வட இந்தியப் பெண்ணைக்
குக் கணவன் எதிரியெனவே நண்பன்

துணர்ச்சல் மக்க இயக்குனர்

படவை நட்பு விடுகிறும், கேட்பவருக்கும்,
படிப்பவருக்கும் இது அருவருப்பாக இருக்கும்.
ஆனால் இந்தக் காட்சியை நான் எடுத்த விதம்
பலர் கண்களில் கண்ணீரை வரவழைத்தது.
மக்களும், பத்திரிகைகளும் ஏகோபித்துப்
பாராட்டினர்.

"நள்ளிரவில் கை இளம் பக்கலிசை நண்ப
னுக்குப் பணியினா. செல்ல விட்டுச் செல்
கிறான் கணவன். இதைவிட, மற்றொரு காட்சி
தான் எல்லோருடைய கவனத்தைக் கவர்த
து. ஒரு கள்ளன் கபடமற்ற ஆணிதயார்
கெடு குற்றம் குழந்தை உள்ளம் பாடாத
ஒரு பெண்ணின் புனிதத் தன்மையைப்
பறித்து கொள்கிறது. அவளைத்தான் மணந்து
கொள்கிறான் என்றும் முடிவு செய்கிறது.
அந்த முடிவுக்கு எதிராக அந்த ஆணைப் பெற்
தெடுத்த தாயே குறுக்கே வந்து "நீ மணக்கப்
போகும் பெண் நடத்தை கேட்டவன் என்று
உலகமே முடிவு செய்திருக்கிறது. ஆனால் நீ
ஒருவன் மட்டுமே புனிதமானவன் என்று சொல்
கிறது. அவன் நன்மையன் என்பதற்கு நீ எதை
ஆதாரமாகக் காட்டுகிறாய்?" என்று கேட்க,
அவன், 'என் தாய் தன்மையன் என்பதற்கு
நான் என்ன ஆதாரம் தர முடியும்?' என்று
கேட்டும் கட்டம் மயிர்த்துச் செறிய வைக்கும்
இடம். இந்தக் காட்சியைக் குறிப்பிட்டு ஒரு
ஆங்கிலப் பத்திரிகை தனது விமரிசனத்தில்
440 வாட் மின்சாரம் வடிகை தாக்கியது

கே. எஸ். கோபாலகிருஷ்ணன் பேசும்போது

போல் இந்தக் காட்சி தாக்குகிறது என்று
பாராட்டி, எழுதியது."

"வாஸந்தான் கங்களுக்கு உயிர் நாடி
என்று கூறுப்படுவதற்கு உங்கள் பதில்?"

"படத்திற்கு வசனம் தேவைதான். ஆனால்
வாஸந்தான் படம் என்று சொன்னால் சரியாக
ஒப்புக் கொள்ள முடியுமா? நான் இங்கிய
'வாஸந்தியாப்பூச்சி' படத்தில் சுதாநாயகன்
படம் முழுவதும் பேசுவதில்லை, காரணம்
அவன் கணம். இப்படி, சுதாநாயகனையே
பேச வைக்காமல் எடுக்கப்பட்ட படம் அன்று
வரையத் தகும்தான். அதற்குப் பிறகு
நில படங்கள் வந்திருக்கின்றன. 'தெய்வப்
பிறை'யில் பத்மினியைப் பேசா மடக்கைத்
யாக்கியதும் நான் தான். "சாரதா"யில்
ஒரு விஷயம்தான். இப்படிப் பல பாத்திரங்களை
கணமே பாத்திரங்களாகவே நான் படைத்
திருக்கிறேன். எந்தக் கட்டத்தில் எந்தப்

■ அகலொடுத்த தெங்கய் படத்திற் சிவாஜி கணேசன், எம்.எம். ராஜேந்திரன், சாவித்திரி, எம். ஆர். ராதா, கே. ஆர். விஜயா.

பாத்திரத்தை வைத்துத் தரமான கார்த்திகைகளாக என்ன சொல்ல முடியுமோ, அதைத் தான் நான் கவனிச்சேன். இதைக் குறிப்பிட்டே சென்னை வந்திருந்த வடஇந்தியாவின் புகழ்பெற்ற கதாநாயகித் தா இத்திராதி ஐயங்கார் என்னைப் பாராட்டினார்!"

"உங்களைச் சமூகப் படங்களைத் தவிர வேறு விதமான கதைகளை, உதாரணமாக ஜெம்ஸ்பாண்ட் பாணி - படமாக எடுக்கமுடிவானவர்களுக்கு என்ன காரணம்?"

"எதைப் பற்றியும் சிந்தனையின்றி காலமும் ஒரு காலம்படியே பெண்ணுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வலம் விடைக்கிறது, அதன் காரணமாக அவள் வாழ்க்கையே அழிவிறது. (படம்

"ஆயிரம் ரூபாய்") இது என்ன கதை? குடும்பக் கதையா?"

"பழி வாரங்கும் உணர்ச்சி கூடாது என்று சொல்லும் கதை என்ன கதை? (படம் "என்னதான் முடிவு") எதை உபேம பெரிதாக்க கற்பனை செய்து துன்பப்படும் பாத்திரங்களை வைத்து ஒரு படம் எடுத்தேன். ("சிவனக்கு சிறு உணகம்") இவை எல்லாம் சமூகப் படங்கள் என்ற நிலையிலிருந்து மாறுபட்ட படங்கள்!

"எல்லாபடைய கதைகள் எல்லாமே என் கதப்பினையிலிருந்து உதிப்பவை. நான் நீங்கள் கூறுவது போல் ஜெம்ஸ்பாண்ட் படங்களோ, துப்பறியும் படங்களோ எடுக்க

வேண்டுமென்றால் பல்வேறு படங்களையும், புத்தகங்களையும் காப்பியடிக்க வேண்டும். நான் அதற்குத் தயாராக இல்லை, எப்பொழுதும் என் கற்பனையைத்தான் நான் நம்புகிறேன். அதை வைத்துத்தான் கதைவே செய்கிறேன்!"

"நீங்கள் இதுவரை எடுத்த படங்களில் புதுமைவாதமோ, புரட்சிகரமாகவோ ஏதேனும் செய்ததாக நினைக்கிறீர்களா?"

"மிகப்பெரிய சிந்தித்த காதலன் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் எழுத்தாளர்கள், இயக்குனர்கள் எல்லோரும் சொரிந்து எடுத்த படங்களில் கூட, விதவா திருபணத்தை இல்லை என்று கூட கதைவாகத்தான் சொன்னார்கள். ஆனால் "தெய்வத்தில் தெய்வம்" என்ற படத்தில் விதவைக்குத் தாலியும் கட்டி, பொட்டும் வைத்த இயக்குனர் நான் ஒருவன்தான். அதையும் Clara Barron, இந்தத் துணிகளில் இன்னுரை வேறு ஒருவருக்குமே காலியில்!"

"முழுமைவரன் வகிரிப்பை எடுத்துக் கொண்டு படப்பிடிப்புக்குச் சென்றீர்களா, இவ்விலை செட்டுக்குப் போய்த் தேவைக்கு ஏற்ப யாற்றிக் கொள்ளீர்களா?"

"கதை, அதற்கு ஏற்றது போன்ற திரைக் கதை, ஓரளவுக்கு வசனம் இவைகள்தான் செட்டிக்குப் போவேன், வகிரிப்பை மாற்றும் அப்படியே எடுப்பது கட்டுச்சோதனைத் தின்பதுபோல். ஆனால் வகிரிப்பைத் தடிக்க நடிக்கவரின் போக்குக்குத் தகுந்த தாற்போல் மாற்றிக் கொண்டு எடுப்பது சாம்பார், ரசம், என்னு் தனித் தனியாகப் பரிமாறிக் கொடுக்கிறது போல். நான் இரண்டாவது வகைவைப் சொந்தமேன்!"

பேட்டி. சலன்

பெணக்கத்துக்குரிய தலைவரே!

கே. வெங்கடேசரன்

மிகாத்மாவின் சிறப்புக்குக் கீழ் முனுசாமி உடல் உருக்க நின்றுகொண்டிருந்தான்.

பிழை அவன் ஏற இறங்கப் பார்த்ததொடு சரி. ஏதும் விசாரிக்கவில்லை. நீண்ட நேரத்திற்குப் பின் தானே பிழைபட்ட விசாரணையைத் துவங்கினான்.

"சார், வீடு கட்ட வேண்டி கொடுத்தேன். அது ஐயா கையெழுத்தாச்சான்னு..."

"பிளாஸு... அதோ ஸ்டப்பிண்ட் பக்கத்து உட்கார்த்திருக்காரே. அவர் கிட்டச் சொன்னார் தான் சீட்டில் இடம் பெய்கட்டி."

முனுசாமி பிழை குறிப்பிட்ட அந்தப் பக்கத்தை எட்டின. ஆசாமியை நெருங்கினான்.

"சார் வணக்கம்."

தலைவரைத் தூக்கில் கட்டி பார்த்தான். "என்ன வேண்டும்?" என்பது போல் தலைவரைத்தான்.

"கிட்டி பிளாஸ்..."

முடிப்பதற்குள் "தெருப்பெயர்?" என்றார்.

"ராவல் தெரு, முனுசாமி."

சிறிது நேர மெனத்தடுத்தப் பின் "ஆபீஸர் பார்வைக்கு அனுப்பிட்டேன். அவரைப் போய்ப் பாரும்மா?" என்றார்.

மறுபடியும் பிழை தெருங்க வேண்டிய அவசியம்.

இத்தனை வருஷங்கள் இதே ஊரில் இருந்து கொண்டு இங்குப் பஞ்சாயத்து ஐயியன் ஆபீஸில் ஒருவரைமேல் தெரிந்துகொள்ளவில்லையே என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டே, "சாரா ஐயாவைப் பார்த்தேன். பிளாஸ் ஆபீஸர் ஐயாவிடமே போயிருச்சாரே, பார்த்துக் கொள்ளு?" என்றான்.

"ம்..." வெ சீட்டிலுள்ள ஊர்களை நெருங்க நேராகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டி. "அதோ தொங்குதே அங்கச் சீட்டில் இதப் போல இன்னத்தக்காளப் பார்த்தானும்தான் எழுதிக்குடு."

முனுசாமி சீட்டில் ஓங்குக குவிஞான்.

"கிட்டி பிளாஸ் சம்பத்தமாக" என்று எழுதி பிழைபட்ட நீட்டி. அந்தப் பார்த்த அவன் மெளனம் சித்தப்படி.

"பக்கத்து விடுகொடு நெடின பெயர் ஒளி வேட வந்து விடுகை மனப்பாடு. இப்போது எப்படி இருக்கிறது?"

"என் கடிதக் கண்ணடியை அங்குத் தள்ள வேண்டாம்!"

—தேவ.

"நான் இதை 'பி. ஏ' லா!" என்று குத்த வாக வேட்டான். முனுசாமி விழிக்க, அவன் தொடர்ந்தான். "போய், ஹாஸ்காத் தயிழை விட்டு வகை படம்தான் எழுதாம 'பிளாஸ்'னு எழுதவேண்டி!" என்று அழுத்திக்கொண்டான். பிறகு ஆபீஸர் நுழைந்து அமைத்தான்.

வெளியே வந்தான்.

"ஐயா, சனின் வரச் சொல்றார்..."

முனுசாமி உள்வே நுழையப்போகும்போது "சா மானு நிக்காதே, ஐம்பதோ அறப்போ வெட்டு" என்று பிழை.

உள்ளே நுழைந்ததும், எண்ணக் கட்டம் வாய்க் வெ சாண்டகாகக் குறுக்கிக்கொண்டு கேள்வித் தறிவாக நின்ற கும்பிட்டான்.

"ராவல் தெரு முனுசாமிதானே?" அவன் கண்களைத்தான்.

"...அது பிரண்டெண்ட் கையெழுத்துக் கட்டப் போயிருக்கு. சீக்கிரம் வரும்."

"கொஞ்சம் சீக்கிரம் கொடுத்தா நல்லா இருக்கும்" சீப்பை வரவழைத்துக் கொண்டு சித்தான்.

ஆபீஸர் படமும் படாமல் "ம்" என்றார்.

"அப்போ தான் வரேங்க" என்று மூமிசித்து வெளியே வந்தான். பிழை "பணம் கொடுத்தியா?" என்றான்.

"கேட்கவியே!"

"கடத் இவ்வா ரீ. கேட்பாங்களை! கொடுக்கவேண்டு நீ வீடு கட்டின மாதிரி உன்..."

கவன் பழமுறுத்தலில் டெங்கி. "இப்ப மனதில் பண்ணு" என்றான் பரிதாபமாக.

"ஐம்பது ஏடு நீ கொடுத்ததா ஐயா கிட்டி கொடுத்தபிறகு!"

முனுசாமி பார்வைக்கு எத்தகம் தெரித்தக பிழை புரிந்து கொண்டு "இங்கேயே இரு உன் கவ விதிவேயே குடுக்கறேன். எத்தகப்பலாகே. எங்கு வேண்டும்தான் கேட்டு காங்கிக்கிறேன்!" என்றான்.

முனுசாமியின் பணம் பிழை வழியே மூமித் தன் அமுத்திது பிழை வந்து அநிசாரமாக உத்த ருபாய் காங்கிக் கொண்டான்.

முனுசாமியின் கவனம் தலைவரைத் தீறிப் பிழையே இருத்தது.

பஞ்சாயத்து ஐயியன் தலைவரை அவனுக்கு வதிகம் தெரியாது. நேர்த்துக்காகச் சிரித்துக் கொண்டு வாளில் ஒட்டு கேட்ட. போது அவரைப் பார்த்திருக்கிறும், அவ்வளவுதான்.

வாகு கொடுத்தது போல அவருக்கே ஒட்டுப் போட்டான். தனக்கு உதவுவார் என்ற எண்ணத்துடன் தலைவரின் கிட்டை நோக்கி நடத்தான்.

யாரோ அவரை அங்கரமாகத் தலைவரின் கிட்டிலிருந்து வெளியே வந்து கொண்டிருந்த

தார். அவரை மறித்து "தலைவர் இருக்காங்கனா?" என்று விசாரித்தான்.
தலைவரைத்தவடி அவர் அவனைக் கட்டத் தார்.
வாசகித் தாண்டி ரேழியுள் பிரவேசித் தான்.

கட்டுவிக் இருவன் அமர்த்திருத்தான்.
"ஏங்க, தலைவரைப் பார்க்கணும்."
"நீங்க..."
"சொன்னுத் தெரியுமான்னு சந்தேகம், லீட்டு ரீனாஸ் சம்பந்தமாக வந்திருக்கேன்."
"இருங்க போய்க் சொல்றேன்."
அந்த ஆள் உள்ளே போனான்.
"தலைவரே! யாரோ உங்களை லீட்டுபினான் சம்பந்தமா பார்க்கணுமான்."
"சார்!" தலைவர் சாவதானமாகக் சிக் ரெட்டை வாலிலிருந்து விசுக்கிவராய்க் கேட்டார்.
"தெரியலே."
"சரி, அவன் பேரு, தெரு எக்ஸாம் மெதுவர் பேச்சு வாக்கியம் தெரிஞ்சுக்கிட்டு என் கிட்டே வந்து சொல்லு..." அவன் தலை வரின் ஆணைக்குப் பணித்து வெனிபேருச் செக் கையில்.

"இதோ பாசு போனதும் பேரைக் கேட்டு டாபே. தலைவர் சாப்பிட்டார் உட்கார்ன்னு சொல்லிட்டு விசாரி. கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பிறகு உள்ளே வந்து விசுவத்தன் சொல் லிட்டுச் சாப்பிட்டுட்டார்னு சொல்லிட்டு அவனை அனுப்பு."
"இது எனைக்குச் சொல்வணுமா? எத்தனை வருஷ சர்வீஸ்!"
"ம்... போ..."

வெனிபே வந்தான்.
"தலைவர் சாப்பிட்டார், உட்கார் வந்ததும் பார்க்கலாம்."
முன்னாமி உட்கார்ந்தான்.
"ஆமாம், நம்ப பேரு என்னு?"
"முன்னாமி."
"எத்த தெரு?"
"ராயன் தெரு."
"ஆட! ராயன் தெருதான்!" என்று ஆர் சரிப்பாடுவதாக நடத்தான். ராயன் தெருவுக் காக ஆச்சரிப்பாட ஒன்றுமே இக்கூர் பிறகு, சந்தேகம் வராதவாடாகக் மாடு, கன்று, தட்டவெட்டிப் நிலம், லிசைக்கல் ஏரியில் தன் னைச் சன்று எதை எதைபோன பிடிவதும்.
"சரி, இரு தலைவர் சாப்பிட்டுட்டாரான்னு பார்க்கிறேன்." உள்ளே போய்வன் விதித் தெரத்திய் மெருட்டி வந்து முனிசாரியை வார் சொன்னதாகக் சொன்னான்.

“வணக்கம்.”

மறுபடியும் சில சாண்கள் குறுகிக் கொண்டே உள்ளே ழுழைத்தான்.

தலைவர் தலைக்கு மேல் கையில் மகர்த்மா சிறித்துக் கொண்டிருந்தார்.

“கட்காகுப்பா” என்றார்.

“ஐயப்போ, ஐயா எதிரியேயா?”

“அட, கம்பா உட்காரு.” இந்த அழைத்தல் தினால் கூச்சத்துடன் உட்கார்ந்தான்.

“எவ்வளவு விஷயம்?”

“முன்னுமில்லையே, ஸீட்டு பிளாஸ் ஸ்டூடியோ பஞ்சாயத்து யூனியன்ல குடுத்தேன்... ரொம்ப நாளைக்கு... இன்னிக்குப் போய் இன்னொருபக்கமாய் பார்த்தா ஆபீஸுமாய் பார்த்துக் கொண்டேன், ஆபீஸு உங்க விட்டே அனுப்பிச்சுட்டாகச் சொன்னார்.”

“என் விட்டேயா?... இக்கேபி. என்விட்ட வந்தா நம்ம முனுசாமிக் குச் செய்யாம வாருக்குச் செய்யப் போறேன்.”

முனுசாமிக் கு உடலெல்லாம் குளிர்த்தது. “அட! நம்ம போர நல்லா கவலம் வச்சிக் கிட்டிருக்காரே, நம்ம தலைவர், நல்ல தலைவர் மாவகையாக அங்குக்கு ‘ஜே. போட்டான்,’

“இதோ பார்க் முனுசாமி, அவனுங்க பணம் வரங்கிட்டச் செய்யுறாங்க, நான் அதை ஆதாரத்தோட பிடிக்கத்தான் முயற்சி செய் வறேன். ஆனால் அதுவரை என்ன பண்ணது, அவசரம் குத் தோ பணம் கொடுத்துத்தான் முடிக்கட்டணும்.”

“ஐம்பது ரூபா கொடுத்தேனுங்க.”

“ஐம்பதா... ஐதனும், அவனுங்க நாதிக்குக் கொண்டுங்க வாங்கறதில்லை. அது தப்புதான். என்ன பண்ணது - ஆதாரமில்லை. ஆனால் இன்னும் இரண்டொரு மாதத்துல கஷ்டப்பிடிச்சுடுவேன்.”

“நாறு ரூபாயிங்கனா?”

“ஆமாம்பா. சரி, நீ வேணும்கு போ, நான் மிச்சம் ஐம்பதைக் கொடுத்து முடிச்சுக் கொடுக்கறேன், நம்ம முனுசாமிக் குக் இதைக் கூட செய்யவேண்டு என்று இருக்கு” என்று பாக் கெட்டியல் கை விட்டார் கலைவர்.

“ஐயா, ஐயா வானாங்க, நீங்க எதுக்கு... நானே தரேன்... ஆனால் நாற்பது ரூபாய் தான் கையில் இருக்கு...”

“பரவாயில்லை கொடு, பத்து நான் போட் டுத் தரேன்” பணத்தை வாய்க்கொண்டார்.

“லெவியிலே போய் ஆபீஸர் வணக்கம் வாய் கொடுத்தா சொல்லாதே, சொல்லு ஆபீஸர் ஸாக்கிராதவாயிடுவான், அப்பறம் அவரினக்

காஷ்யபனடிமா பிடிக்கிற என் பிளாஸ் வேஸ்ட் ஆபீஸும்!” தலைவர் கண்களில் பூர்வமாகப் பெய்தார்.

முனுசாமி பங்கமாகத் தலைவரைத்தான்.

“இன்னும் இரண்டு தாளில் பிளாஸ் அங்குக் ஆபீஸும். எதிரியுமாய் போ” என்றார்.

முனுசாமி விடை பெற்றான்.

“ரங்கா, தலைவர் கூப்பிட்டேறன்னு ஆபீஸுக்கு ஒரு ஸ்போன் போடு.”

ரங்கன் ஆபீஸரை வரக்கொண்டிப் போன் செய்தான். ஆபீஸர் வந்தார்.

தலைவர் எதிரில் உள்ள கவரை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

“ஏதோ முக்கியமான விஷயம்னு சொன் னீங்கனாமோ?”

“ம்... முனுசாமி கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்வே அங்கே வந்தாரா?”

“யாரு, ஏதோ பிளாஸ் கெட்டுக்கிட்டு...”

“கரெக்ட்... அவன் கிட்டே. ஐம்பது ரூபாய் வாய்க்கொண்டனாமோ!”

ஆபீஸருக்கு விபர்த்தது. “அது வந்து... அவனே...”

“போதும், அவன் என்னை கூப்பிடுதக் காது கொதரன், அவன் கிட்டே கைநீட்ட... கோ... கோ... என்ன சொத்து? என் கிட்டே வந்து அழறான். உங்க மேலே ஆக்கான் எடுத்த தாத்தாய்னு ஒத்தக்களில் நித்தான். என்ன பண்ண? ரொம்பத் தெரிஞ்சான்... நீங்கலும் வேண்டப்பிட்டவர்... அதான் ஸ்போன் பண் னினேன்”

“சாரி, சார்”, என்று ஆபீஸர் தயக்கத் துடன் ஐம்பது ரூபாயை நீட்டினார்.

“நான் உங்களுக்கு அட்வைஸ் பண்ணுறேனு தலைக்க வேண்டாம், என் தலைக்கு மேலே சிறிக்கிற முகத்தையப் பாருங்க. இதைப் பார்த்துக் கூடவா இப்படிச் செய்யத் தோறாது.” ஆபீஸர் காத்திரியைக் கூனிக் குறுகிப் பார்த்தார்.

“நான் மக்களோட பிரதிநிதி. அவங்க தலைக் காக்கவேண்டாம்! இனி இதுபோல் செய்யாதிங்க, இந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்து அவனை சரிக் கட்டவேண்டும்!”

பழறதையாகத் தலைவரைத்தார் ஆபீஸர்.

“எப்பிளை அந்த பிளாஸையும் கையெழுத் தப் போட்டு அனுப்பிட்டேன், விரைவில் அங்குக்கு கொடுத்துங்க... உங்க தலையுக்குச் சொல்பதன். இனிமேல் தப்பே நினைக்கா தீங்க ஓ, வெ?”

ஆபீஸர் குறுகிப்போன முகத்தில் அசட்டுச் சிரிப்பு. வழியவிட்டுக் கொண்டே வெளி வேறினார். ஐம்பதைப் பாத்கெட்டில் இனித் தான் தலைவர்.

“ம், நாறு ரூபாய் செங், பத்து ரூபா தக்கடம்!” என்று வந்துகிக் கொண்டே செ ரெட்டை கற்றுசெப் புனையை மேல்புறமாக விட்டார்.

புகை காத்தி படத்தின் மூலமாக மித்தத்து. முனுசாமி வாய் பொறுத்தவரை அவர் பெருத்தன்மையான தலைவர்! ஆபீஸரைப் பொறுத்தவரை அவர் நேர்மையான தலைவர்! ஆனால், பெருத்தன்மையையும், நேர்மை யையும் பொறுத்த வரை...?

எல்லாவற்றிலும் ஆர்வம்!

எப்பொழுதும் துடிதுடிப்பு!

உங்களுடைய குழந்தை, வளரும் பருவத்தில் ஒவ்வொரு விஞ்ஞான அதிகமான சக்தியை மொலவதற்காகும். அவனுக்கு வேண்டிய சக்தியை அள்கிறது— மாஸ்ட், சாக்ஸைட் பால் கிரைகைட், கனவர்க்குத் பூஸ்ட், மெனெவில், பூஸ்ட் முழு ஆஸ்டப் பால் கொடுக்க, பூஸ்ட் சாக்ஸைட், மற்றும் கோகோலிக்குத் தயாரிக்கப்படுகிறது.

உங்களுடைய குழந்தை ஒவ்வொரு ௬௫௧, ௧௦௦௦ முழுவதும் டப்பர்ஸ் ஆர்வத் திட்டம், வீரர் பாட்டில் துடிதுடிப்புடன் இருப்பதற்கு, சக்தி தரும் எரிசெருங்களை அவனுக்கு அளிக்கலாம்.

**துடிதுடிப்புடனும், உளக்கத்துடனும்
விளங்க சக்தியளிக்கும் எரிபொருள்.**

பூஸ்ட்

உருவகம்: சாக்ஸைட், மெனெவில், பூஸ்ட்

சிவது கூட தடுவிரவாய் சிமிழினிலுந்து
 குங்குமத்தைத் தொட்டு எடுத்து, நினைக்கன்
 ணாடித்த எதிரே அமர்ந்து, அதை நெற்றியில்
 நிதானமாக இட்டுக் கொண்டு மெய்வ
 முயிர்த்த பொது கண்ணாடியில் நிழலாடியது.
 திரும்பாமல் கண்ணாடியில் அந்த உரு
 வத்தைப் பார்க்கிறேன்.

என் மனம் சிவ விஸ்பாகள் குளிர்த்த நீரில்
 மூழ்கித் திளைக்க, மறக்கணம் அந்த மெய்வில்
 உணர்வுகளை வலியச் சிவிர்த்து உதறி விட்டுத்
 திரும்பிறேன்.

அவர்...
 அவரை உதறுப் பார்க்கிறேன்.
 அந்த வஞ்சகங்களுக்கு முன்னாலே அவரைப்
 பார்த்தது. காலத்தில் முத்திரைகள் அவர்
 உடம்பிலே நல்லாத தெரியது.
 கண்ணவன் மூட்டியிருக்க, கண்கள் உயரே
 இறங்கியிருக்க, உடம்பில் பளபளப்பு
 குறைந்து...

அவரை இவர்:
 'வாய்க்' என்று கூப்பிட மனம் வரவே.
 ஆறு போலாமல் இருக்கவும் முடியுமே.
 'உட்காருங்க...'
 உள்பே போகக் திரும்பிறேன்.
 'சாப்பியோ டிப்பினு வேண்டாம். வந்த
 வழியிலேயே திரைட்டவில் சாப்பிட்டுத்தான்
 வரேன்...'

இவர் குரலில் மூண்டிருந்த கம்பீரம் இப்போ
 இல்லை.
 திற்கிறேன்.
 இவர் நடந்து அருகே இருந்த நாற்காலியில்
 உட்காருகிறார்.
 'மாமா போன மாசம் தவறிட்டதா
 கேள்விப் பட்டேன்...'

'ஆமாம்... அப்பாவும் போயிட்டாங்க.
 என்னைப் பொறுத்த வரைக்கும் ஒவ்வொன்று
 என் வாழ்க்கையிலே நான் இறந்துகிட்டே
 வரேன்...'
 'அப்பாவும்?' புரியலே...
 நான் இவரைப் பார்க்கிறேன். அப்பூதமாகச்
 சொல்றேன்: 'ஆறு மாதத்துக்கு முன்னாலே
 அம்மாவும் இறந்துட்டாங்க...'

'ஓ. காட...'
 இவர் குரலில் விடப்பட்ட மொதலையும்
 வகிபெடுத்துக் கொண்டு திறை. துளிர்த்த
 கண்ணீரை மெய்வத் துடைத்தபடி போனார்:

சென்னை கல்கதி கல்கதி கல்கதி கல்கதி கல்கதி கல்கதி கல்கதி கல்கதி கல்கதி கல்கதி

பாங்குக்கு வந்த கொள்கைகாரன்
 கவனிக்காத துன்பகரிகளையே பிரட்டி
 ணான். 'சென்னை, சென்னை, மனதாதுமெய்
 னான் என்னை, சென்னை, சென்னை' கவனி
 யர் கொண்டு. 'இந்தா மா, என்னை
 விட்டாயே. நான்கள் இப்போது 'கொ
 ல்கதி' கவனிக்காத சென்னை, மெது
 வகிபெடுத்துக் கொண்டு கொண்டுபோன்...'
 —காவலன்.
 —முதல்.

நினைவுகள்

'உள்ளமையிலேயே இதை எப்படித்தான்
 என்னும் தாங்கிக்க முடியுமோ?'

'அந்த வஞ்சகத்துக்கு முன்னாலே என்னைக்கு
 விடைச்ச அதிர்ச்சியைவிட இது ஒன்னும
 பெரிசா என்னைக்குப் படமே...'

சாட்டையடி, பட்டவா போல் இருந்த
 இடத்திலேயே மெய்வ நெனிவரார். எங்கைத்
 திரும்பி இவர் ஒரு மாதிரியாய் பார்க்கிறார்.

அந்த வஞ்சகமா அழுது அழுது அவன்னைப்
 பட்ட என்னைது வேகமாகக் குளியல்களுக்கு
 முன்னாலே இவர் இப்போ படவ அவன்னைத்
 ரொண்டிஷம் குறைவாத்தான் இருக்கும்.

என் மேல் இவருக்கு என் இன்வளை அக்
 கை?

என் மேல் அனுதாபப்போ போல அக்கறை
 காட்டலோ இவருக்கு என்ன சரிமை இருக்கு?

இருந்த அந்தப் புனிதமான பந்தத்தை,
 அழக்க பதிலாக அந்தத் தெய்விக உலகை
 வெட்டி விற்றியிலே என்னைப்பற்றிக் கேட்க
 இவருக்கு என்ன போகவியதை இருக்கு?

அந்த வஞ்சகத்துக்கு முன்னாலே...

யாரோ கல்பாதுவாம்... ஆயின் கெட்டுறே
 வாம்...

அவனாக கூட்டிக்கிட்டு வந்து என்னைப்பே
 அறிமுகப்படுத்திய போது நான் ஒன்னும்
 தப்பா நினைக்கேனே.

'இவனுக்குத் தங்க வசதியான இடம்
 விடைக்கிற வரைக்கும் இங்கேயே இருக்கட்
 டும்... கொஞ்ச நாடாக்குத்தான்'னு
 இவர் சொன்னபோது கூட நான் இவரைத்
 தவறும் புரிந்துக்கேனே.

ஆறு, அவ அந்த வீட்டிலேயே நிரந்தரமா
 குடியேறியிருந்தார். என் கண் முன்னாலேயே
 சினிமா புராமால்லு உத்திட்டு, பின் அளதப்
 பத்தியே பெய்க்கிட்டு, ராத்திரி பத்து மணிக்கு
 மேலே 'கலகல'ன்னு சிவிர்த்துக்கிட்டே இவ

டமோ இங்கிலா... நீ உங்கம்மா வீட்டுக்கு...
போகலாம்..."

என் பதிலைக் கேட்ட இவருக்கு அப்போ
தேரவில்லை.

வேனிலை உள் புறப்படும் ஒசை கேட்டது.
வாழ்க்கையே இருண்டு விட்டது போல்
ஓர் உணர்வு...

அந்த இரண்டி... கண்டத்திலிருந்து ஒரே
வடிவம் விடுபட்டு விடுதலை ஆகலுமன்று ஒரு
தடிப்பு...

எழுந்ததன்...

அனமரையில் பெரிய வாரம் வரவில்லை
ஒட்டைப் பூச்சி மருத்து கண்ணாடிகளில் கண்
தொழி மகனாய்...

நிமரென்று அடிவர்த்தில் ஒரு கைக்கல்.

என் உயிரைப் போக்கிக் கொள்ள எனக்கு
உரிமை இருக்கிறேன் இங்கிலா வாய்ந்தது
இருந்தது. ஆக, என்னை, எவருக்குமே,
பூக்கல், புதுகாய், அதுவாய், உரையால்
கவர்த்து வரும் அந்த திவிலை அழிக்க எனக்கு
கேது உரிமை?

முடிவை ஒத்தி வைத்ததன்...

ஆக, இவர் உள் முடிவை மாத்திரமே
இட்டது.

ஒடிய வண்ணன்

ரும் அவளும் வீட்டுக்கு வரத் தொடங்கியே
போது...

ஆண்டவன் என்னை துடமா படைச் சிறுக்
கக் கூடாதோன்று ஒரு கணம் திணக்கப்
பார்ப்பேன். அப்படிப் படைக்கலியே!

பொதுமைக்கும் ஓர் என்னை உண்டு இம்
லயோ! அதனும், வாய்விட்டு ஒரு நாள் வேடிச்
சேன்: "இது உங்களுக்கே தான் இருக்கா?"

இவர் என்னைப் பார்த்தார், சேன். மெகை
கழுத்து 'எட்'மயச் சரிசெய்துவிட்டே சொன்
னார்: "உங்களுக்கு இத்த வீட்டிலே என்னை
சரிமை இருக்கோ அதே அளவு உரிமை
கல்புவுக்கும் இருக்கு... என். அி நேமை
சகவல் ரைட்ஸ்..."

என்வனவு பெரிய விஷயத்தை என்வனவு
எரிவனாதாரணமா சொன்னார்.

புறப்படிவும் அளம் காத்து விவது.

"அவ இனிமே இந்த வீட்டிலேதான்
இருப்பார். உங்களுக்கு இதிலே விருப்பமோ இல்லை"

அக்கிள் விட்டேயிருந்து தொடங்கல் வந்தது.
விவாகரத்துக்கு இவர் எனது எனையோ
காரணம் காட்டியிருந்தார், சொர்ட்டியே
எனக்கு திவனும்சம் தரிததா சொன்னார்.
தான் வேண்டாம்னு சொல்லிட்டு இங்கே
வந்துட்டேன்.

இப்போ!

என்னைத் தேடிக்கிட்டு இவர் இங்கே வந்
திருக்கார்.

ஏன்? எதற்காக?

இவரே சொன்னாட்டுமே!

"இங்கே சன்னைக்கு உணக்குத் துணையா
யார் இருக்காங்க?"

"எங்களுக்குத் துணையா..."

இவரோட ரெண்டு கண்களும் ஆடாம
அவையாள் என்னையே பார்த்தது.

"... பால்கர், என் மகள் இருக்காள்.."
அப்பாடா!

நிம்மதிப் பெருமூச்சை மெல்ல உதிர
விட்டுத் தம்மை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்ட
பின் கேட்கிறார். "பால்கர்... நம்பு எப்பன்
பெரு அதுதானா?"

"தம்ப" என்ற வார்த்தைக்கு இவர்
கொடுத்த "அழுத்தம்" இவர் மெல்ல நெருங்கி
வந்ததைக் காட்டுது.

எனக்கு நீங்கள் வாய் விட்டுச் சிரிக்கணும்
போல இருக்கு.

"ஆமா..."

"இப்போ எப்போ பால்கர்?"

"நீச்சரிக்குப் போயிருக்காள்... வந்த
நேரத்தான்..."

"நான் ஒரு மூட்டாள். கையிலிருந்து
திரைச் சைப் பழத்தை விட்டெறித்துவிட்டு மரக்
திலே இருந்த பழையப்பழத்துக்கு ஆசை..."
கேள்..."

நல்ல அடிப்பட்டிருக்காள். அந்த வேதனை
தாங்காம. இங்கே வந்து விழுந்திருக்காள்.

ஒன்றுக்குப் பரதி

"எத்தப் பெருஞ் சாக்க தீ
கொடுக்கு கொழுந்தும் கனாக் காசி
வறும் விளையாடலிலில்லிக் கருத்துக்
கேட்க வேண்டாம்" என்று தந்தையின்
புத்திரனின் மகன் தள்ளுக்கேட்டிக்
கொண்டான். ஆரத்தொழும் வானிக்
செய்யுள், கனகசுந்தர "முக மழை
மூட்டை காக" எனக் கூறினான்.
"இருபத்திநான்கு மகன்களுக்குத் தா
ழையுமா?" என்று வாய்க்கேட்
தான். கனகசுந்தர "எனக்கு அந்த
விள கட்டியிருக்காது அன்று கனக்
காகப் பத்து மகன் குழந்தைகளைக் கொடுக்க
கிறேன் தாழையக் காக கொடு" என்று
கேட்டான்.

நவராத்திரி நிகழ்ந்த நவராத்திரி
மகன் சென் "இருபது காரை
கூடும் தா படிக்கா?" என்று கேட்
தான். இப்போது கனகசுந்தரக்குத்
கொடி வந்து விட்டது. சென் ஒரு
மழைநாள் எடுத்து வாய்க்கேட்
"என்! இரையாசுவை எடுத்துப்
பொன்னை" என்று. கனகசுந்தர அவர்
பொன்னைத் தங்கையன், "அப்படி
காரை இரண்டு பழக்கன் கொடு"
என்னான்!

—புராணம் கொடுபொழியில் இரு
பாணந்த வாரிசார் கூறினது.
கேட்டவர்: சக்கர் எத்திரார்.

மேலேபேசுதார்: "காலத்தி, தான் உனக்குத்
செஞ்சு துரோசத்துக்குத் தன்னை அனுப்பிச்
கட்டின... தவறா அனுப்பிக்கட்டின!"

"..."
"கம்பள என்னை விட்டுட்டுப் போயிட்டா.
கம்பள போகவே... கையிலே இருந்ததை
எல்லாம் எடுத்துக்கொடுத்து போதாது என்று
என்னைக் கடவுள்காரனுக்கிடும் போயிட்டா."

"..."
"எஞ்சும் வாய்க்கிணன், ஆயிரென தெரிஞ்
கட்டுது. கொஞ்ச நாள் தெய்விலே இருத்
தென். வேலைப் போயிட்டது..."

கனகசுந்தர ஒரு மரத்துண்டாவது கிடைக்
காதா என்று தத்தளித்திரு தணிப்பு...

எந்த நினைப்போடு இவர் இங்கே வந்திருக்
கார்க்குப் புரிவது...

எனக்கு இவர்போலே அனுதாபப்பட்ட
தொண்டே... இரக்கம் பிறக்கவே...

அருக வகுமார் அருது அழுது இவரோ
அருவதற்கே கண்ணில் கண்ணீர் இல்லாமலு
வந்தி மனங்கொடாள், பின் அந்த மனந்தொடு
இறுதிப் பாறையா உருமாறி நின்று இந்த
நேரத்திலே...

—புரா... என் மனை ஒரு கற்பாணதான்.
பாணந்திட... எப்போ இரக்கத்தை எதிர்
பார்க்க முடியும்?

"ஆமா..."

திருப்பேரேன்.

பால்கர்!

ஒருவருவது என் செய்வதெனத் தானித்
தாக்கிக்கிறேன்.

"இவ்வதாம் நற்ப பால்கரை!"

இவர் கேள்வி இது.

"ஆமா..."

"காரை... இது!"

பால்கர் கேள்வி இது.

நான் ஒருகணம் சொல்கிறேன். அப்பதும்
சொல்வோம்... "இவர்... இவர் உங்க அப்பா
போட... சிறந்தொடும். உங்க அப்பாவோடு
மேலேயொன்றி இருக்கார். சொந்த மனக்குக்
வந்தாராம். அப்படியே உங்களைப் பார்த்துட்டு
கார் சொல்லி உங்கப்பா சொல்லி அனுப்பி
ருங்களாம். உங்ககாகத்தான் இவ்வளவு
நேரம் காத்துக்கிட்டு இருந்தார். இப்போ
புறப்பட்டுப் போயிடுவார்... ஆகாம், இவர்
இப்போ புறப்பட்டுப் போயிடுவார்..."

சேடொன்று இடத்தை விட்டு எழுந்
து...
"அப்பாணவக் சீக்கிரம் வரச் சொல்
லுங்க."

பால்கரைத் திருப்பே பார்த்து. கண்க
ளால் அவரை ஒருமுறை கருவி விட்டு...

பின்...

"நான் வந்தேன்" என்று என் முகத்தைப்
பார்க்காமல் குவிந்தபடியே சொல்லிட்டு.
நிற்கிறதற்குத் தைவது தானடி. "கிறுவிடு"
லெனத் தெருவில் இறங்கி நடக்கிறார்.

என் கண்களின் பார்வை மங்குவதுபோன்ற
உணர்வு...

கண்களை மூடித் திறக்கிறேன்...

வானில் உட்புறிகள் களை... கண்ணீர்!
நான் அழுவிடுறேன்?

ஸ்ரீரஸ்து - கபமஸ்து - ஸ்ரீ வெங்கடேசபரசன்

தேகத்தரு ஸ்ரீ ஆசாரியாள் ஆசியுடன் சென்னை சென்ட்ரல்
ஸ்டேஷனிலிருந்து 1-7-79 மாலை 3 மணிக்கு ■ Tier sleeper பெட்டியில்
31 நாட்கள் கொண்ட எமது மஹோன்னதமான ஸ்ரீமூர்த்தி

அமரநாத யாத்திரை

ஸ்ரீ வைஷ்ணோதேவி, தும்மு, அமிர்தசரஸ், காஷ்மீர், ஸ்ரீநகர், துறியூவாரம்,
நிஷிகேசம், திருப்பந்ரி, திருக்கோதாரம், டில்லி, மதுரா, பஞ்சதரவணம்,
ஆக்ரா, விஜயவாடா பத்ராசலம் முதலிய கோத்திரங்கள்.

ரயில் சார்தி, உணவு, எல்லா பஸ் சார்துகள் உள்பட நபர் 1க்கு
ரூ. 1500/-

இந்த யாத்திரையில் ஈரோடு அட்வொகேட் திரு V. P. கன்ராபயன்
தம்பதிகள், சென்னை நுங்கம்பாக்கம் திரு M. S. நிருஷண் தம்பதிகள்
பம்பாய் திரு A. M. நாராயணன் தம்பதிகள், விருத்தாசலம் ஜவுளி வர்த்தகம்
திரு M. R. G. பத்மநாப செட்டியார், இளியனூர் மிராகதார் திரு K. M.
முத்துராம செட்டியார், சிவகங்கை திருமதி நூலா சுந்தரி அம்மாள் மற்றும்
பலர் கலந்து கொள்கிறார்கள்.

இன்னும் கொஞ்சம் பெரித்துகளை காலி உள்ளது

ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி யாத்ரா சர்வீஸ்

21, அய்யாபின்னே தெரு. :: சென்னை-600 002

தெலிபேசன் : 661952

Mr. R. Arifi celebrated the marriage of his daughter Selvi Farida Begum with Selvan Dr. V. A. Tajudeen, M.D., (Metropolitan Hospital, New York USA) at Hotel President, Madras on 22nd April '79. His Excellency Sri Prabhudas B. Patwari Hon'ble Sri M. G. Ramachandran, Chief Minister of Tamil Nadu were among the leading personalities who attended the marriage function.

Seen in the above picture are L/R: Surtaj Begum, Farida Begum, Dr. Tajudeen M.D., His Excellency Sri Prabhudas B. Patwari, Hon'ble Chief Minister Sri M. G. Ramachandran and Mr. R. Arifi.

கன்ஸுமர் கவுன்ஸில் ஆஃப் இந்தியா

வின் மகத்தான கண்டுபிடிப்பு :

முலிகைச் செடிகளின் உதனியால்
மட்டுமே உங்கள் பற்களை நோய்
களிலிருந்து காப்பாற்ற முடியும்

ஒரே நீம் தே பேஸ்ட்

இதில் மட்டும் தான்
நீம் விதையின் குணமும்
மணமும் அமைந்துள்ளது

110 டிரக்டர்களின் சர்க்கரையின் 110 பாகித்ததில் புகழ்பெற்ற
குத் பேஸ்ட்டுடன் கலந்துபெறாத வெண்மையாக மட்டும்தான்
பயன்படுத்தக் கொள்ளத்தகுந்தது. 110 தேயிலைகள் கலந்தால் இது கரப்ப
திலும், தேயில் கலந்தால் தடுக்கலால் எதிராகியின் குணம்
இப்பொழுது கரப்ப குத் பேஸ்ட்டுகளின் இல்லாதது தான்
இதன் காரணம், ஆனால் நீம் குத் பேஸ்ட்டு இயற்கையின்
குணம் கொண்டிருக்கிறது நீம் குத் பேஸ்ட் தான் விதையின்

எண்ணை கொண்டு தயாரிக்க
கரப்பகுதிகள் இது பற்களை
வெண்மைப்பாக்க மிகத்தகுந்த
கொள்வதோடு மட்டுமல்ல
பராமல் தேயிலைகள் உங்கள்
பற்களை தெருவிக் கிடீரால்
பாதுகாக்கிறது.

பற்களை வெண்மைப்பாக்க
வும் ஆரோக்கியத்துடனும்
வைத்துக் கொள்ள தவ
றாமல் உபயோகியுங்கள்—
நீம் குத் பேஸ்ட்

கல்கத்தா மெகிக்ஸின் ஒரு தயாரிப்பு

10/NTN 21

ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு

ராஜ்குமரகன் காந்தி-

தேசியவாதம் நடத்த 90 முன்னேர் கிணைவகல். அந்த பருத்துப்பாத பாத்திர விராகன் தம்பெ இடவகலிசெவ்வாய் அவர் கருக்கு அனந்தமரன். உதராவமாவ கர வேற்பு விடைத்தது. கரவேற்பு வகிவு கருக்குக் கீழ் அவர்கள் நடத்தார்கள். கரவேற்பு பழுதி ஏறாமல் கவனம் தெரித்து கவகப்படுத்தத்தது. கட்டமும். அக்கட்டம் எழப்பிய கோஷமும் இவர்கள் செவ் தும் வழியில் படிப்பவர்க அறிக்கித்துக் கொண்டு வந்தன.

இதைவிட முக்கியம், அவர்களுக்கு உணவு கணவும் இருக்க இடமும் தரப்பட்டன கல் பதுதாம். தாரன் அறிக்கை விட்டது மட்டு மல்ல, சத்தியாக்ரெதிகளில் பாசைவித் அவர்கள் எங்கெங்கும் இரகித்தங்குது என்று திட்டமிட்டிருந்தாரிசெவ் அங்கெவாய் அவர்களுக்கு முன்பாக இவர் விதயம் செப்திருந்தார். இவ்வாறு கமது அறிக்கைக்கு அவர் பணம் செர்த்திருத்த போதிதாம் உத்தரவுகள் கீழ்ப்பட்டன. ஆகவே செவ்வகிவிற தன். வெளிப்படைபாக விருத்தோம்பிய வர்கள். கெதவாகம் - அபராதம் கெத அதம் பித்திவகிவகி கவகித்தே இரு தார்கள். இருப்பினும் சத்தியாக்ரெதிகளில் கரவேற்புர்கள். தண்டிணைவ அனுபவித் தார்கள். கெது பவர் உதவுவதற்கு நாதன் மார்க்கங்களைக் கவகாண்டார்கள். கரப் பாட்டு மூட்டைகளை ஒருவர் மரக்கினை கனிவிருத்து அவர்கள் பார்வைபித் படுமரது தொங்கவிட்டிருந்தார். கடைசியில்லி. ஆர்., "சத்தியாக்ரெதிகளுக்கு அனவுக்கு அநிம மான உபகாரம் செப்ப வேண்டாம்" என்று கேட்டுக் கொள்ளும் படியாவி விட்டது!

அத்தப் பாத பாத்திரிகர்கள் கவனிவாசிக் கும் அவ்வ, சிப்பங்களுத் அவன். இருப் பினும் அத்த இரு சாராவயும் அவர்கள் பண விதங்கலில் ஒத்திருந்தார்கள். காவியித் துத் கைங்கலும் மாணியித் துத்து கைங்கலும் நடத்தார்கள். கவங்கன், காவாத்த தேரட்ட கங்கன் தென்னத்தோபுங்கன் ஆகியவர்க்கை கட்டது சென்றார்கள். கடைசியோக்கிப்புவகைப் பட்ட காவேரி, அவர்களை அடிக்கடி சத்தித்து உடல் நடத்தாம். சத்தியாக்ரெதிகளில் தம்பு டுடன் ஒரு வாழ்க்கை முறையைக் கொண்டு சென்று அதனைப் பிரபலப் படுத்தினார்கள். • தங்கும் கவர்களில் தீண்டாதார் குடிசை களுக்குச் சென்று அவர்களுடன் உதவாபு லார்கள். தீண்டாதார் அனுமதிக்கப்பட்ட கிலிவ் கவப்பதாம் கோயில்களுக்குப் போக கைத் தவிர்த்தார்கள். பிராமண்களில் விடு கைப் பெருக்கித் சத்தப்படுத்தினார்கள். வித்து - முய்கில் ஒத்தகை குறித்தும் மது

கிங்கு பத்தியும் பெரினார்கள். ஒவ்வொரு தாளும் இரண்டு பொதுக் கட்டங்கலில் கைத் தவிரப் புட்டி பத்திய் பிரகாரம் செப் தார்கள்.

வழி தெருட க-கங்கம் காவாதரணமரன், கிவிரமாவ பிரகாரம் பத்தி சென்றி கரக்கரு அறிக்கை கமப்பித்த தாரன், கி. ஆர். சித்திரமாகக் கைது செவ்வப்பட வேண்டும் என்று தாம் கருவியோகை சரிபாவது என பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொண்டார். மேலும் தொடர்ந்து, "அரசின் கெதரவத் துக்கு இத்தப் பாத பாத்திரவகிலும் பங்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது" என்று குறிப்பிட்டார். காக் கட்டை கிரகில் ஏற்பட்ட ஒரு புண் காரணமாக கி. ஆர். இரண்டு. மூன்று தாட்டங்களுக்குக் காவணி ஏதும் அணிவ முடிய கிலிவ். கெததுக் காவோடு நடத்தாலும் பவ காதலித் பிரமங்கினை நங்கு தாங்கிக் கொண் டார். இதன் மத்தியிலும் அவர் ஆசிர மக்கைச் சேர்ந்த பக்கம் மதுகைக்குப் பணி

கெதரவகை மாதவிவ். தங்களுக்குத் தொண்டகையும்

பத்தி விசாகித்து எழுத மறக்கவிவ். "அனதப் பத்தித்தான் எனக்குக் கவகிவாக இருக்கிறது" என்று அவர் கடிதம் எழுதினார். அவர் இடைவிடாமல் போராடியதன் காரண மாக ஆசிரமத்தின் கித்து கட்டாரத்தில் கைக்குக் கடைகன் கயிப்பத்தில் நுட்பப்பட்டிருத் தன். கைவே தன்னாடியப்படி துக்குப் பிராம காவகினைக் காவியித் காவ முடியவிக்கிவ்.

தாரனின் அகிலார கெத்திரமான துதர குக்கி இருந்தார் - கெதரணும் கெதரகியும் - இவர்களுக்குத் தங்க இடமவித்து மெங்கை வான மனத்துடன் விருத்தோம்பகும் செப் தார்கள். ஆனால் மாண்புப் பொதுக் கட்டத் துக்கு எத்த விதமான ஏற்பாடும் செவ்வப் படகிலிவ் என்பதைக் கண்டதும் கி. ஆரின் மனம் ஏமாற்றத்திற் ஆழ்த்தது. பாருமே பொதுப்பை ஏற்க முகவாவிக்கிவ் என்று

குவாலிடீ கோல்டன் திருடினது யார்?

மறுபடியுமா?

நான் இல்லை. தாத்தா தான். தாத்தாவுக்குப் பசி யாம். குவாலிடீ கோல்டன் உடம்புக்கு நல்லதாம். தானே எடுத்துக்கிட்டாங்க.

சிக்கனமும் கூட... ஏன் இவ்வளவு பேச்சு?

ASR-KFP-7808

போலிகள் ஐக்கிரைது!

குவாலிடீஸ் கோல்டன்
ஆரோக்கியமான குடும்ப பிஸ்கட்
சேலவு குறைந்தது

குவாலிடீ
உணவுப் பண்டங்கள்
பெங்களூர்-560 039.

குவாலிடீ உயர்தர
பிஸ்கோத்து களைத்
தயாரிக்கிறது.

திருமலை-திருப்பதி தேவஸ்தானம் திருப்பதி

பந்தர்களுக்கு க்யூ வரிசை மண்டபங்களில் வசதிகள்

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் திருமலை கோயிலில் தினசரி வேலை நேரங்களில் மண்டபங்களுக்குக் கொண்டு வரப்படும் க்யூ வரிசைகளில் சேவார்த்திகள் நெடு நேரம் காத்திருக்கும் அவதிமையாக நடைபெற்றுள்ளது. அதேபோல் க்யூ வரிசைகளில் சிறுக்கண்ட வசதிகளைத் தரும் அவசியமான அவதிமையே தீங்கியாக உள்ளது.

1. ஆயிரக்கிலோமீட்டர் காற்றை வசதி மண்டபத்தின் நீண்ட க்யூ வரிசை மண்டபங்கள் நிறைவு, அவநீரிக், தலைக்கு மேல் பின் கிடைக்கும் உள்ளது.
2. காயப்பிடுபாடு இந்த மண்டபங்களில் உள்ளது வசதி தகுமென்று.
3. சோம்பாண்ட விலைகளில் உள்ளது மண்டபங்களில்.
4. ஆத்திரம் பிரதேச பாகவசன் திருவன் அபிவிருத்திக் கழகம் வழங்கும் கத்திரான் பாகவசன்.
5. திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் வேலியிலேன், தெநிரங்கன் கிதப்பிலை.
6. க்யூ வரிசைகளின்மேல் மக்களுக்குக் கழிவு தீக்குமிடங்கள்.
7. டெ.லிவிஷன் கண்டகடிக் வசதி.
8. தெவஸ்தானம் தீக்குமி தீருகண்ட. கயூவரிசை மண்டபங்களில் வசதி.
9. கயூ வரிசைகளில் கயூவரிசை மண்டபங்களில் பாகவசிக் காத்திருப்பார்.
10. நீண்ட க்யூ வரிசைகளில் மண்டபம் மண்டபம் அவதிப்படாமல் அவதிபற்ற மண்டபங்களுக்கும் மண்டபங்களில் கயூவரிசை கொள்கை வசதி, க்யூ மண்டபங்களில் மண்டப மண்டபங்களில் மண்டபங்களுக்கும் வசதி.
11. வேல்காரர் தகுதி மண்டபத்தின் அதிகாரி கோயிலின் முன்வாசலில் அமர்ந்து கோயிலுள்ளியாளர்களது கயூவரிசை மண்டபங்களைத் தடுக்க முயற்சி செய்வார்.
12. கோயிலின் முன் முதலியில் வேல்காரர் தகுதி மண்டபத்தின் அதிகாரி க்யூ மண்டபங்களில் சேவார்த்திகளுக்குத் தேவஸ்தானவற்றையும் வசதிமையுடன் செலுத்திக் காத்திருப்பார்.

P.V.R.K. பிரசாத் I.A.S.

எக்ஸிக்குடிஸ் ஆபீசர்

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம், திருப்பதி

இஸ்மாயில் அவர்களுடன் பேட்டி:

மனசைச் செய்து கொண்டு போகும்,
செய்து மனம் செய்து கொண்டு, ஆன்
பெண் ஆய்வுவதற்கு உதிகதகள் 114

பட விமர்சனம் நாடகம் உலகம்

இது ஒரு சவால் படம்!

ஆமாம், கதைப்படி ராணி (பெ. ஆர். விஜயா) தன் தந்தையிடம் அவருக்குப் பிள்ளை பிள்ளைக் குழந்தையைத் தன் திறமையினால் இட்டு நிரப்புவதாகச் சவால் விட்டு விட்டாள். விட்டுக் (ஒடிப்போக அல்ல) விளம்புகிறார்.

புன்னைக் கிராமியபே முலதனமாகக் கொண்டு - கந்தையும் வேண்டாம் கத்திரிக் காயும் வேண்டாம் - ஒரு வெற்றிப் படத்தை(?) வெளியிட்டுக் காட்டுகிறதன், பார் என்று சவால் (கனவு) விட்டிருக்கிறார்கள் அசோகா பிச்சர்ஸார்.

எங்கள் பெயரைப் பார்த்தானே நிரூபிதமாக இருப்பதற்கு வருவார்கள் ரசிகர்கள் என்று தவாரிப்பாளரிடம் சவால் விட்டிருக்க வேண்டும் இயக்குனர்கள் இருஷ்ணன்-பஞ்சக.

அங்கங்களை தெளித்து ஆட மட்டும் தான் தெரியும் எனக்கு என்று முடிவு கட்ட வேண்டாம், என்று சவால் விடுவது போல் நல்ல நடிப்புக்கும் நாட்டியத்துக்கும் வழி வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் ஜெயமாமணி.

பாடல் எழுத அப்படி ஒத்தும் தலையைப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டாம். வசனங்களை வரிசையாக எழுதிக் கொடுத்து விட்டால் மெட்டைமத்துப் பாடிக் கொள்ளுகிறார்களா இயல்பான பாருங்கள் என்று வானி சவால் விட்டிருக்கிறார்.

"என் நராவதத்தில் அரசியல் உயப்பே விட்டபாது. நம்புங்கள், இது நிஜமாகும்" என்று சவால் விட்டுத் தன் மாண்புபடி வெடி வைக்கிறார் 'போ'.

பஞ்ச நத்திரக் கதைகள், விக்கிரமாதிக் தன் கதைகளிப் போன இப்போதும் எல்

களால் கதைக்குள் கதை பண்ணத் தெரியு மாக்கும் என்று திரைக் கதை வசன கர்த்தா -ஆசார் தான் சவால் விட்டிருக்கிறார். இத்தனை சவால்களையும் ஏற்றுத் தீர்த்து விட்டிருக்கும் போதும் ரசிகர்கள் நினைத்தித் தவிக்கிறார்கள்.

பம்பாய் ஆபீஸ் நிர்வாகத்தைச் சீர் செய் யப் போகும் ராணி, உலகத்தின் உண்மைச் சொகுபத்தையும் பண அவலங்களையும் சத் திக்கிறார். இதுவே கதை இயல்பு, நாடகம். புன்னைக் கனவுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்பு விரும்பும். எத்தக் சிக்கலான பாத்திரத்தையும் காட்டுகிறது. கனையும் அநாவாசமாக நடித்துக் காட்டும் திறமை மிக்கவர் என்பதைத் தமிழ் மனம் நன்கு அறியும். நடிப்புத் துறையில் ஓர் உயர்ந்த இடத்துக்கு ஏறிவிட்ட அவர் இனி தாம் நடிக்கும் படங்களில் அதன் தகுதி யையும் தன்மையையும் உணர்ந்து ஏற்கவேண் டும். தவாரிப்பாளர் தம்மை வைத்து.

'எக்ஸ்ப்ளாஸ்ட்' பண்ணுவதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. கூடல் இளைத்து கிழியினாகத் தோற்றம் அளித்தாலும் 'மன் ஏஜ்' கேர்ட் பாத்திரத்துக்கு தாம் ஏற்றவரில்லை என்பதையும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். விஜயாவின் நடிப்பாற்றவில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ள ரசிகர்கள் அவர் எத்தனை வருஷ மாகக் காதலி பாத்திரம் ஏற்று நடித்து வரு கிறார் என்பதையும் மறப்பதில்லையே!

இந்திய தலைமுறை நடிப்புகள் நாடகமே உல கத்தில் பவனி வருகிறார்கள். வர்ணம் பன இடங்களில் ரொம்பப் பழைமையாக இருக் கிறது. இந்த உலகம் இருஷ்ணன் பஞ்சகவுக்குப் பெயர் வாங்கிக் கொடுக்காது போவாருக்கே!

- சென்னை

"தமது கல்வி முறை சரி
விக்கவேண்டுதல் சொல்
வேனோ... சினைக்குகிறதா?
பாருங்கம்... இப்போது... என்
மகன் பெரிசாகிட்டான்.
இதைவிட வேறு என்ன
ஆதாரம் வேண்டும்?"

"என்னை கிட்டிட்டு நீ மாத்
திரம் பாஸரலிட்டேயில்...
என்னை மறத்துட்டு வேறுயாரை
யாக்கம் காதலி, போ..."

"அவ்வாறு நான் பாஸரலில் கிட்டிட்டு
வாங்கித் தந்தேனா சொன்னால்,
கிட்டிட்டு எடுத்த விண் சொன்னா
நான் பெரிசாகிட்டேன்!"

"தொல்லை தான் இது
வேற்றிக்கு முதல் படி."

"எனக்கு 'பெட்ட' பிரஷ்
வா... படிபெய்லாம் ஏறு
முடிவாது. 'கிட்ட' வந்த
பாடு இதுதான் சொல்வது"

"பெரிசாக இருக்காத கூட
தான் கவலைப்படவே...
பெரிசானா, கல்யாணம்
செய்து வைக்கவேண்டு
எங்கப்பா சொன்னா...
அதுக்காகத்தான் கவலை
பட்டுதேன்!"

படுக்கையிலிருந்து கொண்டே நீங்கள் புகைக்கிறீர்களா?

அவ்வாறு செய்யாதீர்கள்

உங்கள் படுக்கையில்
சிகரெட் நெருப்பு விழுத்து
விட்டால் நொடிப்பொழுதில்
படுக்கையறை முழுவதும்
தீக்குயிரையாகிவிடும்.

அதன் மூலம்
உங்களுக்கும்
குடும்பத்தினர்க்கும்
அபாயத்தைத்
தேடாக்கீர்கள்.

**புதுச்சேரி உதகமலை திரு-
வருணியிலுள்ள தீர்த்தி**

1. உறுப்பினரின் தலை அளவை அளந்து கொடுக்கப்பட்ட அளவைக்கு மேல் இருந்தால் தண்டிக்கப்படும்.
2. தலை, கை, கால் அல்லது உறுப்பினரின் அங்க அளவை அளந்து கொடுக்கப்பட்ட அளவைக்கு மேல் இருந்தால் தண்டிக்கப்படும்.
3. உறுப்பினரின் உடை தலை, கை, கால் அல்லது உறுப்பினரின் அங்க அளவை அளந்து கொடுக்கப்பட்ட அளவைக்கு மேல் இருந்தால் தண்டிக்கப்படும்.
4. உறுப்பினரின் உடை தலை, கை, கால் அல்லது உறுப்பினரின் அங்க அளவை அளந்து கொடுக்கப்பட்ட அளவைக்கு மேல் இருந்தால் தண்டிக்கப்படும்.
5. உறுப்பினரின் உடை தலை, கை, கால் அல்லது உறுப்பினரின் அங்க அளவை அளந்து கொடுக்கப்பட்ட அளவைக்கு மேல் இருந்தால் தண்டிக்கப்படும்.
6. உறுப்பினரின் உடை தலை, கை, கால் அல்லது உறுப்பினரின் அங்க அளவை அளந்து கொடுக்கப்பட்ட அளவைக்கு மேல் இருந்தால் தண்டிக்கப்படும்.

கனம் அமைச்சர் அவர் தலைமையில் ஒரு குழு
ஒரு மாதத்துக்கு ஒருமுறை கூடுவதற்குத் தீர்மானம்
அவ்வாறு தீர்மானம், அப்போது அந்த குழுவின் சிபாரிசு
அப்போது கடைப்பிடிக்கப்படும். அப்படி ஒரு குழு அமைக்கப்படும். அப்படி

பெரிய அளவுக்குள்ளேயே, உயர்ந்த அளவுக்குள்ளே, உயர்ந்த அளவுக்குள்ளே

வாஸு பரிவேண்டன் ஆசனலீபங்கள் ஆ. ப. இத்தியா விகி.
தமிழக மூலம், எதிர்ம. சிறப்பு, வரம்பு 400 001.

ਸਦਾ ਕੀਤਾ ਅਧਿਕਾਰੀ

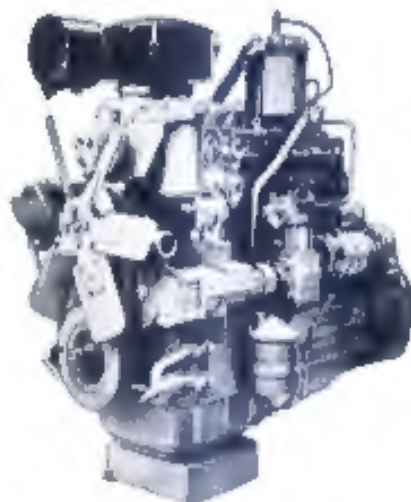
CASLPA-7-172 TAM

POWER for bigger profit!

THE P6/354
120 BHP for Vehicular
and 90 BHP for Industrial
applications

The P6/354 is a cost effective power unit specially designed to give higher productivity at lower fuel consumption levels.

It's 5.8 litres swept volume together with the direct fuel injection system ensures instant and sustained power output at all load conditions.

Engineered to perform under the worst operational conditions the P6/354 has earned a reputation for reliability.

This profitable prime mover is available in both industrial and vehicular versions and is backed up by a nation wide service and parts outlets.

നിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ച് തയ്യാറാക്കിയ

Simpson & Co. Ltd

861/862. Anna Salai, Madras-600 002